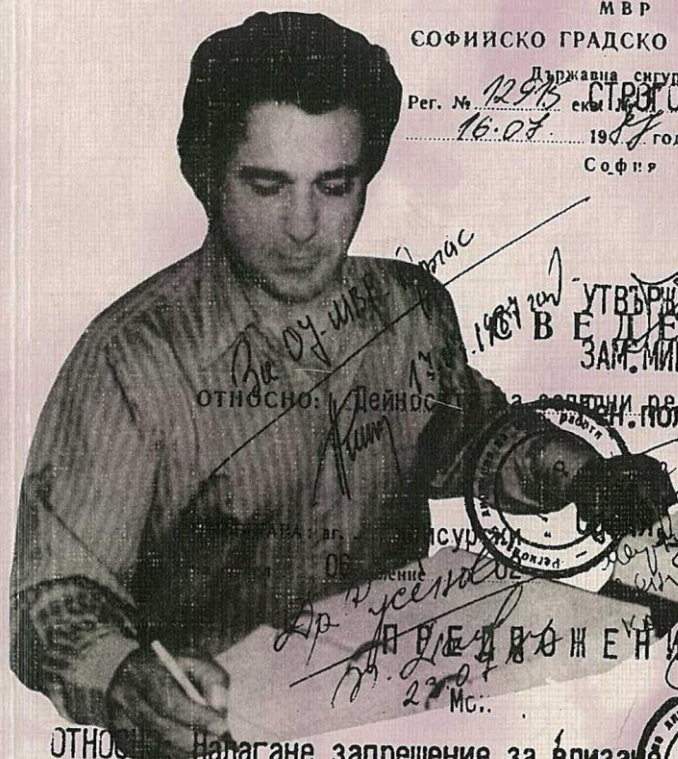

ДОСИЕТО

ОТ ДВЕТЕ СТРАНИ

НА ЖЕЛЯЗНАТА ЗАВЕСА

МВР
СОФИЙСКО ГРАДСКО УПРАВЛЕНИЕ

Препис!

Държавна сигурност
Per. № 12915
16.07.1987
1987
ГОДИНА
София

СТРОГО СЕКРЕТНО

ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ МВР

№ 18326/01.11.87

№ 28766

УТВЪРЖДАВАМ:
ЗАМ. МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

ОТНОСНО: Дейност

ПРЕДЛАЖЕНИЕ

ОТНОСНО: Налагане запрещение за влизане в НРБ
американския гражданин Стефан Банков Иванов за

МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
ГЕН. ЛЕЙТЕНАНТ:

19.8.1989
СОФИЯ

Строго секретно

Окръжно управление
Вк. - с. 18311
Получено на 28.7.89

Д-р Стефан Банков

ДОСИЕТО

ОТ ДВЕТЕ СТРАНИ

НА ЖЕЛЯЗНАТА ЗАВЕСА

PASTIR DR. STEFAN BANKOV

"SLIVNIZA" № 36

84-16-14

Авторът – Пастир Д-р Стефан Банков си запазва всички авторски права. Желаетелите да публикуват книгата или да използват извадки от нея, трябва да потърсят личното писмено разрешение на автора.

- 2001 -

ПОСВЕЩЕНИЕ

Посвещавам настоящата книга на избрания от Бога остатък от българската Църква, който не е склонил коляно пред "Ваала" (бога на езичниците) и е успял да запази чистотата на вярата си и през времето, когато България беше окована в тежките окови на атеизма (безбожието).

Желая чрез истината, изнесена в този документален труд, да накарам този избран по благодат остатък, да се почувства горд, още по-уверен, силен и независим от обстоятелствата, а единствено от Живия Бог, в Когото вярваме, на Когото уповаваме и Който ни подкрепява.

Тези Божии избрани в България желая да насърча със същите думи, с които апостол Павел преди близо 2000 години, насърчи вярващите от град Рим:

"И тъй, казвам: Отхвърлил ли е Бог Своите люде? да не бъде!... не е отхвърлил Бог людето Си, които е предугаднал. Или не знаете що казва писанието за Илия? как вика към Бога против Израиля, казвайки: "Господи, избиха пророците Ти, разкопах олтарите Ти, и аз останах сам; но и моя живот искат да отнемат." Но що му казва божественият отговор? - "Оставил съм Си седем хиляди мъже, които не са преклонили коляно пред Ваала ".

Така и в сегашното време има остатък, избран по благодат." (Рим. 11:1-5)

Твърдо вярвам, че тези думи се отнасят и за България! И в България в сегашното време има остатък, избран по благодат.

На този остатък, избран по благодат посвещавам настоящата книга. Той за мен е съхраненият и запазен от Бога чист квас на освободената от тежкото комунистическо робство българска Църква, който е определен да закваси доброто "тесто", на променена Християнска България.

Посвещавам още този документален труд на всички онези знайни и незнайни Христови войни, които положиха своята жертва на олгара наречен "Христовата Църква зад желязната завеса" и с това допринесоха за запазване чистотата на този квас. В това число включвам не само преследваните и репресирани от комунистическия режим верни Христови войни в България, но и **всички описани и неописани в досието ми религиозни мисии, мисионери и християни от свободния свят, които взеха пряко или косвено участие в борбата на българската Църква през времето на комунистическата диктатура, и по косвен начин допринесоха за публикуването на този документален труд.**

Дълга на тези посветени християни, които ме възлюбиха с Христовата любов, и моята лична благодарност за техния принос в моето физическо и духовно оцеляване, и реализиране. Чрез тази книга желая да ги направя съпричастни на плодовете на моето служение, посветено изцяло на Христовата църква в България.

Благодарение на безкористната жертва на всички тези светии, доживях да чуя думите: "Бъди благодарен, че си жив!" Думи, с които служебното лице ми подаде папката, съхранила коварните заговори, на ония които са търсили душата ми да я погубят.

Благословен да бъде Господ! Благословен да бъдат и тези, чрез които Неговото име се прославя всред човещите! Амин!!!

Авторът

ВЪВЕДЕНИЕ

"Няма нищо покрито, което не ще се открие; и тайно, което не ще се узнае. Затова, каквото сте говорили в тъмно, ще се чуе на видело; И каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива."

(Лука 12:2-3)

С тези думи на Господа Исуса Христа желая да започна въведението към настоящата книга, която съдържа моето досие, разработвано с колективните усилия на всички централни управления на бившата ДС на комунистическа България.

Още при първото разлистване на папката, пълна с псевдонимни имена, кодови номера, доноси, лъжи, инсинуации, заложені клопки; и преди всичко, пълна с предателство и с гнусота, пред мен възкръсна един спомен от моя живот. С него и ще започна.

През 1970 година на една от моите евангелизаторски служби в град Брисбейн, Австралия, съвсем неочаквано се появи младеж и ми се представи, че е син на вожда на някакво канибалско племе от островите Фиджи, намиращи се недалече от континента Австралия. Той ме помоли да отида с него на острова и да проповядвам Божието слово на неговите хора. Беше уредил предварително всичко за пътуването ни.

След като пристигнахме, бях отведен при вожда на канибалите. Той ме посрещна много любезно и пръв започна разговора с думите: *"Слушай синко, ти си дошъл при нас с цел да ни поучаваш, защото си чул, че ние сме канибали и искаш да ни помогнеш да станем по-добри т.е. да спрем да ядем хора. Да, това е така! Ние сме канибали и според вашите представи, безспорно сме много лоши, защото ядем хора. Запомни едно нещо от мен! Ние наистина ядем хора, но само враговете си. Никога не ядем човек от нашето племе.*

А вие белите, които мислите, че сте по-добри от нас, защото не сте канибали, правите точно обратното. Вие не ядете враговете си, а собствените си братя. И то хората от вашето племе, от вашия собствен народ."

След запознаване с документите, съхранени в моето досие, водено от бившата ДС, аз се уверих във верността на тези думи на канибалския вожд. От документираните в досието ми факти разбрах точно това, че ние сме един друг вид канибалци, които не ядем враговете си, а собствените си братя.

Преди да предоставя на читателите възможността да се запознаят със сведенията и документите, които са събирани от бившата ДС, желая да изповядам чувствата, които досието ми събуди в мен. Тези чувства ме задължиха да го публикувам.

Първото чувство, което изпитах, минавайки с погнуса през доносите на агентите, беше чувството на дълг пред Бога и пред Отечеството ми. Дълг да направя тези документи достояние до народа си. Това чувство в мен се засилваше с всеки един изминат ден. Нещо повече, то прерасна в страх от мълчанието. Не страх от демоните и от тяхната реакция, а страх от отговорността, която бих поел, ако замълча и прикрия предателите. Това е благороден, духовен, бащински страх. Страх за съдбата на истинската Църква на Господа Исуса Христа. Въпросите, които си задавах бяха: Какво ще стане, ако аз премълча и оставя Антихриста, възплотил се в образа на тези агенти (облечени в духовно расо; някои, от които все още заемащи важни позиции) да продължава да заблуждава Църквата?

От моето досие разбирам, че Антихристът е превърнал Църквата в истински "Троянски кон", в който е скрил своите агенти. И тези агенти чакат удобното време да започнат духовното ѝ унищожаване. Но нашият **"Бог ни е дал дух не на страх, а на сила, любов и себевладение."** (2Тим.1:7)

На второ място, аз публикувам моето досие, притиснат от чувството, наречено "Последици". Това чувство е породено от въпроса: Какви ще бъдат последиците, когато Християните в Църква разберат (както аз с ужас разбрах) колко жестоко са били заблуждавани в продължение на години от хора, представящи се, като мъченици за вярата, преследвани от властите, гонени, интернирани (каквото е случаят с агента на ДС с псевдонимното име "Клисурски" и с други агенти, разкрити в досието ми)?

На смутените и объркани от тези грозни разкрития хора, държа да обясня, че това явление не е ново. Сам Господ Исус Христос ни предупреждава в Словото Си с думите: **"Пазете се от лъжливите пророци, които дохождат при вас с овчи дрехи, а отвътре са вълци грабители."** (Мат.7:15)

Чрез публикуването на моето досие желая да дам шанс на братята си да разпознаят тези "вълци", (някои от които облечени в пастирски одежди), за които Христос казва: **"Който е наемник, а не овчар и не е стопанин на овцете, вижда вълкът, че иде, и, като оставя овцете, бяга; и вълкът ги разграбва и разпръсва. Той бяга, защото е наемник, и не го е грижа за овцете."** (Йоан 10:12-13)

Аз не желая да изпадна в ролята на наемник, който бяга и нехае за "овцете". А чрез досието си разбрах, че "вълкът" не иде, а че "вълкът" отдавна е дошъл, намъкнал се е тихо и кротко в стадото, а в някои кошари е изместил дори и пастира, заставайки на неговото място със съдействието на ДС. И аз бях изправен пред дилемата - да бягам, като наемник или да предупредя братята си. Желая да ви уверя, че не само помислих за това, че някои искрени, чисти Християни, каквито Слава Богу все още има в Църквата, ще преболедуват след прочитане на досието ми (както преболедувах и аз); но най-вече мисълта за тях ме задължи да го публикувам. За да не бъдат невинните чисти хора шокирани при неочакван сблъсък с истината, и да не бъдат повалени, така че да не могат да се изправят; преди всичко, по тази причина пиша настоящата документална книга. Ние трябва да бъдем подготвени за изненадите на коварното време, в което живеем. Време, в което дяволът е слязъл на земята "много разярен, понеже знае, че му остава малко време." (Откровение 12:12)

Трябва да намерим сили да се изправим и да продължим напред! Словото ни насърчава в такъв момент с думите: **"Но ако гледате на лице (на човека), грях правите, и от закона се осъждате, като престъпници."** (Яков 2:9)

Нека да не ви смущава това, че тези агенти ("вълци", намъкнали се в Църквите в овчи дрехи) са претендирали,

че са били водени от Святия Дух, и за много години са заблуждавали Църквата и вярващите. Ето, че времената се промениха и се разбра ясно (чрез документиран факт), че това всъщност не е бил Святият Дух, а духът на Шести отдел на ДС, който ги е снабдявал със строго секретна информация.

Те от своя страна, като "пророци" са изявявали част от тази информация на вярващите (като пророците на Тангра или на Ваал). И с фалшивите си пророчества, диктувани от техния бог (Шести отдел на ДС), са всявали всред миряните страх и респект.

За да спечелят доверието на братята си, не само в България, но и по целия свят, тези внедрени в Християнските среди агенти, са си служили с най-различни лъжи и притворства, хитро скроени със съдействието на ДС - като изселване, самообявяване за мъченици на вярата (затваряни, гонени и преследвани от властта) и пр. А в същност, отсъствията на агентите от домовете им, разделянето им от семействата и от Църквите, в които са служили; са били умело използвани от тайните служби за тяхната подготовка в школи за разузнавачи.

Чрез такива добре обмислени капани са били излавяни не само вярващите в България, но и всички западни мисионери, които са идвали в България да помагат на изстрадалите Християни. Позор на такива предатели!

Аз вярвам, че вие ще разберете духовните болки, с които пиша това. Тези хора съм ги считал за мои братя, за верни Пастири, за Християни, гонени, заради вярата им; а те са работели не за Христа, а за Шести отдел на бившата ДС (най-върлият враг на Христовата Църква в България) под псевдонимни имена, което е равностойно на платени наемни убийци.

За да не бъда разбран погрешно, трябва да поясня, че аз зачитам различните политически възгледи на всички хора. Тези различия не ми пречат да уважавам всички еднакво и да ги приемам като мои братя и сестри. Ако има нещо, което ме смущава, това е единствено липсата на честност, липсата на смелост в човека да отстоява възгледите си.

Отвращава ме липсата на доблест в тези личности, които вместо да се нарекат с истинските си имена, са предпочели да се крият зад имената, които дяволът им е дал (псевдонимно име или кодов №) и да изпълняват неговите поръчки.

В резултат на тяхната пъклена дейност (събиране на всякакъв вид информация, използвана от Шести отдел, за да бъде задочно осъден), ако свободата беше се забавила още малко, аз нямаше да бъда помежду живите. (В раздела **"Врова на лъвовете"** ще се запознаете с документа, от който е видно, че главното досие със присъдата ми е било унищожено с протокол №4/09.04. 90г.)

Към такива двуличници Христос се обръща с думите: *"ето, Аз изпращам до вас пророци, мъдри и книжници; едни от тях ще убие в синагогите си, и ще ги гонят от град в град; за да дойде върху вас всичката праведна кръв, проляна на земята..."*(Мат.23:34-35)

Желая да се обърна към тези продажници, като Божий служител, против когото те са работили дълги години и продължават да работят, в полза на тъмните сили: Крайно време е да се засрамите и да се покаете за лъжите и измамата си?! Ако тук не намерите сили да го направите, във Вечността ще бъде твърде късно!

Пиша с голяма болка и в същия момент с братска любов се обръщам към вас, и ви моля от Христова страна, докато е време, разкайте се, изповядайте греховете си и се покайте! Вие имате безсмъртни души! Господ Исус Христос проля кръвта си и за предателите. Вашата съдба е във вашите ръце! Правото на избор е изцяло ваш! Съдбата на кой от двамата разбойници на Голгота ще изберете? На този, който изповяда публично греховете си и беше опростен? Или на този, който пропусна последния си шанс и умря в греховете си? Документите, които следват показват, че до този момент вие сте направили възможно най-лошият избор в своя живот. Твърде жалко за това!

Вместо да служите искрено на Бога и на Църквата по примера на безкомпромисното служение на Христовите

апостоли, вие сте избрали предателското служение на Юда Искаротски. За служители, като вас четем думите на Исуса: ***"В онзи ден мнозина ще ми рекат: Господи! Господи, не в Твоето ли име пророкувахме? Не в Твоето ли име бесове изгонихме, и не в Твоето ли име направихме много велики дела? Но тогава ще им заявя: Аз никога не съм ви познавал. Махнете се от Мене вие, които вършите беззаконие!"***(Мат.7.22-23)

Третата причина, която ме задължава, като Божий служител да публикувам досието си, е тревожното настояще на българската Църква. Грозната картината, за подмолната дейност на Антихриста, която досието ми разкри, за съжаление, съвсем не може да бъде причислена към миналото; и по тази причина не може да се гледа на досието ми само, като на история. Ако агентите, описани в досието бяха свалени от църковните си постове, след настъпване на демократичните промени в България; аз нямаше да търся сметка за отминалите злодеяния.

Но за съжаление, както вече споменах, това не е само минало, а е и настояще. Защото тези дяволски агенти с окървавени от Християнска кръв ръце, днес все още са пастири на едни от най-големите Църкви в България. Както вече споменах някои от тях до такава степен са заблудили Християните в България и по света (чрез дарбата на дявола - да заблуждава), че са избрани дори за Ръководители на някои деноминации.

Наградата на техния господар, дяволът, отива и по-далече, извън пределите на България. На много агенти днес децата им учат на Запад, на други в американските колежи, спонсорирани от предаваните от бащите им мисионери. Какво безочие, нали?!

На тези хора измамата не им създава никаква трудност. След като имат дяволската дарба на пророкуване и заблуждение, и са успели да заблудят българския евангелизъм, защо да не могат да заблудят с религиозните си маски и западния, и американския духовен свят?

И това не са само обикновени лицемерни човеци, а това са

водачите на Църквата Христова, в чието лице Антихристът години наред се е укривал в Църквата и се е подвизавал с облеклото и образа, описан отново от апостол Павел: *"Защото такива човеци са лъжеапостоли, лукави работници, които се преправят на Христови апостоли. И не е чудно; защото сам Сатана се преправя на светъл ангел; "*(2Кор. 11:13-14)

Това са водачите, за които Словото казва: *"Горко вам слепи водители!... Безумни и слепи!"* (Мат.23:16, 17) И докато те са заслепени (от блясъка на "сребърниците" на предателя, от блясъка на славата), то има опасност за душите на невинни хора, които са повели със себе си към пъкъла. Христос се обръща към тези водачи с гняв: *"Горко вам....лицемери, защото затваряте небесното царство пред човеците, понеже сами вие не влизате, нито влизащите оставяте да влязат."* (Мат.23:13)

И на друго място Словото казва: *"...те са слепи водачи, а слепец, слепеца ако води, и двамата ще паднат в ямата."*(Мат.15:14)

Спасениета на българската Църква е в истината!

Защото единствено чрез истината, и само чрез истината човек може духовно да прогледа. Затова от четирите причини изброени до тук, най-съществената причина да публикувам своето досие е **необходимостта от изявяване на ИСТИНАТА**. Това чувство се превръща в сила в мен. Защото истината и само истината може да направи човека свободен!

Освобождаване чрез истината, това е четвъртата причина, която ме задължава да публикувам досието си.

Обръщам се чрез тази книга към всички искрени хора, всички честни Християни и я посвещавам на тях. Тя съдържа документалната истина за мен. В нея са изложени обвиненията на ДС на комунистическа България, отправени към моята личност. "Престъпленията" ми могат да бъдат обобщени и степенуване по важност в следната последователност:

Печатане на Библии и духовна литература, и изпращането им в България

Проповядване на духовни проповеди по радиото

Отпечатване и внос в България на песнарки, сборници с духовни песни

Издирване на пастири в България, които са били уволнявани, заради вярата си и лишавани от правото на работа; и финансовото им подпомагане

Съжалявам, че не съм в състояние да запозная читателите с пълното ми досие, защото голяма част от него е било унищожена (както и досиетата на много искрени и невинни българи в бившия Партиен дом в София). С повече подробности за унищожаването му предстои да се запознаете в раздела "В рова на лъвовете", чрез публикуваното писмо на Комисията по ЗДДБДС - София.

Но благодаря на Бог, че все пак една не малка част (над 250 стр.) от моето досие по чудо е оцеляла и ми се предостави по официален път, на основание на подадена от мен молба (№5/26.01.2000г) до гореспоменатата Комисия по ЗДДБДС. Чрез публикуваните документи в настоящата книга се предоставя на читателите възможността да надникнат в тайния свят и да разберат документално как невинен Пастир, само заради вярата му в Бога, е бил преследван от цяла армия служители и агенти на бившата ДС. В оцелялата част на досието ми фигурират имената на 253 личности, над 150 служители на ДС (като започнем от чин капитан до генерал-майор, и от Оперативен работник до Зам. министър на вътрешните работи), над 35 агенти, работещи под псевдонимни или лични имена, които са ме преследвали и са превръщали живота ми и този на моите деца на истински ад. Всички имена на личности и поделения са извлечени от документите на досието ми и подредени в различни списъци, отпечатани в раздела "В рова на лъвовете".

Между тях ще намерите и списък с 18 на брой различни дела, водени от бившата ДС на обекта ИР (изменник на Родината) Стефан Банков, наименувани с различни псевдонимни имена, номера или секретни обозначения.

В оцелялата част от досието ми има регистрирано участие на 127 различни поделения от бившата ДС (отделения, отдели, управления, министерства, държавни институции и ведомства).

За ориентация (какво се съдържа в понятието отдел на бившата ДС) ще ви предложа информация, публикувана в бр. 231 / 2000г. на в.Демокрация. *"През 70те в 01 отдел са работили 15 офицери. В края на 70-те години в 01 отдел те са нараснали на 35. В началото на 80-те години в Шесто управление на щат са били общо 274 служители, 231 от които офицери."*

Никога през живота си няма да забравя датата 16 май 2000г., денят, в който отидох в РДВР - Бургас за запознаване с документите, събирани за мен от бившата ДС. Когато минах по страниците, видях грозната действителност и заплаках. Тогавашният служител, който ми бе донесъл досието, дойде при мен, постави ръката си на рамото ми и каза дословно думите: *"Не плачи! Бъди благодарен, че си жив!"*

Да, наистина аз благодаря на Бога, че съм жив, за да разказвам делата Господни. И когато имаше моменти на разколебание, дали да направя досието си достояние на Христовата Църква в България и по целия свят, в мен надделяваше чувството на длъжност пред Господа да предупредя искрените Божии чада. В мен звучат думите на Мардохей към колебаещата се царица Естир: ***"А кой знае дали не си дошла ти на царството за такова време, каквото е това?"*** (Естир 4:146)

Може би Бог е пазил живота ми най-вече за време, каквото е това. Време, в което **Църквата не е гонена и преследвана, защото вече е превзета.**

Благодаря на Бога не само за физическия ми живот, който е запазил! Аз благодаря на Бога, че съм жив и духовно! Защото същите тези агенти направиха всичко възможно при завръщането ми в България (след повече от 20 години отсъствие), духовно да ме умъртвят, но Господ не им позволи.

Скъпи братя и сестри в Бога, скъпи сънародници, съмишленици и радатели за свободата ни, освен поради изброените до тук причини, аз публикувам настоящата книга с още една много важна цел, и тя е, чрез моето досие, което е писано от врага на Христовата Църква, (Шести отдел на бившата ДС) да ви запозная с истинската история на

Евангелизма в България.

Историята на Българския евангелизъм през тези 50 години не е тази, чийто автор е Иван Зарев. Нито е тази, написана от Тодор Събев. В тях личностите и събитията са описани твърде пристрастно, пречупени през погледа и миогледа на техните автори. Този факт неизбежно поражда въпроса: Какви са тези автори и кой им е поверил отговорната задача да пишат изопачената История на евангелизма в България? Повече светлина по този въпрос ще получите чрез документите, публикувани в настоящата книга.

Истинската история на Българския евангелизъм се е съхранила единствено в архивите на Държавна сигурност и част от нея се съдържа в досието на П-р Д-р Стефан Банков, писано от ДС на комунистическа България.

Уважаеми съмишленици и търсачи на Църковната истина, желая да обърна вашето внимание на факта, че досието ми не е роман и затова не трябва да се чете, като такъв. Всеки документ трябва да се чете много внимателно, да се сравнява с други документи и едва тогава да се тълкува.

За да бъда изчерпателен при изброяване на причините, поради които публикувам моето досие, трябва да прибавя още една причина, която въпреки, че съм поставил на последно място, съвсем не е за омаловажаване. Тази седма по ред причина е, чрез досието си да изчистя своето име.

Не познавам друг човек, който през своя живот да е бил така коварно атакуван от свои и от чужди (както моя характер, така и моето служение). От досието ми вие може да видите ясно организираната професионална атака срещу мен, реализирана със съдействието на внедрените агенти на бившата ДС в българската Църква.

Докато в бюлетина на Държавна сигурност четем за *"обявяването за общодържавно издирване на вражеския емигрант Стефан Банков"*, в същия момент Антихристът умело използва един друг ход да очерни името ми и да ми отвори втори коварен фронт. За повече от 30 години агентите на ДС (някои, от които с пастирски одежди) са ме клеветили подмолно сред вярващите в България и по света, че

аз не съм никакъв пастир, а съм изпратен комунистически шпионин на Запад и са предупреждавали западните Църкви да се пазят от мен. Документите в досието ми разкриха, че тези личности са говорили със знанието и инструкциите на психолозите от бившата ДС. Те са ги снабдявали с лъжлива информация и са ги карали да изпълняват ролята на сеячи на най-ужасните плевели. Според техния план от една страна съм бил атакуван от органите на разузнаването и са търсели удобен начин да бъде убит; от друга страна от същите тези хора съм бил клеветен пред братята си, че съм техен сътрудник (комунистически шпионин), за да не мога да бъда защитен. Двойно убийство! Много професионално замислено, нали?

В досието ми се вижда как в тази организирана от професионалистите на ДС битка срещу мен са били въввлечени и мои най-близки хора. Тук е мястото да споделя с читателите един гнусен факт, който ме разтърси при прочитане на досието ми. И това е фактът за предателската роля на моята съпруга, която безпричинно е станала доброволен сътрудник на Българското разузнаване.

Моят съвет към нея е същият, който отправям и към всички, които се чувстват по някакъв начин засегнати от публикуваните документи в настоящата книга. Да изискат досиетата си, водени от бившата ДС и чрез изнесените факти в тях да оборят фактите, изнесени в публикуваните и непубликувани документи в моето досие. Наивно би било да очакваме доброволно признание от страна на тези личности, като имам предвид степента на тяхното падение. Затова факти срещу факти!

В заключение искам да споделя за още едно грозно разкритие в моето досие - предателството на брата на моята съпруга, Иван Анестиев. Той години наред е работил, като сътрудник на ДС в битката им срещу мен и с информацията, която е предоставял, е зареждал със сведения разработките на всички управления на ДС водени на мое име.

Най-страшното и това, което най-много ме измъчва е фактът, че братът на моята съпруга Иван Анестиев в своя

рапорт препоръчва на органите на ДС да направят пълно проучване на моя зет (който по професия е адвокат с международна изява) с цел да бъде привлечен да работи за Българското разузнаване.

Когато погледна назад тръпки от ужас ме изпълват!

През тези трудни времена Бог ме е утешавал чрез вечно живеещите думи на Псалом 118:17 - ***"Аз няма да умра, но ще живея; И ще разказвам делата Господни."***

Затова днес с много голяма благодарност към Бога и с благородна гордост отварям моето досие, и искам да го направя достояние на всички честни хора по лицето на земята. Чрез него да видят и разберат при какви условия Християните в България са работели и живели. Още да разберат каква информация е била събирана за всеки чуждестранен гражданин, който е пожелавал да посети България, дори и като най-обикновен турист. А от първостепенна важност е да запозная Християните със скритите агенти, предатели на Христовата Църква.

Когато разберете днес къде са тези бивши агенти на ДС и какви са те в момента, ще си отговорите сами на един въпрос, който често ми е задаван от искрени Християни и приятели, въпрос на който ясен отговор, подкрепен с факти и документи даде моето досие. И това е въпросът: Защо за Пастир д-р Стефан Банков (човек с най-висок духовен ценз в България) нямаше място в Българската църква? Защо безпричинно, още от момента на моето завръщане в България и до настоящия момент, аз не бях приет от ръководителите на българския евангелизъм?

Защо, когато аз не очаквах да получа нищо, а исках само да давам? Исках да дам на моята родна Църква всичко, което съм натрупал в годините на принудителното ми отсъствието от България. Да дам натрупания опит, да излея събраната любов, да изсипя житниците с блага, с които Бог щедро ме е благословил. Бях стъписан от факта, че братята ми не искаха нищо от мен. А в същото време, бяха готови да коленичат пред всеки чужденец за един цент.

Не ми позволяваха нищо да направя. Навсякъде срещях отпор и постоянно ми се крещеше пряко или косвено: "Отивай си!"

Разполагам с цели папки с грозни заплашителни писма. Обявиха се гладни стачки в моя чест. Седмици на ред не само местните, но и столичните вестници се пълнеха със статии, в които бях оплюван с най-грозни имена. Братята ми се опитаха да настроят общественото мнение в Бургас чрез местната телевизия, обявявайки ме за сектант. Явиха се по телевизията представители на Петдесятната Църква - да свидетелстват против мен. Не остана грозен етикет, който да не ми беше залепен. Нямаше средство (едно от друго непочтено), което да не бъде използвано, за да бъда наранен и принуден да си отида. През всичките тези години с кървяща рана в сърцето постоянно се питах: "Защо е всичко това? Кому и за какво преча? Аз съм българин? Целия си живот съм посветил на работата си в служба на Църквата. Всичко в живота си съм правел, воден единствено от любов към Бога, към братята си и към народа си?" Знаех, уверен бях, че ще доживея времето, когато моят Бог ще даде отговор на всички мои въпроси.

Благословен да бъде Господ! Въпреки болките, които изпитах, узнавайки грозната истина, безкрайно съм Му благодарен, че чрез моето досие отговори на всички мои въпроси и изчисти, несправедливо очерненото ми име!

Вече не питам защо скритите агенти на ДС крещяха разярени срещу мен: "Отивай си!" Не питам, защото днес отговорът е напълно ясен. Те са се страхували точно от този миг - **Мигът на истината!**

Авторът

ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО

"Няма нищо покрито, което не ще се открие; и тайно, което не ще се узнае. Затова, каквото сте говорили в тъмно, ще се чуе на видело; И каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива."

(Лука 12:2-3)

ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО

I част

Както е доказано, че много характерни черти от родителите, се предават на децата им; както е доказано, че много болести също се предават от родители на деца; така се оказва на практика, че и генът "предателство" има това свойство на предаване по наследство.

Заглавието на документа **"Протокол за доброволно предаване"**, определено от следователя на отдел "Следствен" на ДС (Ст.лейт. Йордан Татарлиев), определи заглавието на настоящия раздел.

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

ОТДЕЛ СЛЕДСТВЕН - ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ

ПРОТОКОЛ ЗА ДОБРОВОЛНО ПРЕДАВАНЕ
Гр.Бургас, 3.XI.1969 година

Подписаният Ст.лейт.Йордан Добрев Татарлиев,следовател при отдел Следствен ДС съставих настоящия протокол за това,че лицето ДИМИТЪР АНЕСТИЕВ ИВАНОВ от гр.Бургас ул."Ат.Манчев" № 33 се яви при мен и доброволно предаде 6 бр. писма номерирани от 1 до 6 изпратени от дъщеря му ЗЛАТКА БАНКОВА и внуките му.

№ 1 започва : "Здравейте мили родители" завършва: "...Челуваме Ви всички Стефко,Златка,Филка,Малина."Писмото носи дата 3.7.69

№ 2 започва 1"Здравейте мили родители" завършва: "...пишет ни веднага!",носи дата 5.8.1969 г.Стокхолм

№ 3 започва:"Мили татко и мамо," завършва: "...да говорят и

Документът е отпечатан в оригинален вид на стр.25.

В този документ със заглавие **"ПРОТОКОЛ ЗА ДОБРОВОЛНО ПРЕДАВАНЕ"** четем за доброволното предателство на моя тъст Димитър Анастиев Иванов, бащата на известните по-късно на ДС (също с доброволното си сътрудничество) Иван и Златка Анастиеви. Този ген на предателство се предава, като наследствен порок, от бащата на дъщеря му, от бащата на сина му. Колко невероятно, но в същото време истинно!

Дядо Димитър Анастиев не се е поколебал да предаде доброволно милите писъмца на невинните си внучета, да предаде писмата на родните си дъщеря и зет.

И забележете, че той е предал не само собствената си кореспонденция, но се е престарал. Между предадените писма, адресирани до него има и наши писма, адресирани до други хора (изпратена картичка лично от мен до тогавашния пастир на Бургаската Църква, Пастир Георги Чернев). В протокола за доброволно предаване има описана и една телеграма от Триест, Италия, изпратена от Златка. Тя не е включена в описа на останалите шест писма и единствено за нея няма дадено обяснение, до кого е била адресирана, как е започвала и завършвала. Нито е загатнато нещо за нейния текст. Каква е била тази мистериозна телеграма? И защо следователят не е дал никакви подробности за нея, не мога проумея.

Прави ми впечатление, че чрез тази кореспонденция (между жена ми и нейните родители) целият ни маршрут е направен достояние на ДС. Чрез телеграмата от Триест, Италия е регистрирано дори и времето на пребиваването ни в лагера за емигранти.

В документа, който разглеждаме е видно още, че Димитър Анастиев не се е задоволил само с предаване на кореспонденцията ни, но е дал сведение и за точното ни местонахождение в момента (Стокхолм, Швеция). Колко грозно и дори зловещо звучат думите на следователя от отдел "Следствен" ДС: *"Подписаният Ст. лейт. Йордан Добрев Татарлиев, следовател при отдел Следствен ДС съставих настоящия протокол за това, не лицето ДИМИТЪР АНАСТИЕВ ИВАНОВ... се яви при мен и доброволно предаде 6 броя писма, номерирани от 1 до 6 изпратени от дъщеря му ЗЛАТКА БАНКОВА и внуците му..."*

Документът завършва с пумите: *"Понастоящем се намирали в Стокхолм Швеция."*

В края на протокола срещу "предал" е положил собственоръчно подписа си Димитър Анастиев, както и следователят, който е приел доброволно предаденото.

Защо без колебание наричам **"предателство"** - *"доброволното предаване"* на личната ни кореспонденция от Димитър Анастиев на ДС?

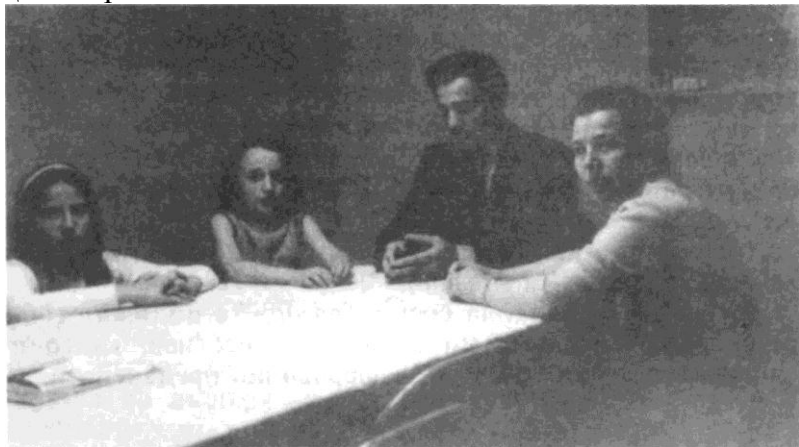
Защото за нашите близки не беше тайна, че аз имах неприятности с ДС, още преди моето емигриране. Това е потвърдено и в досието ми (**Стр.505**). А в същото време, най-близък човек на семейството ми, кръвният дядо на децата ми, с чиста съвест е предал доброволно на враговете ми сведения за целия ни маршрут.

Това е отразено и в изявлението на прокурора на съда в протокола на делото: *"Но те не са тръгнали за Унгария, а са заминали за Триест и от там за Австрия, и както се вижда в писмата им те се намират сега в Швеция."*(**Стр.519**).

Със съдействието на своите агенти, ДС беше по петите ни през време на целия ни път. Ще срещнете повече подробности за катастрофата в Австрия, за арестуването ни в Швеция, на други места в настоящата книга.

Публикуваната снимка е направена във Швеция, във времето, когато бяхме задържани, по настояване на българското правителство да бъдем депортирани (принудително върнати в България) (**Стр.238**)

На снимката виждате децата, чиито писма и картички е предал на тайната милиция (ДС) собственият им дядо Димитър Анастиев.

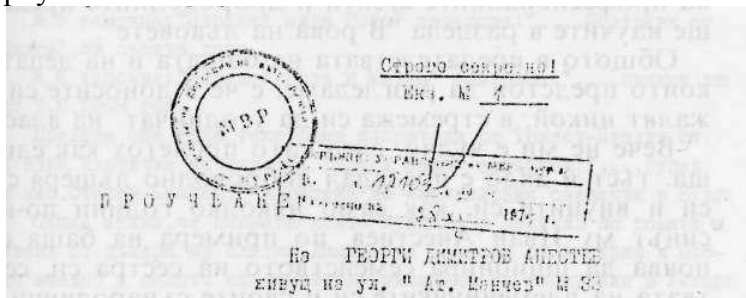

Арестуването ни стана въз основа на официално отправен иск от Българското правителство към Шведското, за депортирането ни от Швеция в България. Ще се върнем отново на този въпрос, когато разглеждаме въпроса за изпратения в Швеция от ДС варненски агент *с.с.(секретен сътрудник)"Искренов"*, натоварен със задачата да ме компрометира пред западната Църква, обявявайки ме за "комунистически агент", и с това да улесни акцията на ДС за депортирането ми. **(Стр.262)**

Ще потвърдя, казаното до тук за доброволното самоинициативно предателство на Димитър Анастиев, с цитат от негови лични показания, в качеството му на свидетел по дело № 680/ 5.12.1969г.

Цитирам *"СВИДЕТЕЛЯТ ДИМИТЪР АНАСТИЕВ: "Жена ми научила от църквата, че пастирът на църквата е получил картичка от зет ми. Жена ми отиде и взема тази картичка и аз я занесох в МВР. "***(Стр.519)**

Какво престараване и каква демонстрация на преданост към партията и правителството! И в думите му личи чувство, не на срам, а на гордост. Може би това е бил, според Д.Анастиев, подходящият момент, да си възвърне отнетия партиен билет. Този факт намираме документиран в проучването на неговия по-голям син.

(Документът не е публикуван в настоящата книга.)

Цитирам дословно пасаж от документа: *"Баща му ДИМИТЪР АНАСТИЕВ ИВАНОВ роден на 7.111. 1907 год. в с.Дешунуе - Турция. Притежавал е собствена бакалница и кръчма... В политически организации преди 9.1X.1944г. не е членувал.*

След тази дата е приет за член на БКП, но поради това, че не е могъл да въздейства положително на жена си върху верските ѝ убеждения като евангелистка... през 1952 гад. е бил изключен от редовете на БКП... Не е вярващ."

И Димитър Анастиев не се е поколебал да използва предложението му от съдбата шанс да демонстрира предаността си към партията и да възвърне изгубения партиен билет, предавайки семейството на дъщеря си. Вече коментирахме проявеното старание. Дори и заглавието на документа **"Протокол за доброволно предаване"**, под който собственоръчно е положил подписа си, едва ли му е помогнало да осъзнае злото, което е извършил, спрямо дъщеря си и внуците си.

Предадените от Димитър Анастиев писма отсъстват от досието ми, защото те са били препратени в ДС София, където се е изработвала стратегията за издирването на лицето Стефан Банков Иванов. **(Стр.499)**

Тази стратегия е била колективна разработка на всички централни управления на ДС (Шесто, Разузнаване, Контра-разузнаване), под личното ръководство на зам.министъра на МВР. Повече подробности за този колективен план на ДС, разработван със съдействието на професионалните агенти и доброволните предатели, ще научите в раздела **"В рова на лъвовете"**.

Общото в предателствата на бащата и на децата му, които предстои да разгледаме, е че в доносите си те не жалят никой, в стремежа си да угодничат на властите.

Вече не ми е чудно, след като прочетох как един баща, тъст и дядо е предал доброволно дъщеря си, зет си и внуците си, как само няколко години по-късно, синът му Иван Анастиев, по примера на баща си започва да шпионира семейството на сестра си, семействата на племенничките си и своите сънародници (българските емигранти в Лос Анджелис), в полза на ДС.

На следващата страница предоставям на читателите възможността да се запознаят с документа **"ПРОТОКОЛ ЗА ДОБРОВОЛНО ПРЕДАВАНЕ"**, публикуван в цялостния му вид.

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

ОТДЕЛ СЛЕДСТВЕН - ДЪРЖАВНА СИГУРНОСТ

ПРОТОКОЛ ЗА ДОБРОВОЛНО ПРЕДАВАНЕ
Гр.Бургас, 3.XI.1969 година

Подписаният Ст. лейт. Йордан Добрев Татарилиев, следовател при отдел Следствен ДС съставих настоящия протокол за това, че лицето ДИМИТЪР АНЕСТЕВ ИВАНОВ от гр. Бургас ул. "Ат. Манчев" № 33 се яви при мен и доброволно предаде 6 бр. писма номиирани от 1 до 6 изпратени от дъщеря му ЗЛАТКА БАНКОВА и внуките му.

№ 1 започва: "Здравейте мили родители" завършва: "...Целуваме Ви всички Стефко, Златка, Филка, Малина." Писмото носи дата 3.7.69

№ 2 започва: "Здравейте мили родители" завършва: "...пизет ни веднага!", носи дата 5.8.1969 г. Стокхолм

№ 3 започва: "Мили татко и мамо," завършва: "...да говорят по нейния адрес." от 15.X.69 год.

№ 4 започва: "Здравей мила" завършва: "...чакам отговор." Филка, от 25.9.69 год.

№ 5 започва: "Здравей мила Розе" завършва: "...Поздравя от всички. Филка", от същата дата.

№ 6 започва: "Здравей Розе и Митко" завършва: "...пизими веднага." от 7.8.1969 год.

Предаде още една телеграма изпратена от Триест-Италия от Златка и една картичка започваща: "Драги Баща" завършва: "...супер грижи за нас. Стефан Банков." ипратена да евангелския свещеник в Бургас

Същия заяв, че писмата които предава е получил по пощата и са изпратени от дъщеря му Златка Димитрова Банкова от Австрия и Швеция, която заедно с цялото си семейство заминала на екскурзия в Унгария и не се завърнали. Понастоящем се намирали в Стокхолм Швеция.

Настоящия протокол съставих в един екземпляр.

ПРЕДАЛ: Йордан Добрев

СЛЕДОВАТЕЛ: Татарилиев

ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО

II ЧАСТ

След като се запознахме с доброволното предателство на един баща, дядо и тъст; вече не ни е толкова чудно как и една майка, съпруга, баба и тъща, на име **Златка Димитрова Банкова** (назовавана от служителите на ДС и с бащиното ѝ име **Анестиева** - **Стр.104**), като "достойна" дъщеря на Димитър Анестиев Иванов, е станала доброволен сътрудник на ДС и е предавала подробни сведения за съпруга си, за пастира на Църквата си, за децата си, за зетъвите си, за приятелите си и за всеки, който е представлявал интерес за бившата Държавна сигурност.

Преди да преминем към запознаване с документите, коментирани в настоящия раздел, **уличаващи моята съпруга Златка Банкова в сътрудничество на тайните служби на комунистическа България**, желая да опиша тези документи в подробно съдържание.

Някои от документите, включени в списъка, са публикувани в раздела **"Предателство по наследство"**. Други, също доказващи нейното сътрудничество на бившата Държавна сигурност, отпечатвам не в този раздел, а на други места в настоящата книга, защото уликите се намират в резолюции или в края на документите, но самите документи, засягат личности и факти, които разглеждаме в други раздели.

В списъка, който следва, срещу всеки от описаните документи, е отбелязана точната страница, на която ще намерите отпечатан в цялостен вид оригинала на съответния документ. Повече разяснения за всеки документ поотделно, ще получите в настоящия раздел, непосредствено след съдържанието, което следва.

СЪДЪРЖАНИЕ

на оцелелите документни в досието ми, водено от бившата ДС, в които има изнесени факти, доказващи, че моята съпруга Златка Банкова е била съучастник на ДС в битката им срещу мен и моето служение

- 1. Изявление на началника на ДС-Бургас за три проведени срещи между него и Златка Банкова, саморъчно написано върху донос на брат й Иван Анестиев в служебната резолюция на документа —————>Стр.134**
- 2. Предложение, относно отменяне запрещения за влизане в НР България на Златка Банкова (по оперативни съображения) —————>Стр.104**
- 3. Указание на служебното ръководство за отмяна на заповедта за запрещение на Зл.Банкова, отразено в Аналитична справка —————>Стр.565**
- 4. Изпращане на утвърденото предложение за отмяна на запрещения на Златка Банкова до отдел XII ВГУ ДС София (Контраразузнаването) —————>Стр.105**
- 5. Заповед на Контраразузнаването до Началника на ОУ МВР Б-с за снемане наложеното запрещение на Зл.Банкова и препращане разпореждането до ГКПП, и до Паспортна служба на територията на Бургаски окръг —————>Стр.106**
- 6. Заповед на Контраразузнаването до Мин. на Външните работи - Консулски отдел за снемане запрещения за влизане в страната на Златка Банкова —————>Стр.107**

- 7. Заповед на н-ка на ОУ на МВР Бургас за изработването на план, който да бъде приложен при пристигането на Банкова в страната, с цел привличането ѝ за информационен сътрудник на ДС (отразена в резолюцията на зам. началника на ОУ на МВР Бургас) —————>Стр.559**
- 8. План относно провеждане на агентурно-оперативни и технически мероприятия по Златка Банкова —————>Стр.109**
- А. Точно изразена целта на планираната (и в следствие проведена) беседа с Банкова, съвместно с оперативен работник на у-ние Шесто ДС София, с цел придобиване на допълнителна информация за дейността на обекта на ДОР"Бунак" Ст.Банков —————>Стр.112**
- Б. План за нови мероприятия на ДС против мен, след придобиване на допълнителна информация за моята дейност, от беседата със съпругата ми Златка Банкова —————>Стр.113**
- В. Планирани операции на ДС,относно български граждани, поддържащи връзки с мен, след получаване на необходимата информация за провеждането им чрез Банкова —————>Стр.113**
- 9. Справка, относно проведена беседа на ДС със Зл. Банкова, съпруга на ИР Ст.Банков —————>Стр.99**
- Следва съдържание на информацията, лично "споделена" от Златка Банкова в ДС, според реда, по който е била предадена:
- А. Зл. Банкова е "споделила" на ДС, подробности, относно престоя си в България:**

- 1). Уточнила е пристигането си - с дъщеря си
и с внука си _____>Стр.99
- 2). Разказала е за срещите и разговори
с роднини и близки _____>Стр.99
- 3). Осведомила ДС, че е посетила
Петдесятната църква _____>Стр.99
- 4). Изразила пред ДС възхищението
си от строителството, от условията
на живот в страната, от благосъстоянието
на народа _____>Стр.99
- 5). Разказала на ДС, че е посетила
с близки ТК"Сл.бряг" _____> Стр.99
- 6). Уведомила ДС, че е гостувала
на братовчед си Харизанов _____>Стр.99
- 7). Обсъдила с ДС облеклото на
вярващите и впечатлението й,
че се самоизолират от светския живот _____>Стр.99

**Б. На поставения от ДС на Зл.Банкова въпрос
за служението на съпруга й, (преследвания
от ДС обект на ДОР "Бунак") тя е предала
следната подробна информация: _____>Стр.99**

- 1). На първо място е предоставила на
ДС подробни сведения за работата
върху Конкорданса, която пазах в пълна,
тайна, като се постарала да уточни
дори броя на страниците му и
предвиждания тираж _____>Стр.99
- 2). Банкова е обещала на началника на ДС
да му изпрати лично екземпляр от
Конкорданса, след отпечатването му _____>Стр.99
- 3). Определила е точното естество на дейността,
с която се занимавам (уточнила е, че не е
политическа, нито е журналистическа) —>Стр.99
- 4). Запознала ДС с точния график и времетраене
на предаванията ми по радиото _____>Стр.99

- 5). Разказала на ДС в коя Църква
сме ходили преди, и коя Църква
посещаваме в момента —————>Стр.99
- 6). Запознала ДС с точния график на
работния ми ден —————>Стр.99
- 7). Разказала на ДС, че освен програми
за радиото, подготвям и библейски
беседи, които изнасям в църквите —————> Стр.99
- 8). Запознала ДС с начина, по който
издържам семейството си —————>Стр.100
- 9). Обрисувала е пред ДС себе си,
като активна моя помощничка
в служението ми —————>Стр.100
- 10). Разкрила е на ДС и съвместната ми
дейност с д-р Огълви, като е уточнила
и това, че е един от най-известните пастири
в САЩ (Д-р Огълви в момента е пастир на
Американския сенат) —————>Стр.100
- 11). Обсъдила с ДС и пътуванията ми,
извън САЩ, като ги запознала с
това до Пекин-Китай —————>Стр.100
- 12). Съпругата ми е обсъдила с ДС
и моята извънредна работа, като
е уточнила точното й естество,
съдружника, и приходите ми —————>Стр.100

**В. Съпругата ми Златка Банкова е дала
на ДС подробни сведения за дъщерите
ни и за семействата им: —————>Стр.100**

- 1). Разказала на ДС, че Малина работи,
като киноактриса в Холивуд —————>Стр.100
- 2). Осведомила ги за ролите и филмите,
в които се е снимала —————>Стр.100
- 3). Дала е сведения за професията
на съпруг на Малина (Джонатан)
и за местоработата му —————>Стр.100

- 4). Запознала е ДС с предната работа
на Джонатан и с причината, поради
която той е сменил работата си —————>**Стр.100**
- 5). Разказала е на ДС и за семейното
положение на по-голямата ни дъщеря
Филка —————>**Стр.100**
- 6). Запознала е ДС с подробности
за работата на Филка —————>**Стр.100**
- 7). Уточнила е и подробности за
образованието на съпруга на Филка —————>**Стр.100**

- Г. Съпругата ми Зл. Банкова е предала
на ДС подробности и за г-н Ясен Рабат,
като го е представила за приятел
на дъщеря си Малина - неин гост от Ливан —>**Стр.100****
- 1). Разказала на ДС, че г-н Рабат
е много богат —————>**Стр.100**
 - 2). Осведомила е ДС, че г-н Рабат
възнамерявал да купи от България
коне —————>**Стр.100**
 - 3). Осведомила е ДС, че г-н Рабат
посещава за първи път страната —————>**Стр.100**
 - 4). Обсъдила с ДС дори езиците,
които г-н Рабат владее —————>**Стр.100**
 - 5). Запознала е ДС с подробния маршрут
на г-н Рабат в България —————>**Стр.100**
 - 6). Златка Банкова издала на ДС
точните планове на г-н Рабат,
като е предала, че е останал
много доволен от престоя си в
България и възнамерявал през
м.септември същата година да
посети страната отново —————>**Стр.101**
- Д. Съпругата ми Зл. Банкова е обсъдила с ДС
и контактите ни с българи,
живущи в Глиндел Калифорния —————>**Стр.100****

- Е. По време на беседата в ДС, Зл.Банкова е направила донесение, че нейна приятелка, въпреки че е американска гражданка, притежава втори **български паспорт** —————>**Стр.100**
- Ж. Съпругата ми е издала на ДС точната дата на отпътуване на дъщеря ни от България и е уточнила маршрута ѝ —————>**Стр.100**
- З. По време на беседата Златка Банкова е потърсила съдействие от ДС за получаване на български паспорт —————>**Стр.100**
- И. ДС е препоръчала на Златка Банкова да подаде писмена молба до МВР за уреждане на въпроса с паспорта ѝ, чрез МВНР —————>**Стр.100**
- К. Зл.Банкова е изразила желание да изпрати покана на брат ми за гостуване в САЩ, и подава в МВР молба, останала без ход —————>**Стр.100**
- 10. Спуснатите от ДС мероприятия,**
след проведената беседа със Зл.Банкова: —>Стр.100****
(Резултатът от предателството на Зл.Банкова
- II раздел от документа на **стр.99**
А. ДС планува със Зл. Банкова да бъде организирана беседа на прикритие в Министерството на външните работи, съгласувана с Шесто у-ние на ДС София (т.1 на раздел"Мероприятия") —————>**Стр.100**
Б. Поставена цел на предстоящата беседа в МВНР София между Зл. Банкова и оперативен работник на ДС
- изясняване на интересующите ДС въпроси (т.1 на раздел"Мероприятия") —————>**Стр.100**

В. ДС планува обстойно проучване
на Рабат
(т.2 на раздел "Мероприятия") —————> **Стр.100**

Г. ДС набелязва мероприятия
против г-н Рабат във връзка
с издаденото от Зл. Банкова
негово предстоящо идване
(т.2 на раздел "Мероприятия") —————> **Стр.100**

Д. Планувани Контраразузнавателни
мероприятия за проучване на Зл.Банкова,
с цел проверка на лоялността ѝ към ДС:
1). Чрез агент или ДЛ да бъде проучена -
изпълнява ли задачи на спец. служби —> **Стр.100**
(т.3 на раздел "Мероприятия")
2). Анализ за проверка на информацията,
която е давала Златка - чрез съпоставянето ѝ
с данните от ОР Т.Арnaudов и тези,
получавани чрез М"Пирин"
(подслушвателното устройство
в дома на Иван Анестиев)
(т.4 на раздел "Мероприятия") —————> **Стр.100**

11. В резолюция към документ:
*"Сведение, относно: Дейността
на западни религиозни емисари"*
ДС Бургас иска разрешението на Центъра,
да използва Зл.Банкова,
която в момента е в окръга –
за изясняване връзките между Банков
и засечените в сведението лица (мисионери) —> **Стр.199**

12. Прехвърляне на Златка Банкова
(Анестиева) на пряко ръководство
към ВГУ ДС (Контраразузнаването)
София —————> **Стр.114**

- 13. Сведение**, относено изказване на Стефан Гурбалов за Златка Банкова
Третият екземпляр на сведението е предназначен лично за **Банкова** —————>**Стр.115**
- 14. Придружително писмо** до началника на Шесто управление, отдел III София, с което Началника на ОУ на МВР Бургас изпраща получения от Златка Банкова Конкорданс, (изпратен от нея лично по пощата от САЩ, в изпълнение на даденото ѝ обещание —————>**Стр.115**
- 15. Изказвания на Банкова** за съпруга ѝ, за сестра му, за Евангелската Църква, за Пастир П. Гурбалов, отразени в Рапорт на кап.Тодор Арнаудов (по донос И.Анестиев)>**Стр.164**
- 16. Изказвания на Зл. Банкова за отношението и поведението на вярващите към нея**, отразени в Рапорт, относно проведена беседа с Иван Анестиев —>**Стр.172**
- 17. Телеграма** от българското посолство в САЩ при пристигането ни през 1990г. в България (Срещу името на съпругата ми ще откриете ръкописно допълнено името на Паликарски - отд.ХІІ- ВГУ(Контраразузнаването) —————>**Стр.117**
(Това име срещахме и на **стр.172**)
- 18. Доказателство, че Златка Банкова е дългогодишен сътрудник на ДС: КАДРОВО ДЕЛО (КД) —>**Стр.114****
- 19. Писмо от Комисията по ЗДДБДС** —————>**Стр.690**

В заключение на този документален списък, желая да направя пояснение, относно документа под № 19. Може би ще попитате: **Какво общо има този документ с името на моята съпруга?**

В документът с **пореден №19** (отпечатан в оригинален вид на **стр.690**) има сведение за **унищожено през 1990 г. дело с псевдоним "Бунак", водено от бившата ДС на името на Стефан Банков**. От документа, отпечатан на **стр. 577** научаваме регистрационния номер на унищоженото дело. В долния ляв ъгъл на **стр. 578** срещу №2 (втори екземпляр) е написано **ДОР "Бунак" № 10568 /74**.

Точно какъв е бил приносът на моята съпруга към ДС при разработването на това унищожено в последствие дело, водено срещу мен (в продължение на повече от 16 години), ще разберете при запознаване с всеки от документите, включени в списъка. Следите на всички тези документи неизбежно водят към унищоженото в последствие дело против мен, разработвано с колективните усилия на всички централни управления на ДС - **със съдействието на информацията, която са получавали систематично от моята съпруга Зл. Банкова, при провежданите с нея лични беседи, по време на зачестилите след завербуването ѝ посещения в България.**

Към това дело водят и следите на всички документи, които са свързани с отменяне само на нейното, а не и на моето запрещение за посещение в страната. С подробностите ще запозная читателите при разглеждането на отделните заповеди.

Нека да вземем за пример само документа под **№4 в списъка, публикуван на стр. 105**. Документът представлява придружително писмо, с което началникът на ОУ на МВР Бургас изпраща до началника на Контраразузнаването (ВГУ-Второ главно у-ние ДС) - София, утвърденото от бившия първи заместник вътрешен министър и началник на ДС Гр.Шопов - предложение за отмяна запрещението на Златка Банкова. **Вторият екземпляр на документа, засягащ привидно само съпругата ми (стр. 105), в действителност е адресиран, не към нейна разработка, а директно е адресиран до унищоженото ми в последствие дело № 10568/74, "с протокол №4/09.04.1990г. - на основание на докладна записка IV-68/90г." (стр.690).**

Документите доказват, че отмяната на запрещението на съпругата ми е направено с цел - улесняване на работата по воденето на разработките на ДС против мен. С повече подробности по въпроса ще се запознаете в коментара на **стр.45**.

Документите доказват също, че **Златка Банкова (Анестиева) непосредствено след отмяната на запрещението ѝ за влизане в страната, преминава под пряко ръководство на "центъра"**. Документите разкриват факта, че от момента на осъществяването на контактите на ДС със съпругата ми Златка Банкова, "центърът" е спуснал заповед на ОУ на МВР Бургас, по силата на която местното поделение на МВР е нямало право да взема каквито и да е решения, относно мен, без съгласуване с Шесто управление отдел 03 София. Това ще намерите документирано във всички справки, планове и отчети на ДС Бургас. Този факт ясно е отразен в т.7 на **стр.568**.

Само няколко месеца след това документирано изявление на прекия ми отговорник в Бургас, цялата преписка, водена на мое име, официално е била изисквана и изпратена в София (**стр.620**). От документите в досието ми става ясно, че към моето основно дело, преди да бъде унищожено са били прибавени всички разработки, водени на мое име от различните централни управления на ДС (Разузнаването, Контраразузнаването, Шесто и ДС Бургас). Повече разяснения по въпроса ще бъдат направени в раздела **"В РОВА НА ЛЪВОВЕТЕ"**, при разглеждането на съответните документи, които доказват тези факти. Документите доказват, че по един екземпляр от всички документи, фигуриращи в съдържанието (**стр.28**), са били адресирани или до Шесто управление, отдел 03 София; или изпращани директно до някои от водените срещу мене разработки в различните централни управления на ДС.

Като се върнем към заповедта от София, по силата на която на ДС Бургас ѝ е било отнето правото да взема, каквито и да е решения, относно мен, без съгласуване с Шесто у-ние отдел 03, София (**стр.568**);

и като прибавим току що констатирания факт стигаме до следния обобщаващ извод:

Информацията, която съпругата ми Златка Банкова е предоставяла на ДС в продължение на дълги години, е служела за разработването на нейния съпруг Стефан Банков Иванов в различните централни управления на ДС. И самият факт, че всички нейни срещи със служители на ДС, на които тя е давала нужната им информация, са пазени в пълна тайна от мен - категорично доказва, че тя е осъзнавала много ясно какво върши.

Т.е. на съпругата ми ѝ е било пределно ясно, че години наред е работила против съпруга си и против Христовата Църква - в полза на враговете.
Доказателство, че Златка Банкова е сътрудник на ДС: Кадрово дело (КД)- стр.114, 108, 621, 116 и др.

Едва след като се запознах с подробностите в оцелелите по чудо документи в досието ми, разбрах смисъла на думите, с които служебното лице ми връчи документите:

„Не плачи! Бъди благодарен, че си жив!“

Прави ме благодарен, най-вече отразения в документите факт, че съм бил в ръцете на враговете си чрез моите най-близки хора (моята съпруга и нейното семейство), но Бог ме е съхранил. Документите доказват, че **основното дело, към което в последствие са били прибавени всички разработки на ДС против мен и в което ми е била определена смъртна присъда, е било разработвано с прякото сътрудничество на съпругата ми Златка Банкова (Анестиева), като екземпляр от всички нейни доноси, беседи и справки, свързани с името ѝ, са адресирани, или директно до мое дело, или до отдел 03 на Шесто управление ДС София, под чието ръководство е преминало разработването на унищоженото по-късно обобщено дело.** Потвърждение за това ще намерите в оригиналите на описаните в таблицата документи, разяснения върху които предстои да получите, както в раздела **"ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО"**, така и на други места в настоящата книга.

Малко след получаване на оцелелите документи от досието ми, прочетох във в."Демокрация" разкритието на специалния кореспондент на вестника Хр.Христов. - Централното досие, което е съдържало улики, доказващи отговорността на бившата власт за убийството на писателя Георги Марков, е било унищожено през същата година и от същото управление на ДС (Шесто) - София, в което е било разработвано и унищожено и моето дело. Това твърдят документите. В бр.229 от 4.09.2000г. същият кореспондент прави следното изявление: *"Това са "разсейки" за Марков, които са оцелели, защото са останали извън досието му и в бързината през 1990 година не са били унищожени."*

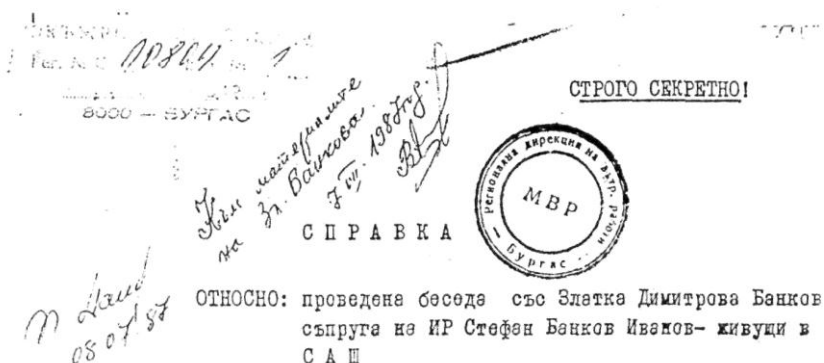
Според изнесените факти в писмото на Комисията по ЗДБДС (стр.690), аз също получих само "разсейки" от досието си, защото централното ми дело е било унищожено, през същата година. Но и тези "разсейки" (от над 250 машинописни страници) ми бяха напълно достатъчни, за да ми разкрият тревожния факт, че в семейството ми има "тумор", наречен "предателство", който застрашава живота на семейството ми и брака ми.

Между оцелелите документи има такива, единият екземпляр, от които е бил предназначен за обявеното унищожено дело, но другият екземпляр на документа е останал (за нечие злощастие) в оцелялата част на досието ми - като престъпна следа, като установен, останал отпечатък, водещ до извършителя на престъплението.

Точно в тези оцелели екземпляри на унищожените или укрити документи, е отразена двуличната игра, която е играела моята съпруга. Единият екземпляр наистина е изчезнал, с обявеното за унищожено дело (с цел заличаване на престъпленията, вършени против мен), но другият екземпляр е останал по чудо запазен и ми беше предоставен за запознаване. Тези оцелели документи ми бяха предостатъчни, за да ми разкрият документално най-същественото от подмолната дейност, водена от бившата ДС против мен и моето служение, както и да ми разкрият точните имена на различните участници в тази битка.

А сега нека да преминем към по-подробен коментар на всички изброени в таблицата **документи, които доказват предателската роля на моята съпруга Златка Димитрова Банкова (Анестиева), работила в продължение на дълги години в услуга на тайните служби на комунистическа България, в борбата им срещу мен и българската Църква.**

Следва отпечатано само началото на единия от документите в досието ми, които разкриват трудния за приемане факт, фактът за предателската роля на съпругата ми Златка Банкова, която безпричинно е станала доброволен агент на бившата ДС и се е включила на страната на враговете ми в битката срещу мен.

На 02.07. 1987 година Начелника на ОУ МВР Бургас, генерал майор Ан. Андонов проведе беседа в служебният си кабинет със **ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВА** - родена на 24.05.1930 година в с. Краймори Бургаски окр. Българка, американска гражданка, образование средно, омъжена, без-

(Документът е отпечатан в цялостен вид на стр.99)

От документите научаваме, не само факта, че Златка Банкова е била един от най-важните съюзници и сътрудник на ДС в битката срещу мен и българската Църква, но разбираме също, че в качеството си на моя съпруга, тя е попаднала в категорията на онези "ценни източници", за които тогавашният вътрешен министър Д. Стоянов дава

конкретни разпореждания в заповед "на основата на решение "Б" 17 на ЦК... с подробни разяснения на цели 25 страници". Ще цитирам само една малка част от тази заповед, която беше вече направена достояние на целия български народ, от кореспондента на в."Демокрация" Христо Христов на 15.09.2000 в бр.238 на вестника: **"Когато е необходимо, да бъдат запазени в пълна тайна особено важни оперативни мероприятия и ценни източници, данните за тях да се докладват само на ръководството на министерството от началника на съответното подделение."**

Както вече споменах, в изпълнение на това разпореждане на тогавашния министър на вътрешните работи Димитър Стоянов, моята съпруга е била поставена под прякото ръководство на Вътрешното министерство, с централен координатор зам.министъра на Вътрешните работи и началник на ДС, ген.лейтенант Гр. Шопов. Неговият подпис ще откриете на много от документите в досието ми.

Със Зл.Банкова са имали разрешение да осъществяват личен контакт само одобрени от министерството длъжностни лица от различните управления на ДС. Това заключение се потвърждава с непрофесионално око от изнесени факти в различни документи.

Вече споменах, че част от тези документи ще разгледаме в настоящия раздел **"Предатели по наследство"**, а с останалите при запознаването с дейността на други агенти, сътрудници на бившата ДС, които са черпели сведения за мен чрез Златка Банкова (Анестиева), възползвайки се от нейната близост до мен, в качеството ѝ на моя съпруга.

Минавайки през страниците на досието ми пред мен възкръсна картина от моя живот (преди повече от 15 години). Моята съпруга започна да се оплаква, че е много депресирана в Лос Анджелис и пожела да отиде на екскурзия до Швеция, да се поразведри и да посети някои от българските емигранти там.

На това аз не се възпротивих и тя с моето съпружеско съдействие (не само съгласие, но и финансиране, естествено) замина за Швеция.

В последствие научих, че тя е удължила разходката си, като освен Швеция е посетила ГФР, Австрия и Франция. Тук някои от вас може би ще попитат: "Какво лошо има в това?" Нищо лошо не виждах в това и аз, до момента, в който прочетох лошото в един документ от моето досие (**стр.134**). Предоставям и на вас, читателите на настоящата книга, възможността да прочетете саморъчно написаното изявление на генерал майор А.Андонов (началник ОУ на МВР Бургас). Същото лице, изпълняващо същата длъжност, е положило подписа си срещу името "А. Мухтаров" на документа на **стр.578**. Отбелязвам само за ориентация факта, че лицето подп.А.Мухтаров (**стр.103, 578**) и лицето А.Андонов (**стр.104**), което ще срещнете в много документи, са двете фамилни имена на една и съща личност (лично може да се уверите в това и чрез сравняване на отчетливия му подпис).

С личния си почерк (ръкописно), началникът на ОУ МВР Бургас осведомява своя заместник, че се е срещал три пъти със съпругата на Банков (сестрата на Иван Анестиев) (**стр.134**).

Следва отпечатано началото на въпросния документ.

Впечатления от пребиваването ми в САЩ заедно със
съпругата ми от 06.02. до 23.05.1986 година

На 06.02.1986 година със самолет отлетяхме за Ню Йорк
от Белград – Югославия. След около 3 часа престой в Ню Йорк про-

Андонов
Заместникът се е срещал
за Банков и е давал
потомни задатък. И
св. в др. до 13.05.1986
началника на
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА МВР
БУРГАС (сестрата на
Банков)

16.07.86

МВР
Бургас

Документът е отпечатан в оригиналния му цялостен вид
от **стр.134 до стр.137**.

Обърнете внимание на факта, че изявлението в резолюцията е направено в период, през който и на двамата ни беше забранено да посещаваме България, (стр. 102, 577, 579) Не бива да се омаловажава и факта, че резолюцията е адресирана до първия заместник на генерал майор Андонов, което е гаранция за пълната достоверност на изнесените данни. Както разбираме от документите (стр. 104-107) междувременно само на нея тайно вече ѝ е било отменено наложеното запрещение. Но в документа, върху който е направено съобщението за трите тайни срещи, е документиран факта, че дори и братът на Златка Банкова (Иван Анастиев) не е знаел за тази отмяна, въпреки, че е бил три месеца гост в дома на сестра си и според неговите доноси е контактувал най-вече с нея (стр. 136).

Може би ще забележите общия "почерк" между действията на брата и сестрата от фамилия Анастиеви, едва след като се запознаете и с поведението на агент Иван Анастиев, което ще разгледаме, в последната част на раздела "**Предателство по наследство**".(стр. 119) Желая на това място само да отворя една малка скоба и да кажа, че както той не е знаел за отмененото вече запрещение на сестра си и за тайните ѝ срещи с началника на ДС (въпреки, че е живял три месеца след тази отмяна, като гост в дома ни); така и сестра му Златка Анастиева не е била уведомена от брат си, че в неговия дом, е имало поставено подслушвателно устройство М "Пирин" (стр. 112), за да бъдат подслушвани всичките ѝ телефонни разговори, с цел да бъде проверена нейната искреност и лоялност към ДС. А може би и брат ѝ не е знаел точната цел на тези подслушвателни мероприятия.

От документите разбираме, че това не е са били обикновени подслушвания, а котраразузнавателни мероприятия, при които доносенията на двамата информатори от фамилия Анастиеви (Иван и Златка) са били взаимно съпоставяни, а в последствие сравнявани с данните от подслушванията, т.е."тест за вярност на агентите".

Това четем в документа, отпечатан на стр.99-101.

Цитирам т.4 от раздел "Мероприятия" на "Справка относно проведена беседа със Златка Димитрова Банкова:... Да се съпоставят получените данни от ОР Тодор Арnaudов (провеждащ "беседите" с Иван Анастиев) и тези от настоящата справка (отразяваща "беседата" със Зл.Анастиева) и М "Пирин" (подслушвателното устройство в дома на Иван Анастиев) за анализиране досто-верността на информацията, която е давала Банкова." (Стр. 101) Какво тройно "счетоводство"!

Но нека да се върнем отново към изповедта за трите срещи на генерала със съпругата ми, която представлява част от неговата резолюция, направена върху донос на брат ѝ Иван Анастиев и да обобщим!

В този донос той моли да бъде отменено запрещението на сестра му Златка Банкова, защото много "тъгувала" за България. А както вече видяхме в документите, седем месеца преди това, отмяната е била направена. Това няма нужда от повече коментар!

Аз, в качеството си на съпруг, настоявам да получа верния отговор на въпросите: Къде и по каква причина моята съпруга е имала тези тайни срещи с началника на ДС Бургас, генерал майор Андонов; и защо не е уведомила мен за тези срещи? Защо аз трябваше да узная за тях не от нея, а от генерала - чрез неговото лично изявление в моето досие? Пиша тези редове, за да споделя болката си и вярвам, че честните хора ще ме разберат.

От документите, някои от които вече разгледахме, е видно, че - до един определен момент, на мен и на съпругата ми, в ДС са гледали, като на еднакво "провинени" пред закона "вражески емигранти", обявени в една и съща бюлетина (N5214 - стр.117). Тя се е водела, като "вражески емигрант" под № 6802, а аз под № 6803 (стр.117).

До едно известно време са ни присъждани и еднакви общи за двамата присъди, налагани са ни и еднакви запрещения (стр. 102, 577, 579, 520, 624 и др.)

Но в един момент, две години преди изтичането на еднакво наложената ни забрана да посещаваме България,

по разпореждане на тогавашния зам.министър на МВР и началник на ДС Гр.Шопов, **е било отменено запрещението само на съпругата ми. (стр. 104-107).**

Преди да се запознаем обстойно с тази отмяна на първичната заповед на Вътрешното министерство, нека да обърнем отново внимание на двата документа, отпечатани на **стр.102** и **стр.577**, с които полковник А.Мухтаров (Андонов), спазвайки етапния ред, като началник на местното поделение, прави едно и също предложение пред София за Стефан и Златка Банкови.

Предложението е: И на двамата да ни бъде наложено запрещение за влизане в България в срок от 5 години. Както вече отбелязах наложената санкция е еднаква за мен и за съпругата ми, независимо че е оформена в отделни документи. Дори одобреното предложение е било обявено на заинтересованите институции с общо за двамата писмо **(стр.579).**

И двете предложения са еднакво съгласувани с началниците на едни и същи институции: с началника на управление Шесто на ДС София, **генерал лейтенант Стоянов**; с първия заместник началник на ПГУ-ДС (Разузнаването), отговарящ за Контраразузнавателния отдел (който изпълнява операциите спрямо най-активните емигранти), **ген.Тодоров**. Първите екземпляри и на двата документа са изпратени до началника на ВГУ ДС (Контраразузнаването, отдел XII) и са утвърдени лично от зам.министъра на Вътрешното министерство и нач.на ДС **ген.полк. Шопов.(стр.103 и стр.578)**

Нека да разгледаме по-внимателно, аналогичния документ - на двата, току що разгледани! С този документ се предлага да бъде отменена, вече действащата заповед на зам.вътрешния министър, утвърдено от самия него **(стр.104).**

Да сравним документа - предложение за налагане на запрещението на Златка Банкова **(стр.102)**, с този за отмяна на запрещението на същата **(стр.104).**

При съпоставката им установяваме, че предложението за отмяна е направено по същия етапен ред и от същото

служебно лице, както и предложението за налагане на запрещение; и това е лично началникът на местното поделение (полковник Андонов - Мухтаров).

Както вече споменах, най-съществената разлика се състои в това, че този път е отменена заповедта за налагане на запрещение за посещение на страната, **само на съпругата ми, а не и на мен. (стр.104-107)**

Следва отпечатано началото на въпросния документ:

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОТНОСНО: отнемане на запрещението за влизане в
България на американската гражданка
ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНЧОВА

На 11.10.1983 година на американската гражданка
Златка Димитрова Банчова - родена на 24.05.1930 година в

Документът е отпечатан в цялостен вид на стр.104

Втората също много съществена разлика е, че докато и в двата предни документа - предложения (стр.102 и 577), са изложени подробно причините, на основание на които е било наложително да ни бъде забранено от Министерството да посещаваме страната, то в тази заповед за **отмяна**, обосновката се изчерпва само с три думи: **"По оперативни съображения"**, без абсолютни ни-какви други подробности (стр.104).

Какво е това, ако не - стриктно спазване цитираната по-горе заповед на министъра на вътрешните работи Димитър Стоянов. **"Когато е необходимо, да бъдат запазени в пълна тайна особено важни оперативни мероприятия и ценни източници, данните за тях да се докладват само на ръководството на министерството от началника на съответното поделение."**

С изпълнението на същата тази заповед може да бъде обяснена и загадъчната резолюция на началника на местното поделение за трите тайни срещи със съпругата ми, за които не е знаел дори първия му заместник (Ангелов - зам.началник на ОУ на МВР Бургас) и за които той го осведомява само информативно в адресирана до него резолюция, без никакви други подробни обяснения, относно тези срещи (в изпълнение заповедта на министерството). Ако проявявате интерес към начина за осъществяване на строго секретните контакти за докладване на **"особено важни оперативни мероприятия"**, и как са се обменяли тези строго секретни информации между **"ръководството на министерството"** и **"началника на съответното поделение"**, може да погледнете документа на стр.652.

Този документ може би ще възкреси спомените на моята генерация за така наречената "петолъчка". Обърнете внимание на тези четирицифрени телефонни номера за съгласуване с "центъра"! Подобни ще откриете и ръкописно написани срещу имената на началници на отдели и управления в София, в края на документа на стр.202.

Като потвърждение на това, че след отмяна на заповедта за запрещение на Зл.Банкова, тя преминава под контрола на София, ни служат и трите документа, които предстои да разгледаме (стр.105, 106, 107).

Първият от тях (стр.105) представлява придружително писмо, с което ДС-Бургас изпраща утвърденото вече от зам. министъра предложение за отмяна на запрещението (стр.104) до началника на Контраразузнаването (отдел XII ВГУ).

Вторият от документите (стр.106), представляващ заповед на Контраразузнаването, адресирана до началника на ОУ на МВР започва така: **"Моля, наредете на Паспортна служба и ГКПП на територията на окръга Ви да бъде снето поставеното запрещение за влизане в НРБ на американската гражданка БАНКОВА..."**

Третият от документите (стр.107) е със същото съдържание, като втория, но е адресиран до Министерството на външните работи.

Прави впечатление, че независимо от това, че началникът на ДС Бургас е направил първоначалното предложение за снемане на запрещението на Златка Банкова по оперативни съображения, независимо от това, че той е получил обратно утвърденото предложение от зам.министъра и началник на ДС София (Гр. Шопов), утвърдено и от зам.началника на Шесто управление (**стр.104**), същият не е имал правото да се разпорежда, с утвърденото предложение, относно Златка Банкова и да издава заповеди за практически действия, спрямо нея.

Както видяхме в документите утвърденото предложение е трябвало да бъде изпратено до Контраразузнаването (ВГУ-ХП) - ДС София и от там да бъде издадена изричната заповед, адресирана до съответните заинтересовани институции, с която да бъде оповестена заповедта на зам.министъра, относно снемане на запрещението на американската гражданка Златка Банкова.

Този факт още веднъж доказва направения вече извод, че началникът на ДС Бургас е нямал право да предприема каквито и да било действия, относно Златка Банкова, без съгласуване със София (или с "центъра") и без изрично разпореждане от там.

И ако този факт може да бъде обяснен с изискване за спазване на протокола т.е. на етапния ред за издаване на заповеди, то в разглежданите документи откриваме друг твърде тревожен и смущаващ факт, който е определено не би могъл да бъде обяснен по подобен начин.

Следва отпечатано началото на първия от разгледаните документи, който ще намерите в цялостен вид на **стр.105.**

Нека да обърнем внимание до кого са адресирани отделните екземпляри на това придружително писмо, с което утвърденото предложение за отмяна само на запрещението на Златка Банкова, е изпратено до началника на Контраразузнаването.

Писмото е написано в два екземпляра. Първият екземпляр е предназначен за адресанта (ВГУ). Вторият е адресиран отново, не за досието на Златка Банкова (което би било естествено), а е адресиран до водената разработка против мен (унищоженото по-късно дело с *рег.№ 10568/74г.* под псевдонимното име *"Бунак"*).

Обърнете сега внимание къде е препратен в последствие и първия екземпляр на разглеждания документ, според резолюцията на началник отдел XII ВГУ (Контраразузнаването), до когото първоначално е адресиран този екземпляр. Отговорът е изразен само в един № - *"XII 26758"*. Какъв е този номер научаваме от документа на стр.601. От този документ разбираме, че и първият екземпляр е приложен също към мое дело, разработвано от друго управление на ДС София - ВГУ - отдел XII (Контраразузнаването) - *"оперативна преписка № XII-26758, заведена на Стефан Банков Иванов"*. (стр.621) Този номер ще срещнете и в други документи. И във всеки от тях има оставена следа, водеща към Контраразузнаването (ВГУ ДС) София.

Въпросът ми е, относно това писмо (стр.105), чиято информация на пръв поглед засяга само съпругата ми и само нейното име фигурира в него (както и в документа, който придружава - № 22490-1). Защо няма екземпляр от него, приложен към нейна разработка, а всичките екземпляри са адресирани до водените срещу мен дела в ДС? Към моето дело, разработвано от Контраразузнаването (№ XII-26758) са препратени и другите два документа (на стр.106 и стр.107), съдържащи заповедите за отмяна на нейното запрещение.

Изводът, до който ни водят тези факти е, че на съпругата ми Златка Банкова е била отменена забраната в моя чест и за моя сметка.

Този извод се потвърждава от всички останали документи, свързани с нейното сътрудничество на ДС, които предстои да разгледаме. Следите им неизбежно водят към мои разработки, водени в различни централни управления на ДС.

Нека да потърсим, отразените в документите причини (обстоятелства), породили нуждата да бъдат завербувани за сътрудници на ДС, Иван и Златка Анестиеви, с цел улесняване работата на ДС по водените срещу мен дела. Преди да ви запозная с аналитичната справка на ОУ на МВР Бургас, адресирана до София, в която най-ясно са формулирани тези причини, желая да обърна вашето внимание върху един друг документ, публикуван на стр.624. Документът, представлява препис на строго секретно "Сведение" издадено от Второ главно управление на ДС (Контраразузнаването). *Съобщава аг.(д.л.): аг."Димитрова"*.

Желая да насоча вашето внимание по-специално на две неща в донесението на агентката.

Цитирам: *"...е била използвана безогледно за преписване на ръка на екземпляри и споделяла, че семейството се занимава с идеологическа диверсия против НРБ"* (т.е. с религиозна дейност).

Преди да продължа нататък, желая да поясня думата "безогледно", в смисъла, в който имам основание да мисля, че е била използвана. Въпросната личност в действителност не знаеше точно защо преписва на ръка тези текстове, защото пазах в пълна тайна крайната цел, която преследвах. И тази цел се наричаше "Славянски и Библейски Конкорданс и Енциклопедия". Но с подробности за това ще ви запозная по-късно.

Второто, на което желая да обърна вашето внимание в този документ е следното изявление на агентката: *"Съпругата му Златка Банкова е посещавала няколко пъти България"*.

А сега желая да погледнете и времето, в което е направен този донос, постъпил в Контраразузнаването на ДС! И ще се уверите, че това време съвпада с времето, когато същото

управление на ДС (Второ - Контраразузнаването) издава заповедта на американската гражданка Златка Банкова по оперативни съображения да ѝ бъде отменено запрещението за влизане в България (**стр.105**).

Към този въпрос ще се върнем и ще го доизясним по-късно, чрез разглеждане на подробностите около работата ми по Конкорданса и интересът, който ДС проявява към него.

А сега предлагам на вашето внимание упоменатата по-горе *"Аналитична справка"*, която отразява обстоятелствата, породили нуждата да бъдат завербувани за сътрудници на ДС Иван и Златка Анестиеви, с цел улесняване работата на ДС по водените срещу мен дела.

Документът е отпечатан в цялостен вид на стр.559.

В този документ ясно са изложени причините, поради които водените срещу мене разработки в един момент са се оказали в "задънена улица" и се е налагало да бъдат взети някакви извънредни мерки. Но това най-добре ще ни разкрие (документално) докладът на подполковник Русенов (зам.началник отд.01, 06 ДС Бургас), който е отговарял пряко за водената разработка против мен под псевдоним *ДОР"Бунак"*, преди прехвърляне на делото в Шесто у-ние София.

В този документ (*"Аналитична справка" на стр.559*) подполковникът на ДС докладва на София точната реална обстановка, която е налагала да бъдат взети някакви конкретни мерки за улесняване работата за водене на делото ми.

Цитирам: *"Прави впечатление, че в последно време стремежа на съпругата на обекта се засили да посеща-ва страната ни, докато обекта "Бунак" (т.е. аз) от както е изменил на родината не е идвал..." (стр.566)*

В същия документ в точка *"Изводи"* четем:

"Обектът не е посетил страната ни, не е известно лица от Бургас и окръга ни да го посещават ...което създава известни затруднения за водене на разработката, което се налага да се прекатегоризира в друг вид оперативен отчет..." (стр.568)

Документите ни разясняват точно какво означава това прекатегоризиране.

Т.е. налага се да бъдат зачислени към мен агенти, които пряко да наблюдават живота ми и ДОР (делото за оперативна разработка, в което е събирана безразборна информация чрез доброволно предадени писма, или задържани такива, а както и от разни съмнителни източници), да бъде прекатегоризирано в ДОН (дело за оперативно наблюдение), както и става в действителност, след завербуването на моите близки.

Един от документите, който показва как става на практика "прекатегоризирането" на една от водените ми разработки в ДС, е отпечатан на стр.615.

В документите откриваме изнесени факти, които доказват, че в момента на изработването на разглежданата **"Аналитична справка" (от стр.559)**, в която подполковник Русенов признава, че работата им е била затруднена, поради липса на нова информация за мен, ДС София вече е била предприела някакви практически мерки за улесняване воденето на моите разработки и за тяхното прекатегоризиране. Вече са били направени от **"центъра"** първите стъпки за въвличането на Иван и Златка Анастиеви в качеството им на "наблюдатели" на разработвания от ДС обект Ст.Банков. Те са изразени не само в коментираните по-горе документи за отмяна запрещения на съпругата ми, но за тях говорят следващите редове на разглеждания документ. **В т.7 на стр.568** намираме факта, че вече е била издадена заповед на Шесто у-ние (отд.ОЗ) ДС София, на основание на която, всяко действие, отнасящо се за мое дело е трябвало да бъде предварително **"централно"** съгласувано и одобрено.

Цитирам дословно упоменатата **т.7 (стр.568): "Всички въпроси, отнасящи се за обекта на ДОР"Бунак" да се съгласуват с управление 06, отдел 03, София и се набележи план за разработването му, като се прецени и вида на оперативния отчет."** (Това се потвърждава и от други документи. Например - стр.615, 646).

Става ясно и от другите разглеждани документи, че **"центърът"** вече е бил направил първите стъпки за "улесняване" на затруднената работа, около воденето на разработките на ДС срещу мен. Само няколко месеца по-късно (след доклада на подполковник Русенов), водената на мое име разработка се изисква и препраща в София (**стр.620**), и на основание на събираната в нея информация се регистрират нови оперативни отчети в различни централни управления на ДС (**стр.621, стр.615**).

Документите разкриват, че след като в началото на 1986г. на съпругата ми Златка Банкова ѝ се разрешава официално да посещава България (но без съпруга си), ДС изработва стратегията за нейното използване, като техен сътрудник, с цел улесняване работата за водене на делата срещу мен. Успоредно с това се разработват и осъществяват планове за завербуване и на нейния брат Иван Анастиев, използван (според документите) за същата цел. (Ще коментираме това по-късно в настоящия раздел).

В подкрепа на казаното до тук говори саморъчно написаната резолюция на зам.началника на ДС Бургас майор Ангелов, подписана върху цитираната **"Аналитична справка"** на подполковник Русенов, **отпечатан в цялостен вид на стр.559.**

ДОР "Бунак" е заведено на 14 яни 1974 година с окраска "ил
логическа диверсия" по линия "Духовенство" на невъзвръщаеца
СТЕФАН БАНКОВ
..... роден на 26.X.1934г. в с.Деветак, Бургаски

Тази резолюция ни разкрива заповедта за изработване на плана за завербуването на Банкова. А самият план ще намерите на **стр.109**. От този момент нататък съпругата ми е поставила нашия брак в опасност, като е дала своето съгласие, ДС да застане между нас и да ни раздели.

От този момент нататък, аз продължавам да бъда за ДС **обявения за *Национално издирване Вражески емигрант*, идеологическият враг, на когото е забранено да посещава Родината си, против когото има регистрирани разработки във всички централни управления на ДС. А съпругата ми се превръща в търсения от ДС "събеседник по желание", отзоваваща се без проблем на всички покани за приятелски беседи с началниците на ДС в Бургас и в София (**стр.99, 134, 199**), даваща всякаква информация, моеща за услуги (**стр.100**) и правеща многоразлични услуги в т.ч. и подаръци, (като духовната "вражеска", според ДС, литература на мъжа си - **стр.99, 108**) и пр..**

И с всички тези активи (за моя сметка) съпругата ми става толкова важна и ценна за бившата ДС, че обикновените началници (с ранг от зам.началник надолу) са нямали право да разговарят с нея, без изричното разрешение на "центъра" (резолюцията на **стр.199).**

Навярно съпругата ми се е чувствала поласкана и горда от общуването си с личности, заемащи такива високи постове в управлението на комунистическа България. Без да си дава сметка, че това не е обикновен флирт, който може да бъде таксуван само, като съпружеска изневяра, а това е нещо много по-страшно и грозно. Неговото име е "предателство", предателство на първо място на Бога си, на братята си, на децата си и на съпруга си, в чието досие, както виждаме, са заминавали директно всичките нейни доноси (за анализ и набелязване на мероприятията за "неутрализирането" на обекта на ДОР"Бунак").

С възмущение отбелязвам факта, че последиците от тази нейна безотговорност биха могли да бъдат фатални за мен, за децата ни и за всички, за които е давала информация, в това число и за християнските западни мисионери.

Ние всички, които сме били включени в нейните доноси, сме носили и още носим (в една или друга степен) белезите, резултат от нейното предателство. Още при първата покана за среща с враговете на християните в България, съпругата ми е трябвало да проумее, че резултатът от нейното предателство ще бъде трагичен, преди всичко за нея самата при изобличаването ѝ, както и стана.

Особено, когато узна, че ще изискам досието си, съпругата ми Златка Банкова би трябвало да намери сили в себе си и да изповяда греха си (поне пред мен). Но може би тя отново е била подведена от тези, на които е сътрудничела, че чрез обявяване на делото ми за унищожено са успели да заличат и следите на нейните престъпни деяния срещу мен. Но уви...

Независимо от човешките усилия за заличаване на извършваните престъпления спрямо мен, истината блесна в потвърждение на думите: ***"Няма нищо покрито, което не ще се открие; и тайно, което не ще се узнае. Затова, каквото сте говорили в тъмно, ще се чуе на видело; И каквото сте казали на ухо във вътрешните стаи, ще се разгласи от покрива."*** (Лука 12:2-3)

Сега, когато се връщам мислено назад и анализирам чрез документите в досието необяснимите до този момент събития в моя живот, тръпки ме побиват.

Подобни картини са рисувани от писатели на документални творби и сценаристи на филми за Втората световна война. Не мога да не откроя сходството между дейността на разузнавателните служби по времето на Хитлер и моето преследване. Не мога да проумея как е възможно армия от агенти и сътрудници на ДС (изброяването им не е възможно), над 150 служебни лица, 127 различни поделения и ведомства (изброени по "шепата" оцелели документи) да преследват един духовен работник, както се преследва само престъпник от световна величина.

Желая да се обърна към читателите с въпроса: Как вие (мъжете или жените) бихте се чувствали, ако научите, че брачният ви партньор работи за чуждото разузнаване, което ви преследва, т.е. че спите на едно легло с врага си?

Уверявам ви, че не е никак лесно, човек да разбере, след 45 години брачен живот, че съпругата му, на която е помогнал толкова много в живота, тайно му е копала ров зад гърба, в съюз с враговете му.

Нейното прегрешение, спрямо мен и децата ми се подсилва от факта, че аз подложих на риск живота на семейството си, за да го изтръгна от лапите на същите тези хора, които ни притесняваха непрекъснато, години преди емигрирането ни (признанието за това, направено от самата ДС ще намерите на стр.505).

И когато успях да освободя семейството ми и да осигуря на съпругата ми и на децата ми един свободен, спокоен живот, тя под прикритието на носталгията се е връщала в България, **за да ни предава многократно доброволно** (като баща си) на същите тези хора, които станаха причина за нашето емигриране. Това поведение мога да го оприлича само с картината, описана в Библията (2Петрово 2:22).

Не намирам оправдание за предателствата нито на един от тримата членове на сем.Анестиеви, описани в раздела **"Предателство по наследство"**.

Може би от всичко най-горещо бих желал да оправдая срамното поведение на моята съпруга, но не намирам никакво оправдание най-вече за нейното предателство. Ще се обоснова защо.

Обърнете внимание на документите, някои от които вече разгледахме (например на стр.104, 106, 107). На всеки от изброените документи, а и на много други четем "американската гражданка Златка Димитрова Банкова".

В качеството си на "американска гражданка" съпругата ми е имала не само пълното право, не нещо повече, моралното задължение (пред мен, пред Църквата, пред американските власти) да откаже какъвто и да е разпит на ДС и ако те настояват, е трябвало незабавно да потърси защитата на Американското посолство. Трябвало е задължително да направи оплакване, че като американска гражданка, гост на България е обезпокоявана от агентите на ДС. На американските ни паспорти по онова време имаше печатно написана забележка.

В нея американското правителство апелираше към гражданите на Америка да се въздържат от посещения в страните, включени в приложения списък. В този списък фигурираше и България.

Преди да тръгне за България, Златка винаги беше инструктирана за гарантиране на нейната сигурност. Според тези инструкции, тя знаеше, че без изрична прокурорска заповед не трябва да се отзовава на никакви покани за разпити.

Но ако това са били срещи по принуждение, най-малкото нещо, което е трябвало да направи тогава, е да **уведоми мен, като неин съпруг, че е притеснявана от българските тайни служби при посещенията ѝ в страната и да преустанови посещенията си в България.** А вместо това при нея се забелязваше обратна тенденция. Тя зачестяваше пътуванията си все повече и повече и правеше престоите си все по-продължителни.

И за нейните редовни посещения в ДС, за даване на сведения на враговете ми, научавам едва днес, и то не от нея, а от документираните беседи, съхранени в досието ми.

За нейните тайни лични срещи с началника на ДС Бургас, ген.майор А. Андонов, също за съжаление научавам 15 години по-късно и отново не от нея, а от личното саморъчно написано изявление на генерал майор Андонов на стр.134 от моето досие, под което е положен личния му подпис и печатът на МВР.

Настоявам съпругата ми Златка Банкова да даде отговор, ако не е считала тези срещи за престъпни, защо само те двамата с генерала са знаели за тях, и защо тя не е споделила с никой друг това, а така старателно ги е забулила в мълчание?

Независимо от обяснението, което ще получа за тези загадъчни срещи, те завинаги ще останат в моето съзнание, като **доказателство за извършено престъпление, наречено предателство и изневяра.**

Но нека се прехвърлим към следващата документирана в досието ми (четвърта по ред) среща на съпругата ми със същия генерал майор на ДС.

Тази среща вече има официален характер. **Тя е описана в отпечатаната в оригинален вид на стр.99 "Справка",** изготвена от ОУ на МВР Бургас и изпратена в ДС София (отдел 03, у-ние 06).

Преди да пристъпя към разглеждане на проведената беседа на ген.майор А.Андонов със Златка Банкова в служебния му кабинет, описана в този документ, желая да направя малки пояснения.

Както споменах по-горе, според международните споразумения, гражданин на чужда държава не може да бъде задържан, да бъде викан в полицията, да бъде разпитван, без разрешението на главния прокурор. И ние, като американски граждани бяхме наясно със защитата, която имаме чрез американското ни поданство.

Но в случая, който разглеждаме, срещата е станала с доброволното съгласие на двете страни. И затова съпругата ми е пренебрегнала правата си на американска гражданка и не е уведомила Американското посолство, въпреки, че беше задължена да го направи.

Разглежданата справка (стр.99), описва съвсем приятелска беседа между съпругата ми и *генерал майор Ан. Андонов*.

Служебният доклад за тази среща започва с думите: *"По време на беседата* (не "по време на разпита") *същата сподели..."*

Прави силно впечатление, че по време на беседата Златка е говорила за себе си само общи неща, пазела се е много внимателно и се е изхубавявала, като ласкаела властите. Забележете: *"Същата изказа възхищението си от строителството и от условията на живот в страната и благосъстоянието на народа"*. Каква демагогия!

И докато за себе си тя е казала само общи нещо и почти нищо конкретно, в същото време с голяма охота е "споделяла" на ДС подробности за близките си.

Обърнете внимание само как е отговорила на въпроса за нейното пътуване, а как за това на дъщеря ни, й ще се уверите в думите ми.

"Златка Банкова възнамерява да напусне страната след 15. VII т.г. (но не казва точно кога), а Малина заминава на 06.07. тг за Италия." (стр.100)

Когато прочетох тези редове, си спомних за съобщението на дъщеря ми, че през цялото време на пътуването ѝ до Италия е била придружена "случайно" от семейство българи, с които е пътувала в едно купе още от София. Едва днес ми става ясно каква е била тази "случайност".

Категорично обвинявам съпругата ми най-вече в това, че когато са я извикали в ДС, тя не само, че е имала правото и възможността, но нещо повече, била е абсолютно задължена (предупредена още от Америка) да откаже и да не се отзове на "поканата", вместо да отива там и да провежда приятелски беседи със смъртните ни врагове.

Не оправдавам съпругата си най-вече за това, че когато поради своеволие доброволно е отишла, тя е имала право да говори само за себе си. Настоявам категорично, че е нямала абсолютно никакво право да запознава генералите на ДС с подробности за моя живот, за моята работа, за моето служение.

Нямала е право да разказва подробности, (както виждаме това в доноса ѝ) за Църквите, които посещаваме, за пастирите, с които работя, за хората, с които дружим, както ние, така и дъщерите ни.

Както разбираме от документа интересът към нейната личност е бил породен само от факта, че е моя съпруга и чрез нея ще имат пълен достъп до мен (това е документирано и в доносите на брат ѝ И.Анестиев). Доказателство за това е и коментирания вече факт, че всички нейни доноси са адресирани до делата водени от ДС против мен.

Обърнете внимание в самото начало на справката:
"проведена беседа със Златка Димитрова Банкова, съпруга на ИР Стефан Банков Иванов..." (стр.99)

Това още веднъж недвусмислено доказва, че целият интерес на генералите към Златка Димитрова Банкова е бил в качеството ѝ на моя жена. Затова аз не мога да се примиря с това предателство от нейна страна, с нейното "общуване"

с генералите на ДС, посредством което те са успели да се намушат в леглото ми и да имат ключ за къщата ми. С отвращение чета подробностите, които Златка е донасяла за мен на ДС, относно моя личен и служебен живот, дори за начина, по който прекарвам свободното си време.

Не бива да пренебрегваме факта, че тя не разказва тези неща на приятели, на мои колеги пастири; а на моите смъртни врагове, най-ожесточени противници и гонители на Христовата Църква по онова време.

Както е видно от справката, съпругата ми не се е задоволила само с подробните сведения за работата ми върху Конкорданса и с данни за тиража му, въпреки, че тя отлично знаеше, че аз пазех тази работа в пълна тайна, поради съображения за сигурност; но по време на беседата тя е изразила такава благоразположеност, че е обещала на генерал майор А.Андонов да му изпрати от САЩ, като личен подарък, екземпляр от Конкорданса ("Славянска Библейска енциклопедия") - **стр.99. На стр.108 е отпечатан документа**, който доказва изпълнението на това нейно обещание, дадено на генерала в разглежданата "беседа". Този въпрос е по-сериозен, отколкото може да си представи общата читателска аудитория и трябва да му бъде отделено специално внимание. Затова ще се върнем отново, за да го разгледаме по-обстоятелствено, в заключението на II част на раздела "Предателство по наследство".

В "беседата" Златка Банкова е запознала началниците на ДС, не само с работата ми върху грижливо пазения от мен в тайна, предстоящ за отпечатване Конкорданс, но ги е запознала с подробности, относно програмата ми по радиото (в т.ч. и с точния график на предаванията), подробности за издръжката на семейството ми, за извънредната ми работа, за пътуванията ми и пр.

По време на разговора съпругата ми е била толкова словоохотлива пред ДС, че когато се е "изчерпала" със сведенията за мен, (както на няколко места се изразява служителят на ДС - *"Банкова сподели"*) продължила с доноси за децата ни - подробности за професиите им, бизнеса им, приятелите им и пр.

Преценете сами как звучат подробните данни, които една майка дава за децата си на техните врагове, които ги преследваха по онова време чрез агентите си: *"Относно членовете на семейството си Банкова сподели, че **малката дъщеря Малина** работи, като киноактриса в Холивуд и участва с незначителни роли в няколко филми. **Нейният съпруг Джонатан** работи, като инженер по компютри, обслужващ адвокатско сдружение. Същият по-рано търгувал с коли, но загубил работата си. **По-голямата им дъщеря Филка**, била омъжена от преди 5 години, но нямали деца. Работила по няколко часа дневно, като машинописка. **Съпругът ѝ** бил последна година студент по право.*

*От няколко дена, като **гост на Малина в България** пребивава неин приятел Ливанец, който бил много богат."* Следват биографични данни на въпросното лице и за програмата му в България, които ще откриете в нейната "беседа". **(стр.100)**

С голяма погнуса минавам по тези редове и умът ми отказва да приеме този факт. Една майка, предупредена, че дори не трябва да се отзовава на една такава покана; не само отива, но е и толкова въодушевена от този разговор, че споделя и най-малките подробности за своето семейство.

И отвращението ми се подсилва от факта, че тя дава тези сведения със знанието, че нейният съпруг едва успя да изтръгне невредимо семейството си от лапите на същите тези хора, които ни преследваха ожесточено из цяла Европа. А както разбираме от досието ми, продължили са да ни преследват чрез своите тайни служби и оттатък океана. В беседата, чрез сведенията, които дава, съпругата ми, тя сама се препоръчва на ДС, като изключително ценен източник. Следва пасажът, доказващ това.

"Златка Банкова активно помагала на съпруга си в изготвянето на религиозните материали." Това изказване е повече от пресилено. Това изказване е направо невярно! Тя наистина имаше достъп до работата ми, беше в течение на това, което върша, но това в никакъв случай не би могло да бъде наречено дори "помагане", а още по-малко "активно".

С това си изявление, както вече казах, тя изкуствено е засилила интереса на ДС към своята личност. Тази тенденция забелязваме и в доносите на нейния брат, които ще разгледаме по-късно. Може би психолозите биха разяснили най-добре това сходство между роднините, описани в настоящия раздел.

Като е свършила със сведенията за семейството ни прехвърлила се, както брат си (ще видим това по-късно) с доносничене за приятелите ни. Цитирам: ***"Поддържали връзка с българи, живущи в Глендел. Имали приятелско семейство съпругата, на когото била от София. Същата имала американски и български паспорт."*** (Стр.100)

Няма да коментирам мнението си за едно такова на пръв поглед безобидно донесение, както и последствията, които предизвиква. Искам само да припомня на читателите, че по онова време ДС беше най-агресивният враг на Християните в България. Най-невинното приятелство на вярващите с органите на ДС (независимо от какъв характер) беше основателно посрещано с голямо презрение от останалите членове на Църквата.

А в същото това време, моята съпруга не само, че си е устройвала тайни срещи с най-висшите служители, не само, че е "споделяла" с тях, но в нейната "беседа" с генерал майора от ДС четем, че тя търсила тяхното съдействие: ***"Банкова търси съдействие да ѝ бъде издаден български паспорт за да може за в бъдеще по-лесно да посещава страната."*** (стр.100) Нямам обяснение за тази безсмислена нейна молба, като имам пред вид, че американският паспорт, който тя притежаваше ѝ отваряше вратите за целия свят. Днес може би тази молба звучи по-приемливо, защото всеки български гражданин има право на два документа за самоличност, а личностите с две поданства имат право и на чуждестранния си паспорт, според действащите днес закони в Република България (т.е. притежават законно три документа за самоличност).

Но през времето на комунистическия режим беше абсолютно различно и една такава молба тогава звучеше по съвсем друг начин. Ще се обоснова.

Преди нашето емигриране, ние притежавахме само "зелени" паспорти, като граждани на Народна Република България (заменени през 2000г. с лични карти). Те имаха стойност само в границите на страната. От момента на получаване на американското поданство (или гражданство), зелените ни паспорти, естествено останаха без абсолютно никаква стойност.

По-късно управниците на България бяха принудени, според европейските и световни изисквания, да въведат за "всенародно ползване" така наречените "червени" паспорти, в които да се поставят с печати туристическите визи на всички излизащите в чужбина български граждани.

Тези международни (така наречени "червени") паспорти се издаваха само срещу "зеления" (граждански) паспорт на българските граждани. Освен това, след изтичане срока на визата, отбелязана в него "червеният" паспорт се превръщаше само в една обикновена книжка без абсолютно никаква стойност. (Неговата стойност се съдържаше единствено в печата на визата).

Но в България по онова време имаше и други по-специални паспорти (служебни и дипломатически). И ако "червеният" (т.е. международният) паспорт до определено време беше използван само за служебни цели, масовото му въвеждане наложи по-късно да бъдат издадени нови, различни и по външен вид "служебни" паспорти, чиито притежатели не бяха подчинени на общите визови ограничения и режими на страната. Притежателите на специалните паспорти са били задължително одобрявани (както всички особено важни мероприятия и личности) от съответното министерство.

Нека да потърсим повече светлина по въпроса в отговора на молбата на съпругата ми за съдействие: *"Беше й препоръчано да подаде молба до Н-к ОУ на МВР Бургас (писменото доказателство) за разрешаване на въпроса чрез министерството на външните работи."* **(Стр.100)**

Както се уверяваме чрез документа, въпросът с "извънредния" (незаконен втори) паспорт на *"американската гражданка"*, отправен към началника на ОУ МВР

Бургас (лично от самата нея), е предаден за разрешаване в "министерството на външните работи." (стр.100)

А как е била "придвижена" подадената в ДС от Златка Банкова молба за съдействие, разбираме от следващите редове на документа (на стр. 100-101).

Цитирам т.1 от раздел **МЕРОПРИЯТИЯ:** ***"Съгласувано с отдел 03 у-ние 06 ДС София, Банкова ще бъде насочена към МВнР (министерството на външните работи), където ОР (оперативен работник) на закрито ще проведе с нея беседа за изясняване на интересующите ни въпроси"***

"Беседа за изясняване на интересующите ни въпроси" в Министерството на външните работи."- Това е част от документираната цена на искания от *"американската гражданка"* незаконен втори български международен паспорт чрез съдействието на ДС.

Конкретният ми въпрос към съпругата ми, Златка Банкова е: Точно за кой от всички изброени паспорти е молела тогавашните управници на комунистическа България?

За "зеления" ли, който тя притежаваше, но беше без стойност, защото имаше вече американско гражданство? (Не трябва да забравяме, че по онова време българите нямаха право да бъдат едновременно граждани на две страни.) Едва ли тогава молбата ѝ би могла да бъде таксувана, като молба за отказ от американското гражданство и за възвръщане на българското. Повече от ясно е, че това не е точният отговор на въпроса.

Тогава може би е търсела съдействието на тогавашните управници на страната за получаване на „червен“ паспорт. Но, както вече казахме, този паспорт имаше стойност само при поставена на него виза. И дали тази виза ще бъде искана чрез американския паспорт, който и отваряше вратите за целия свят или чрез "червения" български, беше абсолютно без значение. Защото и при двата случая не можеше да бъде прескочен въпроса с визата. Този визов контрол беше един от тоталитарните закони, станали причината комунистическия лагер да бъде наричан от свободния западен свят с името "зад желязната завеса".

Всеки американец имаше право безвизово да пътува в целия свят, с изключение на комунистическия лагер.

Освен това, както вече казах, съпругата ми, Зл. Банкова е нямала право да притежава червен паспорт, защото той се издаваше само срещу "зеления" (гражданския), а тя нямаше такъв. (Нейният беше невалиден, защото тя не беше вече българска гражданка).

Предоставям на читателите възможността да се за-познаят лично с изисквания към притежателите на червените паспорти, написани на гърба на последната корица на този вид паспорти.

Следва фотокопие, направено от самия паспорт.

Притежателят на паспорта е длъжен да спазва следното:

1. Да се снабди с необходимите входни и транзитни визи.

2. Да напусне пределите на НРБ в посочения в паспорта срок.

3. Да посещава само страните за които има разрешение.

4. Да представя задграничния си паспорт за проверка само на официални държавни органи.

5. Да се регистрира в съответното дипломатическо или консулско представителство на НРБ в чужбина, ако пребивава повече от една седмица. Ако личното му явяване е невъзможно, да уведоми същите писмено.

6. Да се завърне в НРБ в разрешения му срок

7. Да съхранява правилно и пази задграничния си паспорт от повреди и изгубване и да не го преотстъпва на други лица.

8. При изгубване на задграничния паспорт да се яви и уведоми незабавно нашето дипломатическо или консулско представителство в чужбина, а след завръщането си в НРБ да съобщи в поделението на МВР, издало паспорта, или отдел Консулски при Министерството на външните работи.

9. След завръщането си в НРБ в десетдневен срок да върне задграничния си паспорт: служебните в съответното ведомство, което го е командировало, а частните в поделението на МВР издало паспорта.

10. Допусналите нарушения се санкционират съгласно чл. 12 от Закона за задграничните паспорти.

Този паспорт съдържа 32 стр.

Этот паспорт содержит 32 страниц.

Le présent passeport contient 32 pages

Едва ли съпругата ми е молела ДС за съдействието да ѝ бъде даден подобен паспорт, т.е да ѝ бъдат наложени изброените в десетте точки ограничения?!

Всеки, който се запознае документално с подробните изисквания към притежателя на този вид паспорт, се уверява, че той не само, че не представлява привилегия за една американска гражданка, и не само че не я прави по-свободна и улеснена (каквито претенции предявява "молещата"), а напротив. Този паспорт прави своя притежател безусловно подчинен на българското консулско представителство (в разглеждания случай - във Вашингтон). Т.е. налага безусловно подчинение на българския гражданин към българските закони не само в границите на България, но и в чужбина.

Нещо повече, една американска гражданка, чието постоянно жителство е в Лос Анджелис не би могла да изпълни тези изисквания. На основание на казаното до тук и вариантът с този вид паспорт категорично отпада.

Остава само последният вид паспорти, **паспортите-"изключения"**. Тези, които се даваха на определени личности, при определени условия, срещу определени изисквания, и в изпълнения на конкретни поръчения и задачи. Такива паспорти са били давани на командированите от тайните служби на комунистическа България българи в чужбина.

За такъв ли паспорт е търсела съдействието на ДС съпругата ми?

И ако не е молела ДС за такъв паспорт, защо е била пренасочена към Министерството на външните работи, където се издаваха само дипломатическите паспорти, а не към Министерството на вътрешните работи, от където се издават всички останали паспорти на българските граждани (в т.ч. и международните)?

И за какво ѝ е бил необходим такъв паспорт и тези толкова чести идвания в страната? На стр.172 четем нейното лично оплакване, че с тези необяснимо чести посещения тя е била събудила подозрението и на вярващите в Бургас.

Цитирам: "На 31. 07.1988г. Банкова е била на църква, казала е, че повечето евангелисти я гледали накриво, защото е идвала и през миналата година за продължителен период в Бургас..."

В друг документ в досието ми (**стр.164**) четем: "След пристигането си в Бургас (Банкова) не е отишла веднага на църква. Това направила след близо една седмица. Бившият пастир Гурбалов я срещнал в града и я запитал: "Специална покана ли искаш, за да дойдеш на църква?" Той имал неприязнено отношение към Банкова..."

Тези изнесени факти по донесения на брата на Зл. Банкова (Иван Анастиев) още веднъж предизвикват въпросите: За какво ѝ е било необходимо да "търси съдействие да ѝ бъде издаден български паспорт за да може за в бъдеще по-лесно да посещава страната." Каква е налагало тези толкова чести за в бъдеще посещения от нейна страна?

Но нека да обобщим казаното до тук и да продължим напред, придържайки се към оцелелите документи от досието ми.

Не е много литературно, но затова пък е най-точно следното обобщение на установеното до тук чрез документите, поведение на Златка Банкова (Анастиева) в периода, в който е имала правото да посещава комунистическа България сама (без съпруга си).

Направения извод е следният: Доброволно (не насилствено - няма следа от упражнен натиск или оплакване от нейна страна, по-скоро има следи от психологическо проучване), не поради необходимост (а от каприз), от стремеж да се правиш на важен (за сметката на някой друг), сам доброволно да влезеш на "вълка в устата."

В досието ми се вижда, че от този момент нататък моята съпруга много се е "издигнала" в очите на ДС. След като са се уверили в нейната готовност да споделя с ДС подробности за съпруга си, за децата си, за приятелите си, и да дава отговор на всички интересувачи ги въпроси, тя е пренасочена да се води под ръководството на София. Там е изпратено и досието ѝ, водено до този момент в Бургас.

Това е документирано на **стр.114**.

По същото време София изисква и моето дело. Нека да се спрем на двата документа, с които става различното прехвърляне на нашите преписки!

Както вече споменах, до определено време, от ДС ние сме били еднакво третирани "вражески емигранти", "изменници на родината", с еднакви присъди, като еднакви нарушители на законите. След емигрирането, имената ни в документите на ДС са поставяни винаги едно до друго (*BE-6802* и *BE-6803*). Но документите на **стр.114** и **стр.620** потвърждават констатирания и чрез други вече разгледани документи факт, че в един момент отношението на ДС към мен и към съпругата ми става коренно различно. Или казано на езика на ДС, ние сме били все още едно семейство, но вече сме били "идеологически" разделени. За тази раздяла говори разглеждания документ(**стр.114**, съпоставен с този на **стр.620**.)

И двата документа са издадени през една и съща година и представляват придружителни писма. Документът на **стр.620** е придружавал изпратените в София преписки на разработваните от ДС Бургас "вражески емигранти" евангелисти. Прави впечатление, че при прехвърлянето ни в София, името на съпругата ми вече липсва от списъка, в който съм поставен аз. Моето дело заминава до отдел XII Контраразузнаването (**стр. 620**) заедно с други евангелисти "изменници на Родината", които (според документа) "работят активно срещу НР България", а преписката на съпругата ми е изпратена самостоятелно в друг отдел (Десети) на Контраразузнаването (**стр.114**). Единствено преписката на Златка Банкова е отделена от останалите девет бургаски емигранти-евангелисти, чиито имена ще намерите, описани в сведението на аг."Христо" по донесение на Благовест Белев (**стр.296**).

Обърнете внимание на документа на **стр.620**, който е придружавал изпратените преписки на тези девет разработвани от ДС Бургас обекти. В документа са изброени поименно три от обектите: *"Първите двама са ИР (т.е. изменници на Родината)."*

Независимо, че към имената на *Стефан Банков* и на *Стела Просен* и в самия текст има прибавено "ИР", този факт е подчертан и допълнително. Желая да отбележа факта, че Стела Просен беше омъжена в Швеция, но ДС е продължавало да я води в разработките си, като *ИР*. Докато името на съпругата ми (необяснимо защо) вече не е причислено към "*изменниците на родината*" и не е написано до моето, както в документите, непосредствено след емигрирането ни, така и в останалите, преди предателството ѝ (стр.514, 520, 528, 579, 624 и др.).

Обърнете по-специално внимание на последния от изброените документи, отпечатан в оригинален вид на стр.624, и ще се уверите в правотата на твърдението ми!

Препис СТРОГО СЕКРЕТНО! ①

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

ВТОРО ГЛАВНО УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНА СЛУЖБА

Р. № 2586 скз. № 1

СВЕДЕНИЕ

ОТНОСНО: семейство Стефан и Златка Банкови -
БЕ в САЩ, занимаващи се с провеждане на
идеологическа диверсия срещу новата страна

Съобщава ат. (д. д.) "ДИМИТРОВ" (показан) Присл. от р. М. С. 10

За да констатираме разликата, трябва да спрем вниманието си само на първите няколко реда на коментирания вече документ, отпечатан в оригиналния му вил на стр.99.

СТРОГО СЕКРЕТНО!

СПРАВКА

ОТНОСНО: проведена беседа със Златка Димитрова Банков
съпруга на ИР Стефан Банков Мъзов - живущи в
САЩ

Разликата между двата документа веднага се набива на очи. Докато в първия документ сме описани, като *"семейство Стефан и Златка Банкови ВЕ (вражески емигранти) в САЩ, занимаващи се с..."*, то във втория четем: *"...проведена беседа със Златка Димитрова Банкова (не е ИР) съпруга на ИР Стефан Банков Иванов -живуци в САЩ (Както виждате вече само местоживеенето ни е еднакво в отчетите на ДС).*

Тази разлика установихме и в коментираните по-горе документи (**стр.620 и стр.114**). В заключение на казаното до тук, трябва да отбележим, че във времето, когато преписките на бургаските емигранти-евангелисти заминават за София официално, Златка Банкова вече не е третирана от ДС, като *"изменничка"*. Когато разгледате всички документи и ги проследите по дати, ще се уверите в правотата на думите ми. Документите, разглеждани в този аспект, потвърждават и още една направена вече констатация.

На основание на заповедта на министър Стоянов с нея са имали разрешение да осъществяват личен контакт само одобрени от министерството личности и управления. Затова и всички справки, отнасящи се до Златка Банкова (в т.ч. и разглеждания документ на **стр.114**) са докладвани на София или лично от началника на ОУ МВР Бургас или от първия му заместник. Те са били въведени в новата роля, която вече е играела съпругата ми в ДС.

Но нека да се върнем отново към документа на **стр. 114**, който документ е придружавал преписката на Златка Банкова до ДС София и да обобщим направените изводи. Според този документ Златка Димитрова Банкова е препратена под Ръководство в София, но не в списъка на евангелистите **"изменници на Родината (ИР)"**. И се питам защо името ѝ не е вече в моя списък, редом до моето име? И по каква причина **преписката само на Златка Банкова е изпратена в X отдел на Контраразузнаването, отделена от всички останали, разработвани от ДС Бургас емигранти - евангелисти, третирани все още, като "ИР", чиито преписки са били изпратени в XII отдел на**

Контраразузнаването? Защо Златка Банкова също не е предадена от началниците на ДС Бургас в отдел XII на ВГУ, който се е занимавал пряко със следене на "Вражеската емиграция"? Какво изведнъж я отличи и отлъчи от мен и от останалите?

Намирам само един логичен отговор на последния въпрос и той се съдържа в думата: "дезертьорство" (отклоняване, отлъчване). *Дезертирам - Отказвам се (самоволно) от изпълнението на някакво задължение.* "(из "Тълковен речник).

Отказване от съпружески, семеен, приятелски и църковен дълг; и предаване в ръцете на врага съпруг, семейство, приятели, братя, сестри и Църква.

И на двата разгледани документа (придружителните писма на стр.114 и стр.120) липсват приложенията, описани в документите. Но както виждаме все пак следите са останали. А следите задължително водят към престъпленията.

Да, факт е, че липсват (може би трябва да приема, че са били между обявените за "унищожени") някои важни документи, съдържащи конкретни "оперативни съображения" и детайлни подробности. Но и оцелели те, и предоставени ми за запознаване документи, са предостатъчни за изясняване на истината, ако не в нейната пълнота, то в нейната същност.

Независимо от това, че липсват някои от подробностите, наложили **прехвърлянето на Златка Банкова на ръководство към "Центъра"**, както се уверихме има оцелели документи, които категорично доказват този факт, и това е достатъчно. Това е потвърдено по многоразличен начин в болшинството от публикуваните документи, свързани с името на Златка Банкова (Анестиева). Всички набелязани мероприятия в тях са съгласувани задължително със София; всички описани *"беседи"* с Банкова са водени в присъствието на представител от София и доносите ѝ задължително са адресирани до мои разработки, водени в различните централни управления на ДС - София.

Може би обикновеният читател няма да съумее да проникне в същността на въпросите, при първо прочитане на документите. Но това е напълно естествено. И аз не мога да поставя точната си диагноза, когато ме заболи нещо. Започвам да гадая и много често допускам грешка в предположенията си. Когато отида при специалист, с изненада установявам, че и той само от разказа за оплакванията ми не желае да постави точната диагноза. Изказва само предположението си. За диагнозата се изразява авторитетно, едва, когато се запознае с рентгеновата снимка или цифрите на изследванията, които лично на мен нищо не ми говорят. Затова ще посъветвам читателите, ако някои от тях се затрудняват с тълкуването на някои от документите, вместо да се опитват да гадаят, по-добре е да потърсят консултант-специалист. **На него му говори, не толкова съдържанието на "беседите", колкото кодовите обозначения, резолюциите, подписите, адресите, за които са предназначени екземплярите на документите, както и много други неща, незабележими за обикновения читател.**

Нека да се върнем отново към разгледаните документи във **II част на настоящия раздел** и да обобщим казаното до тук. От поредицата срещи на моята съпруга с генерал майор А.Андонов и от проведените с нея разговори, Централното Ръководството на ДС е преценило, че в заложената мрежа е влязла доброволно "едрата риба", информатор от национален мащаб. **Човек, който не само е готов да отговаря и да "споделя", но в същото време това е и човек, който е много вътре в нещата (споделя едно легло), в качеството ѝ на законна съпруга на обявения за издирване "престъпник" ВЕ 6803, обявения с бюлетин 214 за национално издирване, наричан още "Беглеца", обекта на ДОР "Бунак", на ДОР "Дилетант", на ОП - XII 26758 и пр.,"** с истинско име, изгубило се между всички тези псевдонимни имена - **ИР Стефан Банков Иванов.**

Фактът, че Златка Банкова е съпруга на този обявен от ДС за издирване "враг на народа", я поставя в

категорията на тези особено "ценни източници", за които министър Д.Стоянов дава изрично разпореждане в заповедта, която вече разгледахме. (Стр.41)

Обърнете внимание колко агенти, служебни лица и отдела са включени само в един документ от 5 страници (от стр.109 до стр. 113)! Много внимателно разгледайте този документ и се запознайте с неговите детайли, защото той сам по себе си представлява мрежа за улов на едри "риби"!

ПЛАН

**ОТНОСНО: провеждане на агентурно-оперативни и технически мероприятия
по ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВА**

СТРОГО СЕКРЕТНО!

М В Р
ОКЪРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Рег. № С 8694 Екз № 1
10.4. VI 1987 г.
8000 - БУРГАС

УТВЪРЖДАВАМ,
НАЧАЛНИК
ОКЪРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА ИВР
Генерал-майор:
Бургас, 05.06.1987 г.

08.06.87

П Л А Н

ОТНОСНО: провеждане на агентурно-оперативни и технически мероприятия по ..ЗЛАТКА ДИМИТРОВА. БАНКОВА.....
- съпруга наСТЕФАН БАНКОВ. ИВАНОВ.....
- обект на ДОР "Бунак", воден по линия "Духовенство" в отдел 06, отделение 01 - ДС

(Документът в цялостен вид е отпечатан на стр.109)

Този план представлява изпълнение на заповедта, изразена в писмената резолюция на документа, публикуван на стр. 559 (която коментирахме на стр.53).

Документът план, който разглеждаме (стр.109) доказва, че само два месеца след издаването на заповедта, тя вече е приведена в действие.

Преди да преминем към разглеждане на конкретното изпълнение на **плана по завербуването на Златка Банкова за сътрудник на ДС**, желая да обърна още веднъж внимание на заповедта за изработването на този **план** (отразена в резолюцията на **стр.559**). Обърнете внимание на някои от методите, с които си е служила ДС в подобни случаи. Това е изразено в думата "разобличаване". Или казано на по-съвременен език "рекет". Съвсем не желая това да бъде погрешно разтълкувано, като откриване на някакви оправдателни, смекчаващи вината на съпругата ми обстоятелства. Вече разгледахме законните начини, по които Златка Банкова е можела да избегне, каквото и да е насилие или натиск от страна на ДС, при положение, че тя самата не е желала да се поддаде на изкушението (да има толкова важни „връзки“ в Управленческия Апарат на комунистическа България).

В плана, имащ за цел завербуването на съпругата ми мероприятията са разделени на три основни раздела:

I. АГЕНТУРНИ - В този раздел са изложени точно определените задачи, разпределени по предварително набелязаните агенти, които е трябвало да осъществят контакт със Златка Банкова.

Цитирам само началото на първото мероприятие, отбелязано в този раздел (**стр.110**):

"1. Ще се поставят следните задачи и се разработи съответна линия на поведение на агент "Николай", "Христо" - на ръководство в Окръжно управление на МВР-Бургас и агент "Вихър" и агент" Петранов" - на ръководство в отдел 03, управление 06-ДС (София):"

II. ОПЕРАТИВНО ТЕХНИЧЕСКИ - Този раздел включва поставянето на подслушвателно устройство, външно наблюдение (ВН), щателна митническа проверка.

Цитирам само мероприятиято описано в т.1 на този раздел (**стр.112**):

"1. В дома на Иван Анастиев /брат на обекта на наблюдението,където ще отседне обектът в град Бургас ще бъдат поставени М"Пирин" с цел контролиране -75 -

разговорите и установяване на връзките му.." (на обекта на подслушването - Златка Банкова и Малина Хандлер).

III. ДРУГИ МЕРОПРИЯТИЯ - Провеждане на беседа със Златка Банкова и др.мероприятия, в основата на които са залегнали очакваните данни от заплануваната беседа. На този раздел желая да сприя вашето внимание, защото докато другите два имат за цел проучването на набелязания обект на наблюдение, с цел съпоставяне на получените данни, то в третия раздел са набелязани конкретните мероприятия за завербуването на Златка Банков за сътрудник на ДС, както и плануване на нейното използване за разработването на делата им против мен.

Преди да пристъпя към по-подробното разглеждане на последния раздел мероприятия, желая само да обърна вашето внимание на скъсания ляв ъгъл на този документ и на допълнителната поправка на броя на екземплярите. С откъсната част са отнесени адресите на различните екземпляри на този документ и е направена поправката, според която трябва да се приеме, че документът е бил съставен в един екземпляр. Чия ли престъпна следа е отнесена с това късче хартия? От какво ли се е страхувал толкова извършителя на това грубо заличаване? Ще кажа Слава Богу, че след един определен момент останките от досиетата, разработвани от бившата ДС, са били поставени под контрол (описани, номерирани и прошнуровани), за да не могат да бъдат унищожавани повече цели документи, а само да бъдат частично повреждани чрез скъсани ъгълчета и задраскване на някои подписи и резолюции, както ще срещнем на много места в документите.

Установяваме, че в изпълнението на плана, отразен в документа на **стр.109**, са били включени три централни ведомства на МВР, а именно - ОУ на МВР Бургас, Шесто управление ДС София, ВГУ (Контраразузнаването) - София.

Нека сега да се спрем по-внимателно върху последния раздел на набелязаните мероприятия. Цитирам: **... "съвместно с оперативен работник от отдел 03, управление 06-ДС (София) със ЗЛАТКА ДИМИТРОВА**

БАНКОВА ще бъде проведена беседа за придобиване допълнителна информация за религиозната организация "Подмолен евангелизъм" и дейността на СТЕФАН БАНКОВ срещу НРБ."

Вече разгледахме изпълнението на това запланувано мероприятие, отразено в документа на **стр.99**. *"Справка, относно проведена беседа със Златка Димитрова Банкова, съпруга на ИР Стефан Банков Иванов".* От плана научаваме обаче нещо ново, което не е отразено в самата справка. И това е фактът, че на нея е присъствал представител на Шесто управление на ДС София. **И че това не е било обикновена "беседа", а запланувана, с предварително уточнени въпроси "беседа за придобиване допълнителна информация за религиозната организация "Подмолен евангелизъм" и дейността на СТЕФАН БАНКОВ срещу НРБ."**

Друго, което ни разкриват заплануваните мероприятия за завербуването на съпругата ми, е коментираният вече факт, че нейните доноси са служили за разработването на моите дела, водени от ДС.

Обърнете внимание на т.2 и т.3 (**стр.113**). В тях е начертана линията на действие на ДС след събиране на нови данни за мен, за моето служение, за моите връзки с български граждани, чрез доносите на съпругата ми. Цитирам:

"2. Според придобитите данни за обекта (очакван резултат от изпълнението на т.1) **и подризната му дейност към НРБ към него ще бъде взето съответно оперативно отношение и запланувани допълнителни мероприятия.**

3. Съобразно новополучените данни (очакван резултат от изпълнението на т.1) **за български граждани, поддържащи подозрителни връзки с обекта, към същите ще бъде взето оперативно отношение."**

Тези две точки могат да бъдат наименувани със заглавието: **"Последиците от предателството на Златка Димитрова Банкова"**, отразени в плана за нейното завербуване. В този документ мероприятията за завербуването ѝ са набелязани в план.

Но в документа на **стр.99** се намира документираното изпълнение на този план. Плануваната беседа е била проведена, документирано е и изпълненото, планувано условие за останалите две набелязани мероприятия (събрана е очакваната необходима информация за служението ми.) **Следователно и т.2, и т.3 от плана са били приведени в действие.** Т.е. ДС е взела *"съответно оперативно отношение и запланивани допълнителни мероприятия"*, спрямо мен (запланиваното в т.2) и *"за български граждани, поддържащи подозрителни връзки с обекта, към същите ще бъде взето оперативно отношение."* (т.е.е било взето) -т.3.

Нека да си дадем ясна сметка, че някои от подобни мероприятия на ДС са завършвали с крайна заповед "неутрализиране" на обекта.

Всеки коментар след такова грозно и страшно документално разкритие е напълно излишен!

Разгледахме току що, само няколко точки от плана-"мрежа" на ДС, чрез който са завербували съпругата ми за свой сътрудник. Останалите подробности ще намерите в самия документ (**стр.109**), а и в много други документи, отпечатани в настоящата книга!

А сега нека да се върнем отново към документа на **стр.99**, който, отразява подробностите при изпълнението на едно от запланиваните в документа на **стр.109** мероприятия, а именно:*"беседа за придобиване допълнителна информация... съвместно с оперативен работник от отдел 03, управление 06-ДС (София) със ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВА"* (**стр.112**).

Желая да спра вашето внимание на набелязаните мероприятия, след вече успешно проведения разговор, на който "поканената" е изразила своята готовност да сътрудничи (да "споделя") на органите на ДС. (**стр.100**) **"МЕРОПРИЯТИЯ**

1. Съгласувано с отдел 03 у-ние 06 ДС София, Банкова ще бъде насочена към МВнР, където ОР на прикритие ще проведе е нея беседа за изясняване на интересуваци-те ни въпроси."

Това мероприятие поражда серия от въпроси, на които ще се наложи да бъде даден отговор от участващото в него лице, Златка Банкова (Анестиева):

Кога се е провел този таен разговор "на прикритие" в София в МВнР между моята съпруга и представители на ДС?

Нейният отговор на този въпрос (до настоящия момент) е, че не може да си спомни за такава среща. И вие ще се съгласите с мен, че официална среща в Министерството на външните работи не може да бъде забравена. Малко по-приемлив можеше да бъде отговорът: "Да! Имаше такава среща! Но не помня подробности, около нея." Или: "Никога не съм провеждала разговор с който и да е в Министерството на външните работи!" Но отговорът, който получих от нея не мога да го приема, като достоверен! Този отговор отново работи, определено не в нейна полза, защото говори за укривани от нея тъмни дела.

Другите въпроси, които като пряко засегнато лице, не без основание ме вълнуват, са:

- Какви са били интересувашите ДС София въпроси, засягащи моята дейност, на които тя е трябвало да дава отговор в Министерството на външните работи?

- И, ако тя е намирала тази среща за нормална, за напълно естествена, защо така старателно крие до този момент и тази среща от своя съпруг, така както се крият само престъпленията?

Не мога в никакъв случай да приема, като отговор твърдение, че такава среща е нямало, по няколко причини. Както проследяваме в документите в досието ми, след всеки рапорт има набелязани мероприятия (както и в този случай, който разглеждаме).

И тези мероприятия имат силата на заповед. Не случайно е употребен израз: "*ще бъде*", а не "ако е възможно". Защото те казват, и го правят! И самите документи говорят в потвърждение на това, в т.ч. и тези, които току що разгледахме. Единият, от които разкриващ точния план (**стр.109**), а вторият неговото също точно изпълнение (**стр.99**).

Затова няма и ни най-малко съмнение, че и тази среща е била проведена, след като е имало заповед за организиране на такава среща. Ако са я викали и тя е отказала, нямаше да има причина тогава да скрива този факт от мен. Веднага след звъръщането ѝ от България, тя щеше да сподели, че са я викали в МВнР, а тя е отказала, или да уведоми Американското посолство.

След като не го е направила, приемам основателно, че и тази среща се е състояла, че и на нея Златка Банкова се е държала така, както и на описаната - с готовност за съдействие чрез даване на необходимата на ДС информация.

Нека да не пренебрегваме факта, който ни доказаха разгледани вече документи, че тази среща е била предварително уговорена между Златка Банкова и началника на ДС (**стр.100**). Както пределно ясно е отбелязано в т.1 на раздел "*Мероприятия*" въпросната среща е била организирана с участието на *Шесто управление на ДС София* и беседата е била водена не само от служители на външното министерството, но и от оперативен работник на ДС, който е трябвало да "съдейства", въз основа на отправената молба до ДС от страна на съпругата ми, за паспорт (като този на приятелката ѝ).

Не подлежи на съмнение фактът, че и по време на проведената беседа в МВнР Златка Банкова е отговорила на всички интересувачи ДС въпроси, подготвени според техния план (**стр.100**).

Както се уверяваме от документа, който отразява проведена с нея беседа в ДС (**стр.99**), само срещу няколко зададени основни въпроси от страна на ДС, Златка Банкова е предоставила информация, описана в 39 подточки (№ 9 на съдържанието на **стр.29**). **Не трябва да пренебрегваме факта, че за всяка една от тези 39 точки са били изработени отделни план мероприятия от различните отдели на ДС и в тяхното изпълнения са тръгнали по петите ми армия от агенти.**

Подобни беседи, по повод подадена до МВР молба за международен паспорт, има описани в досието ми (при двете командировки на Иван Анестиев в САЩ) на **стр.129** и **стр.183**. На тях ще се спрем по-подробно в **III част на раздела "Предателство по наследство"**.

Сега обърнете внимание на второто мероприятие, спуснато под доноса ("*беседа*") на Златка Банкова (**стр.101**)! Цитирам част от него: *"...за правилно организиране провеждане на контраразузнавателната работа във връзка с предстоящото му идване (на Ясен Рабат) през м септември тг в България."*

Тук въпросът към съпругата ми е следния: Защо е било нужно да разкрива планове на г-н Рабат за следващото му планирано идване в България? С каква цел е извършено това предаване намеренията на г-н Ясен Рабат? Това е (най-мекото казано) неетично и подло.

Какви са последствията от подобни безобидни на пръв поглед информации, направени просто по време на една "*беседа*" с началниците на ДС ще разберем най-добре чрез документите.

Какви са реакциите на ДС след получен сигнал, ще разберете от документите, публикувани в **III част на раздела "В рова на лъвовете".(стр.629)**. Всички телеграми, отпечатани в настоящата книга, също показват каква е първата задължителна реакция на ДС, когато получат донос за пристигането на чуждестранен гражданин в НРБ. Като пример в разглеждания случай може да ни послужи телеграмата на **стр.641**. А какъв е пътя до подобна телеграма ще научите малко по-късно в раздела "Предатели по наследство".

Нека да се върнем отново към разглеждания документ на **стр.99** "*Справка, относно проведена беседа със Златка Димитрова Банкова, съпруга на ИР Стефан Банков Иванов, живущи в САЩ*".

Следват мероприятия във връзка с организиране на контраразузнаването на Златка Банкова. Да бъде проверено дали не изпълнява задачи на специални служби, както и да бъде проверена верността на информацията, която е - 81 -

предала до този момент на ДС. Т.е. проверка на Златка Банкова, с цел установяване дали е искрена в готовността за информационно сътрудничество, което тя е демонстрирала пред тях при проведените срещи.

Както се изразява Подполковник Русенов в заключителното изречение на документа (**стр. 101**) -*"за анализиране достоверността на информацията, която е давала Банкова."* Тази точка (4) от раздел "Мероприятия" на разглежданата справка, вече коментирахме на **стр.44**, затова и с това ще приключа с коментара, относно този документ (**стр.99-101**).

**Следващият документ, на който желая да обърна
вашето внимание, е публикуван на стр.199.
Обърнете внимание на резолюцията върху документа!**

✓ М В Р Препис! ✓ СТРОГО СЕКРЕТНО

СОФИЙСКО ГРАДСКО УПРАВЛЕНИЕ

Държавна сигурност (3)

Рег. № 1256 екз. № 5

16.07.1987 година

София

ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ МВР Бургас

№ 8396 / 1987 г.

ВВЕДЕНИЕ

отнoсно: Дейността на западни религиозни комисари

с центъра целесъобразността за изясняване връзките на Банков и засечените по сведенията лица, чрез Банкова, която в момента е в окръга.

СЪОБЩАВА: аг. Крисурски

на отелс. Обяснение

Др. Русенов

Др. Ангелов

Др. Пл. Дойчев

15.07.1987 г. в 16.00 часа

На закрито

Мой приятел ми разказа, че познатата му Дора

Цитирам дословно тази резолюция, написана от зам.началника на ОУ МВР Бургас, подполковник Д. Ангелов до началника на Шести отдел на ДС: "Др. Пл. Дойчев, Да се съгласува с центъра целесъобразността за изясняване връзките на Банков и засечените по сведенията лица, чрез Банкова, която в момента е в окръга."

Тази резолюция доказва вече направените изводи.

От една страна тя потвърждава, твърдението, че съпругата ми Златка Банкова е била поставена в категориите на тези личности, които са били под прякото ръководство на *"Центъра"* и за които местните поделения не са имали право да вземат самостоятелни решения, без съгласуване с *"Центъра"*.

Да си припомним отново заповедта на министър Стоянов: *"Когато е необходимо, да бъдат запазени в пълна тайна особено важни оперативни мероприятия и ценни източници, данните за тях да се докладват само на ръководството на министерството от началника на съответното поделение."*

И в унисон с тази заповед да потърсим подписа на *началника* (ген.майор А.Андонов) *на съответното поделение* (ОУ на МВР - Бургас), който единствен по право може да докладва това предложение на София. При проверката (по дати) установяваме, че неговият подпис е положен последен. А в края на документа има ръкописно добавени телефонните номера на софийските началници (свързката с *"Центъра"*).

Второто, което прави впечатление в тази резолюция, е увереността на началника на ДС, че ако *"Центърът"* даде съгласието си, няма да представлява никакъв проблем да получат от Златка Банкова необходимата им информация и чрез нея да изяснят моите връзки със засечените в сведението лица, докладвани от агента.

Въпросът не се състои в това - дали ще успеят да вземат от Златка Банкова необходимата информация, а кой трябва да я вземе - ДС София или ДС Бургас. Бургас търси разрешението на София да получи нужната им информация от Златка Банкова, която в момента е в Бургас. Този факт не се нуждае от повече коментар! Желая само да добавя за пояснение, че тази резолюция е написана, след вече проведените документиранни (неофициални и официални) тайни срещи и *"беседи"* между Златка Банкова и представители на различни управления на ДС.

Десетки пъти четох и препрочитах документите, които уличават съпругата ми в сътрудничество на бившата ДС, с надеждата да открия нещо, което при предното прочитане не съм разбрал правилно, или пък да открия някакво извинение за предателското ѝ поведение. Но, уви!

Напротив, откривах все нови и нови подробности, които категорично свидетелстват, не в нейна полза. (***КД-Кадрово дело - стр.114, 108, 621 и др.)**)

На някои от вас може би ви се е случвало в живота да научите за изневеря на любим човек чрез анонимен сигнал или подхвърлени улики.

И всеки честен човек, докато не се увери на дело, или докато не получи личното признание на виновника, все се надява да има някаква грешка, да не е истина това, защото чувства, че ако обвинението се потвърди, светът, като че ли ще рухне върху главата му. Ако сте преживяли нещо по-удобно, може би ще разберете моите чувства, след първото прочитане на досието ми. Ще разберете и защо десетки пъти препрочитах с надежда тези документи. Но при всяко прочитане надеждата все повече и повече отстъпваше място на погнусата и недоумението ми.

Години преди да се уверя чрез доказателства в измяната на съпругата ми, имах основанието да се съмнявам в нейната верност. На няколко пъти получих предупреждения от различни анонимни източници, че тя дава системно сведения за мен в ДС. Не исках да повярвам! Споделих с нея и тя естествено отричаше. Но в същото време поведението ѝ също така недвусмислено категорично доказваше верността на тези сигнали против нея.

Преди да ви споделя болката си, породена от необяснимото и смушаващо поведение на моята съпруга Зл.Банкова, след демократичните промени на България, желая да обобща констатирания в документите на досието ми факт.

***КД (Кадрово дело)** – При приемане на закона за достъп до досиетата на бившата ДС, беше оповестен в публичното пространство факта, че наличието на подобно дело е достатъчно доказателство за това, че лицето е било сътрудник (агент) на ДС.

И това е фактът, че съм бил предаден на враговете ми от собствената ми съпруга, от човека, с който съм споделял едно и също легло.

Държа да отбележа, че дори и да бяха унищожени или укрити всички документи в досието ми, които я уличават, ако беше останало само следното: *"На поставения ѝ въпрос Златка Банкова отговори, че съпругът ѝ в последно време работи върху религиозен справочник от 1200 страници, който щял да бъде издаден в много голям тираж..."* (стр.99) - това щеше да бъде напълно достатъчно, за да я обвиня в измяна.

Ако всичко, което коментирахме до този момент (и доказателствата за укритите от мен тайни срещи с началника на ДС, и доказателствата за проведените доброволни тайни беседи в ДС, и безсмислените ѝ молби за съдействие и пр.) бъде заличено, и го елиминираме (като че ли не е съществувало); а остане само документирания на стр.99 факт, отразен в служебната справка на ОУ на МВР Бургас с пер. №10804, че *"На 02.07.1987г. Началника на ОУ на МВР Бургас, генерал майор Ан.Андонов проведе беседа в служебния си кабинет със Златка Димитрова Банкова..."*, на която *"беседа"* тя е предала на ДС пазената от мен тайна за предстоящото отпечатване на Конкорданса; то това е предостатъчно, за да обвиня съпругата ми Зл. Банкова в предателство и измяна.

За да бъде разбран ще се наложи да споделя с читателите повече подробности, относно раждането на този уникален по рода си литературен труд, наименуван със заглавието "Славянски и Библейски Конкорданс и Енциклопедия".

Отдавна имах желание да разкажа на поколението, което идва след нас, при какви условия се налагаше да работя в Америка, като българин, обявен за *"общодържавно издирване"*, *"изменник на родината"*, *"вражески емигрант"*, по време на комунистическия режим в България. Един от тези истински българи, които не можеха да се радват на богатата, които предлагаше чуждата страна, приела прокудените български синове, като свои; защото чувстваха дълг към измъченото си Отечество, останало зад "желязната завеса".

От първия миг на моето емигриране, аз носех на плещите си този дълг, към българския народ, който бе лишен чрез атеистичния режим от правото да изповядва свободно вярата си в Бога, дълг към българската Църква, която комунистическият режим бе лишил от правото на Библии, песнарки и духовна литература. Целият мой емигрантски живот бе подчинен в изпълнението на този дълг.

Макар и оттатък океана, защитен от американското си поданство, от любовта на американската Църква, от изградения с къртовски труд авторитет, в същото време аз си давах ясна сметка колко трудно пробива светлината в комунистическа България; колко трудно и с колко болки пробива доброто в атеистичната ни Родина, обявена за "християнска".

Въпреки, че ясно осъзнавах трудностите, които ми предстоят при осъществяването на един такъв проект, какъвто е Конкорданса, желанието ми да го направя и подаря на своя народ, надделя. Изпитвах болезнена ревност всеки път, когато отворех английския Конкорданс, който беше неразделна част от моята английска Библия. Тази ревност, породена от мисълта, че англоговорящите държави имаха своята Библейска енциклопедия, а моите колеги, българските пастири и християните на българската Църква, бяха лишени от това право, ме тласна към смелата стъпка за неговото създаване.

Когато завърших Конкорданса изпитах желанието да разкажа на моите духовни синове как се роди този литературен труд, който П-р Д-р Огълви определи лаконично с думите: *"Това е труд за един цял човешки живот."* (в буквален превод от английски - *"целоживотен труд"*).

Да се изповядам, представях си по човешки, тази моя биографична книга, по съвсем различен начин. В моите мисли тя изглеждаше по-скоро във формата на мемоари, в които един автор разказва как са се раждали неговите творби. И както майката, след като роди бебето забравя болките си, така и аз не исках да си спомням трудните родилни болки, а най-вече желях да споделя радостта,

благословенията и опитностите, свързани с неговото създаване.

С такава любов и трепет очаквах неговото появяване на бял свят, че се страхувах от вълнението, което ще преживея, когато това стане факт и го поема в ръцете си.

Може би, защото тези мои литературни трудове нямаха политически, а духовен характер, аз никога не съм допускал, че ще се наложи да направя своя (лично за мен вълнуващ) разказ за написването на Конкорданса, на такъв грозен фон, на какъвто го правя в момента, фонът на изявената истина за възможно най-неочакваното и тежко за приемане предателство в моя живот.

Работата по Конкорданса беше един от най-опасните периоди на моето служение. Бях се посветил изцяло на този уникален по рода си труд, и за четири години и половина успях да го завърша. По онова време имаше забрана в Америка компютрите да бъдат приспособявани да работят на кирилица. Може да обърнете внимание, че наборът на текста на Конкорданса не е на компютър, а е на пишеща машина. Тази машина "ABM", като скъп спомен пазя и до днес. (Ще я видите на едната от отпечатаните снимки). Със всички компютри в Америка тогава се пишеше само на латиница. Затова се наложи Библията да бъде преписана на ръка повече от девет пъти. Всички тези обстоятелства се утежняваха и от това, че трябваше да пазя в пълна тайна работата си.

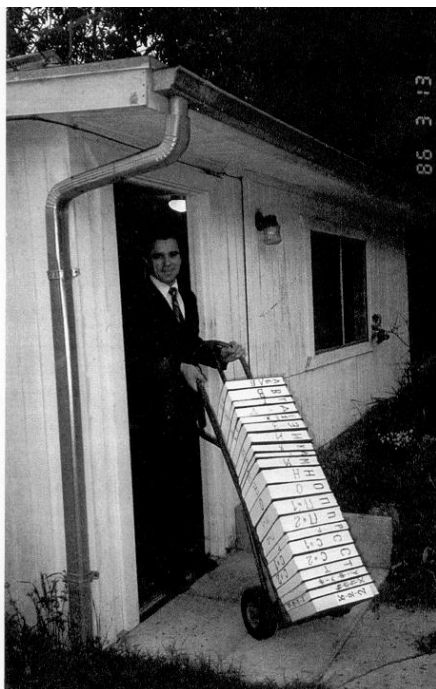
Като горчив урок ми служеше примера с провалената работа по написването на румънския Конкорданс; нещастieto, което сполетя румънската Църква в Америка. Нейните пастири бяха работили върху румънския Конкорданс цели 14 години. Оказало се, че някой от много близко е следял работата им и след завършването му, точно преди да занесат материалите на печатницата, вратата на офиса им е била разбита и целия им труд е бил откраднат.

И за да предотвратя подобна кражба, пожар или унищожаване на моите материали, аз се стремях, доколкото е възможно да пазя в пълна тайна работата си. Както се уверявате в документа на стр.624, ДС е имала само -87 -

частични сведения за моята работа. Защото аз не допусках никой да има пряко наблюдение върху нея (в т.ч. и малкото хора, които ми помагаша).

На стр.200 в донесението на агент "Клисурски", ще срещнете също съвсем бегли и неопределени данни за Конкорданса. Информацията за времето на очакваното му внасяне, отново е получена чрез съпругата ми, която по същото време беше в България и има снимки от срещата си с въпросното лице. Този факт е потвърден и в документите, но имам и други доказателства, извън тях.

Освен тези мерки за сигурност, чрез пазене в пълна тайна, бях предприел и други практически мерки за сигурност. Всяка вечер, след преустановяване на работата, натоварвах материала на специална количка и чрез нея го вкарвах в спалнята си до леглото, където спях. И сутрин с количката отново по обратния път пренасях материала до офиса си, който се намира в непосредствена близост до къщата ми.

На отпечатаните снимки се вижда вижда ясно количката, натоварена с папките, съдържащи материалите на отделните букви.

Споделям всичко това с читателите на моето досие, за да разберат каква упоритост и любов бяха нужни за осъществяването на този проект с обем 2011 стр. в завършен вид. Всеки, който държи в ръцете си, отпечатания вече Конкорданс (който е неразделна част от Библията) не може да не забележи изключително тънката и в същото време "жилава" скъпа хартия, на която се отпечатват и самите Библии, за да може в този обем да се вместят толкова много страници. Само за сведение желая да отбележа, че английският Конкорданс, който се нарича "Стронг" е писан цели 35 години и е с обем 770 стр. И българският Конкорданс съвсем не отстъпва на него по качество.

По онова време си мислех, че съм взел всички необходими мерки за сигурност, но сега разбирам, че в същия момент съм бил следен по-отблизо, отколкото съм можел да си представя.

Служителите на ДС, които са ме наблюдавали чрез агентите, са били информирани за цялата тази ситуация. Затова те са очаквали с голям интерес идването на съпругата ми в България, като са се надявали единствено чрез нея да обогатят информацията си за очаквания Конкорданс. **Както виждате в документа, този въпрос е бил зададен на съпругата ми директно.** И както се уверихте сами, надеждата им не е била напразна.

След като е претърпяла неуспех за осуетяване отпечатването на Конкорданса, ДС е насочила в един момент усилията си да разузнае приблизителното време, в което се очаква той да бъде внесен в страната, за да може да мобилизира силите си за конфискуването му още на границата. Целта е била да се предотврати достигането на Конкорданса до българската Църква. Тук ще отбележа, че към "Славянската Библейска Енциклопедия" проявиха основателен интерес и християните от всички славянски народи.

Защото Библията е преведена на много езици, но никой друг народ, освен англоговорящите народи, нямаше на своя роден език този Библейски справочник. Затова аз изпитах огромна национална гордост, когато с този свой труд доказах на света, че българския народ не е гяурски, и независимо от неимоверните усилия на атеистичното правителство, България, има жива Църква, построена върху Канарата Исус Христос и силите на ада няма да ѝ надделеят.

Затова и дяволът е рикаел и е положил усилия за осуетяването на това, възложено ми от Бога дело, от световно значение за издигане авторитета на българската Християнска Църква.

Постигнатите резултати в тази битка, водена от ДС, вече прочетох на **стр.99**. Златка Банкова е името на лицето, записано в архивите на ДС; което лично и на добра воля е дало подробни сведения на Генерал майор А.Андонов за работата ми върху Конкорданса, за неговия обем, за тиража му. Нещо повече, в архивите на ДС е записано, че тя е обещала да изпрати на началника на ОУ на МВР Бургас екземпляр от него. Изпълнението на нейното обещание е документирано на **стр.108**.

В същия документа (на **стр.108**) се уверяваме какъв огромен интерес е предизвикал в ДС този неин подарък. Лично началникът на ОУ на МВР Бургас незабавно е препратил *до Началника на отдел III Управление Шесто на ДС София*, така интересния за ДС труд, таксуван от българското правителство, като *идеологическо оръжие (диверсия)*.

Може би читателите забелязаха неточното описание на Конкорданса в информацията на Златка Банкова (неправилната цифра за броя на страниците). Това се дължи на факта, че съпругата ми също не беше информирана, както за точния обем на Конкорданса, така и за точното време, когато ще го предам в Швеция за печат.

Тя знаеше само това, което в качеството ѝ на моя съпруга не бих могъл да скрия от нея - денонощния труд, приблизителното време, в което бях планирал да го завърша; и количката, която виждате на снимката, защото нейният нощен "охраняем паркинг", беше - нашата семейна спалня.

Днес, когато научавам грозната истина, разбирам, че Държавна сигурност, в изпълнение на поставените задачи от атеистичното правителство на комунистическа България, е успяла да се промъкне и там, в моята спалня; която аз наивно съм приел за най-сигурното скривалище. Днес разбирам, че в лицето на моята съпруга ДС е притежавала "ключа" и за нея.

Когато се обърна назад и погледна документално невероятната съпротива, която ми е била оказвана; с недоумение се питам - как съм успял, въпреки всичко да се преборя с този "Голиат", който е бил изправен пред мен, и да довърша успешно, поставените ми от Бога задачи. Единственият верен отговор намирам в Господните думи, записани в Библията от пророк Захарий (4:6): ***"Не чрез сила, нито чрез мощ, Но чрез Духа Ми, казва Господ на Силите."***

Благодаря на Бога, че чрез Духа Си ме е насърчавал и помагал с пълна вяра и дръзновение да вървя напред, уповавайки само на Него. И наистина всичко, което успях, като Божий служител да постигна в моя живот, като между по-значимите неща нареждам и "Славянската Библейска Енциклопедия", го постигнах "Не чрез сила, нито чрез мощ, Но чрез Духа" Му.

С тези мисли желая да завърша своето обяснение по разглеждания въпрос.

Може би вече малко по-ясно ще бъде разбрано направеното по-горе изявление, че **ако съпругата ми Златка Банкова е предала на ДС само информацията за Конкорданса, то това е достатъчно да я обвиня в предателство и измяна.**

И в заключение на това желая да се обърна към нея с думите: Ти беше първата, на която бе даден шанса да запише името си до моето, като мой съработник при създаването на този уникален духовен труд. Но ти отказа да се запишеш в историята на българската Църква по този начин. Ти предпочете (сама направи този избор) да влезеш в историята, не, като сътрудник за неговото създаване, а като сътрудник за неговото унищожаване. Както Юда сам се отрече чрез предателството си от полагащото му се уважение, като Христов апостол, а вместо това предпочете да се запише в историята на човечеството, като предател, така и ти. Не те съдя! Другиму принадлежи това право! Само с голяма болка и огорчение констатирам този факт. И се надявам чрез тези мои думи най-после да осъзнаеш греховните си постъпки, спрямо мен и българската Църква.

Преди да завърша втората част на **раздела "Предатели по наследство"**, ще се опитам накратко да споделя болката си , предизвикана от подозрителното и непристойно поведение на съпругата ми и след демократичните промени в България, с което и ще завърша **втората част на раздела "Предателство по наследство"**.

През 1990г. границите на България бяха отворени за всички прокудени от страната българи. Повечето от емигрантите се възползваха от това, само за кратки посещения на роднините си.

Но аз, както вече споменах, бях поканен от родната си Църква в гр. Бургас да я оглавя (**стр.418**) и се отзовах с охота. От тогава без прекъсване живея и с голяма любов работя в Отечеството си.

Съпругата ми, при установяването ми на работа в Бургаската църква нямаше нищо против. Нещо повече! Тя беше тази, която настояваше от София да се преместя в Бургас и да поема ръководството на Църквата. Днес вече с увереност мога да кажа, че тя е направила това в изпълнение на нечия заповед.

Да бъда изтеглен от София в Бургас, за да бъде улеснено воденето на разработката, открита на мое име през декември 1989г. *в Общинско управление на МВР Бургас, отделение 02-06 ДС*; и пълното ми унищожаване. **(стр. 692)**

Само няколко месеца, след като поех официално отговорността за Бургаската църква, неочаквано за мен и за дъщерите ми, съпругата ми заяви, че трябва незабавно да подам оставката си и да се прибера с нея в Америка.

Не можеше да се обоснове по никакъв начин и да даде логично обяснение за това свое ненадейно решение. А аз от своя страна не можех да изпълня веднага това нейно хрумване, защото вече бях поел отговорността за работа в Църквата. В отговор на това мое упорство (да остана да работя в Бургаската църква) тя се присъедини към враговете ми, които непрекъснато повтаряха по многообразни начини: *"Отивай си!"*

И Златка Банкова започна да работи в открит съюз с тях против мен. Основните средства, които бяха използвани в тази непочтена битка бяха клевети, обиди, унижения, заплахи. В нея беше надеждата на всички мои врагове, много от които облечени в пастирски одежди. (От тези пастири, за които Словото Божие казва: *"Горко вам!"*)

Ще ви дам само един пример, който е показателен за тогавашното й поведение към мен.

По време на едно от поредните й заминавания за Америка (след отправен от нейна страна към мен ултиматум да я последвам незабавно), един мой колега (ще се въздържа да кажа името му) с нескрита ирония направил изявление за мен пред други пастири на семинар в Баня: *"Не се безпокойте! Скоро ще се върне Златка от Америка и само тя ще успее да се справи с него!"*

Още тогава бях много засегнат от това изказване. Засегна ме по две линии. От една страна изпитвах болка от въпроса: С какво преча толкова на някои от колегите си? Но най-вече ме заболя от факта, че моите врагове възлагат такава голяма надежда на съпругата ми, като съюзник в непочтената им битка срещу мен.

И за съжаление имаха пълното основание! Защото тя опита какви ли не средства, за да ме принуди да напусна амвона в Бургаската църква и да ме прибере принудително в Америка. Аз от своя страна също положих цялото си усърдие да я убедя да ме остави малко да поработя. Опитах се да въздействам на чувствата ѝ, като ѝ припомнях с какъв трепет съм очаквал цели 20 години, този момент, в който да имам правото да се завърна, като равноправен гражданин на Отечеството си, да имам възможността да работя за Българската Църква, да служа на Бога в страната си. Уви! Нищо не помогна! Даваше ми малка отсрочка, успокояваше се временно и започваше отново и отново... Упорството ѝ беше необяснимо. Трудно е да се опише разнообразието на непочтените средства, с които си служеше.

В крайна сметка тя (Златка) ме принуди да сляза от амвона на Евангелската Църква, намираща се на ул. "Ал. Стамболийски" №4. Бях достатъчно доблестен да изявя истинската причина за моето напускане в шест месечно предизвестие, адресирано до Духовния съвет.

На стр.118 е отпечатано копие на моето предупредително писмо в оригиналния му вид. В него причината за доброволното ми напускане е много ясно и точно изложена. След изтичане на срока на предизвестieto, напуснах Църквата, но продължих да работя по специалността си на Богослов в Бургас.

След съвсем кратко затишие срещу мен започна още по-ожесточена и по-брутална битка, водена с нова тактика, съобразно новите условия. И в центъра на тази битка отново беше моята съпруга. Излишно е да изпадам в повече подробности, въпреки че имам цели папки, изпълнени с писма и документи за тези нови атаки. За мое изумление съпругата ми се опита да ме оклевети и очерни пред колегите ми не само в България, но и в Америка. Не знам дали направи това по своя собствена идея, или в изпълнение на нечия заповед трябваше да разруши авторитета ми и там.

Тогава недоумявах какъв интерес има да прави това, но днес вече имам точно логично обяснение, чрез документалното разкритие в досието ми.

Само за сведение ще отбележа, че в Америка още от самото начало претърпя пълен провал, защото там хората не вярват само на думи, а искат факти и дела.

Докато в България тя беше подкрепяна от много силни съюзници (болшинството от тях на ръководни постове). Но в крайна сметка, и в България претърпя поражение.

Независимо от упоритата съпротива, която тя оказваше на служението ми (вместо очакваното съпружеско съдействие), в крайна сметка с Божиата подкрепа аз успях да изпълня с чест и с достойнство възложената ми от Бога мисия в България. А отварянето на досието ми разкри точния характер на тази подмолна духовна война.

Както споменах, след запознаване с документите от досието ми, получих светлина по много неясни въпроси в живота ми. Единият от тях е свързан с мистериозната тайна около пътуването на съпругата ми; тайна, която до този момент не можех да разгадая. Това се отнася за времето, след 1990 г., когато се завърнах да служа на Българската църква и се установих на работа в България, а тя през този период непрекъснато пътуваше до Америка и обратно. Въпросът, който ме вълнуваше във връзка с тези пътувания беше следният: Защо тя, винаги отхвърляше моето предложение да я посрещам, като неин съпруг на летището в София. Категорично ми забраняваше това, като ми отговаряше, че е осигурила посрещането си. Обикновено нощуваше в София и на другия ден продължаваше за Бургас. И до ден днешен не зная точно кои са тези хора, които я посрещаха и каква е връзката ѝ с тях.

Необяснимо за мен до този момент беше и нейното поведение при пътуването ѝ обратно за САЩ.

От чиновничките на бюро „Балкан“ научих, че моята съпруга тайно от мен си е запазвала място за всички авиокомпаниии (българската, германската, швейцарската и френската), които осъществяват полети по линията София - Америка.

Служителката на билетното гише озадачена сподели с мен: "Господине, това го бях виждала до този момент, само в криминални филми."

Тук възникват въпросите: Коя е била причината да постъпва по този начин?

Защо се е застраховала, в случай на нужда да може да напусне по най-бързия и таен начин страната? От какво се е страхувала? И каква е била причината да крие от съпруга си тези резервации, а трябваше да научавам за тях от непознати, озадачени от необяснимото ѝ поведение хора (служителките на агенция "Балкан").

Отново желая да отбележа, че това се отнася за времето след 10 ноември 1989г., когато на нас ни бяха възвърнати всички права на редовни граждани на Република България.

Неестествено беше и това, че моята съпруга не желаше да пътуваме заедно. Нейни приятелки с недоумение я питаха защо никога не пътува с мен. (Имаше случаи, когато тя заминаваше само 4-5 дни преди мен, но не пожелаваше да ме изчака.) Обяснението ѝ беше много неубедително. Тя твърдеше пред тях, че в Америка никога семейните двойки не пътуват заедно, за да може в случай на самолетна катастрофа единият от двамата да остане жив и да се грижи за децата. Всеки американец може да обори това твърдение, защото е абсолютна лъжа.

Остава да си зададем въпроса: Коя е тогава истинската причина за тези загадъчни ходове от нейна страна? Съдейки по документите в досието ми, имам основание да приема, че на моята съпруга ѝ е било известно, че имам присъда, и това е било причината да стои далеч от мен. **Може би ще настъпи денят, когато тя сама ще даде обяснение, относно своите загадъчни ходове.**

Ако не намери сили и доблест да признае цялата истина на мен или на децата ми, то надявам се, че ще направи изповедта си пред някое служебно или духовно лице.

Независимо, дали Златка ще намери доблест да се покае и да признае вината си или не, това с нищо няма да промени документираната истина.

Документите, с които разполагам са предостатъчни, за да докажат категорично грозния факт, че **моята съпруга Златка Банкова (Анестиева), е дългогодишен сътрудник на ДС в битката им срещу мен.**

Неестествено е поведението на моята съпруга и в настоящия момент. От мига, в който узна, че съм направил необходимите постъпки за отваряне на досието си, тя напусна България и не се е връщала повече обратно.

Имам пълното основание да приема, че страхът от разобличаването ѝ, като сътрудник на ДС, при отваряне на досието ми, е причината за нейното поведение. На всички, които любопитстват, защо вече не си идва в България, отговаря отново по различен начин - на едни казва загадъчно, че не зависи само от нея; на други, че е болна и дори на инвалидна количка и пр.

Наистина страхът от компрометиране е основателна причина съпругата ми да се крие от вярващите в България, след отваряне на досието ми - предвид злото, сторила срещу българската Църква със сведенията, които е предавала на враговете ѝ.

Желая да обобща всичко казано до тук, във връзка с документите в досието ми, под които са положили собственоръчно подписите си генерали на ДС и на (които е сложен печата на Министерството на вътрешните работи на България, **които документи хвърлиха петно върху името на съпругата ми Златка Димитрова Банкова (Анестиева), като я разкриха в образа ѝ на сътрудник на ДС в работата им срещу мен.**

Има една латинска поговорка, която казва: *"Който е изгубил доверие, нищо повече не може да изгуби."* И наистина по отношение на мен, тя не може да изгуби нищо повече, защото чрез това грозно разкритие, изгуби вече всичко.

В заключение желая да се обърна към нея с думите: Ти вече имаш български паспорт, за който си търсела без моето знание и одобрение, съдействието на враговете ми, тайните служби на комунистическа България. И този паспорт е имало опасност да бъде заплатен с моя живот. Ти имаш все още и американски паспорт.

Но знай, че има един друг паспорт, една друга виза, която се дава на човек, само по лични заслуги (личната верност на човека към Бога и към ближния). За този паспорт, за тази виза ти и останалите, като теб, е време да се замислите много сериозно и с много голяма отговорност. Защото без тази виза, без това поданство - всички останали придобивки в живота изгубват своята стойност.

СТРОГО СЕКРЕТНО!

СПРАВКА

ОТНОСНО: проведена беседа със Златка Димитрова Банков
съпруга на ИР Стефан Банков Иванов- живущи в
САЩ

На 02.07. 1987 година Началника на ОУ МВР Бургас, генерал майор Ан. Андонов проведе беседа в служебният си кабинет със ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВА- родена на 24.05.1930 година в с. Краймори Бургаски окр. Българка, американска гражданка, образование средно, омъжена, безпартийна, евангелистка, ИР живее със семейството си в САЩ.

По време на беседата същата сподели, че е пристигнала в ИР България заедно с дъщеря си Малина и внука Й. От досегашния престой в страната- Бургас са имали срещи и разговори с роднини и близки. Посетила петдесетната църква в Бургас, където е имала разговори с вярващи. Същата изказа възхищението си от строителството и от условията на живот в страната и благосъстоянието на народа. Заедно със свои близки са посетили ТК "Сл. Бряг" и гостували на свои братовчед Харизанов. Неправилно и впечатление, че вярващите тук са изключително скромно облечени и до известна степен са самоизолирани от светския живот.

На поставения й въпрос Банкова отговаря, че съпругат Й последно време работи върху религиозен справочник от 1200 страници които щял да бъде издаден в много голям тираж. Същата обеща да изпрати на др. Андонов екземпляр от него. По нейни думи Стефан Банков не се занимава с политическа дейност и не публикува статии във вестниците. Три пъти седмично по 15 мин. / понеделник, вторник, сряда/ изнася проповеди по радиото. Тяхното семейство посещавало първоначално протестантска църква, като в последно време се пренасочили към пресвитерианската църква в Калифорния.

Съпругат Й работил по 12 часа на ден, подготвял радиопредавания и библиейски беседи които изнасял в църквите Издържали се от

- 2 -

даренията които му давали в църквите, защото тези беседи ги задоволявали. Подържали връзки с Българи живущи в Глендел. Имали приятелско семейство съпругата на когото била от София. Същата имала американски и български паспорт.

Златка Банкова активно помагала на съпруга си в изготвянето и религиозните материали.

Стефан Банков развива активна религиозна дейност съвместно с д-р Одълс които бил един от най-известните пастори там. Банков не пътувал в други страни освен с изключение на пътуването си преди 5 години в Пекин- Китай. През свободното си време работили ковано желязо с един италианец и получавали хубави пари.

Относно членовете на семейството си Банкова сподели, че малката дъщеря Малина работи като кино актриса в Холивуд и участва с немалки роли в няколко филма. Нейният съпруг Джонатан работи като инженер по компютри, обслужващ адвокатско сдружение. Същия по рано търгувал с коли, но загубил работата си.

По-голямата им дъщеря Филка, била омъжена от преди 5 години, но нямали деца. Работила по няколко часа дневно като машинописка. Съпруга ѝ бил последна година студент по право.

От няколко дена като гост на Малина в България пребивава нейен приятел Ливанец, които бил много богат. Възнамерявал да закупи от нашата страна коне. Същия посещава за първи път нашата страна, владеел френски и английски език. Двамата с Малина посетили Варна, Албона, Слънчев бряг и останали много доволни.

Златка Банкова възнамерявала да напусне страната след 15.VII т.г. а Малина заминава на 06.07. т.г. за Италия.

Банкова търси съдействие да ѝ бъде издаден български паспорт за да може за бъдеще по лесно да посещава страната. Имала американски паспорт които важал за 10 години.

Беше и препоръчано да подаде молба до Н-к ОУ МВР Бургас за решаване на въпроса чрез министерството на външните работи. Тя изрази желание да изпрати покана на братя на съпруга си за гостуване в САЩ. Беше и препоръчано да подаде молба от свое име за решаване на въпроса

М Е Р О П Р И Я Т И Я

1. Съгласувано с отдел ОЗ у-ние 06 ДС София, Банкова ще бъде насочена към МВР, където ОР на покритие ще проведе с нея беседа за изясняване на интересувалите ни въпроси.

- 3 -

2. Ще се пуснат справки за Ясен Раббат Хашим с цел проверка засичан ли е от сруги служби за правилно организиране и провеждане на контраразузнавателната работа във връзка с предстоящото му идване през м септември тг в България.

3. Ще се подбере подходящ агент или ДЛ от Бургас или Софи което да бъде маршрутирано към Банкова с цел изучаване на намеренията ѝ и дали не изпълнява задачи на специални служби.

4. Да се съпоставят получените данни от ОР Тодор Арнаудов и тези от настоящата справка и М" Пирин" за анализиране достоверността на информацията, която е дала Банкова.

Отпечатано в 2 ека.

№ 1- ОП- Бургас

№ 2- отдел ОЗ у-ние ОВ ДС

Изп. К. Русенов

Нап. К. Русенов

03.07.1987 год.

Бургас

р. в 1 ч.

№ 3- отдел ОЗ у-ние ОВ ДС 6-8

р. Милчев-820

Изготвил:

подп. К. Русенов

СТРОГО СЕКРЕТНО!

3 16

10630

УТВЪРЖДАВА:

ЗАМ. МИНИСТЪР

Ген. полк.

МВР - СТРОГО СЕКРЕТНО
№ 28764
МВР - УПРАВЛЕНИЕ VI - ПС
№ 9784

/Гр. Шопов/

София, 14X 1982 година

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОТНОСНО: Налагане на запрещение за влизане в НР България на американската гражданка Златка Димитрова Банкова за срок от пет години - трета категория

В последно време клерикалните центрове и организации проявяват особен интерес към религиозните секти в НР България. Системно изпращат свои емисари, които събират информация за "нарушените права на вярващите и подтискане на религиозната свобода в НР България". Посещават различни църкви и населени места, където с беседи и проповед оказват стимулиращо влияние на вярващите.

През последните две години с такава цел посещава страната ни Златка Димитрова Банкова, родена на 24.V.1930 година в с. Краймор, Бургаски окръг. Беглец от 1969 година, понастоящем се намира в Лос Анжелос - САЩ.

Активно сътрудничи на подривната религиозна организация "Подмолен евангелизъм" в САЩ.

При посещенията си в Бургас и окръга Банкова осъществява множество контакти с вярващи и лица, които са нелоялно настроени към народната власт, изучава отношението на органите на властта към тях

2

4

Търси отрицателни примери, които представя на организацията за излъчване по американската телевизия и по религиозната радиостанция "Ибра", като се стреми да компроментира нашата социалистическа действителност.

Съпругът ѝ Стефан Банков се занимава активно с пропаганда и враждебна религиозна дейност насочена предимно към нашата страна. Води се на оперативен отчет в отделение 06 ДС.

С цел пресичане враждебната дейност на наша територия,

ПРЕДЛАГАМ:

На Златка Димитрова Банкова да се постави запрещение за влизане в НР България за срок от пет години – трета категория.

СЪГЛАСЕН:

НАЧАЛНИК ОБ У-НИЕ ДС

Ген. лейт.:

/П. Стоянов/

ПРЕДЛАГА:

НАЧАЛНИК ОУ МВР – БУРГАС

Полковник

/А. Мухтаров/

Отп. в 2 екз.

№ 1 – ВГУ – отдел XII I

№ 2 – ОУ МВР – Бургас

Изп.: К. Русенов

Нап.: Милчева – 5479

25.09.1982 година

Модулин

04.10.1982г.

БЗ 6802

D

СТРОГО СЕКРЕТНО!

М.Р. 22790
 Рег. № 22790
 06 XII 1985
 3000 - БУРГАС

ПРЕЗИДАВАМ,

ЗАК. МИНИСТЪР НА МВР

Ген. полковник:

/Гр. Еленов/

София, ... 19-хII-1985 година

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

ОТНОСНО: отнемане на запрещение за влизане в
 ИР България на американската гражданка
 ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВА

На 14.10.1983 година на американската гражданка
 Златка Димитрова Банкова - ^{Анестиева} родена на 24.05.1930 година в
 с. Крайморие, окръг Бургаски, настоящем живуща в Лос Анже-
 лос - САЩ, бе наложено запрещение за влизане в страната ни.

По оперативни съображения,

ПРЕДЛАГАМЕ:

1. На Златка Димитрова Банкова да бъде отменено
 наложеното запрещение за влизане в ИР България.

ПРЕДЛАГА,

НАЧАЛНИК ОУ НА МВР

Полковник:

/А. Ангелов/

Ори. в 2 экз.

2 1 - ВГУ XII отдел

2 2 - ОУ МВР-Бургас

Изп.: К. Русеков

Нап.: Е. Тодорова-8287

5.12.1985 година

СЪГЛАСЕН,

НАЧАЛНИК УПРАВЛЕНИЕ ОВ-НО

Ген. майор:

/Русеков/

г. Милошев

СТРОГО СЕКРЕТНО!

ИСКРА 2

12

В. 1191	16.01.1986 г.
---------	---------------

ОК. М. 783
15.1.1986 г.
Бургас

ДО

НАЧАЛНИК ОТДЕЛ XII ВГУ

СОФИЯ

2053

Приложено изпращаме Ви утвърдено предложение за отнемане
наложено запрещение на Златка Димитрова Банкова, р. 24.05.1930 г. в
с. Крайморие, Бургаски окръг.

В момента заедно със семейството си живее в Лос Анжелос САЩ

ПРИЛОЖЕНИЕ: предложение № 22490-1

Отп. в 2 екз.

№ 1 - адресата

№ 2 - 10568/74 г.

Изп.: К. Русенов

Нап.: Христова - 164

14.01.1986 г.

ЗАМ. НАЧАЛНИК

Полковник:

/ М. Мартинов /

За служебно ползуване!

ПОДПИСИТЕ — 72800
Сер. № 148 окз. № 75
21 ЯНУ. 1986 19__ г.
1040-СОФИЯ

ДО
НАЧАЛНИК ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ МВР
XII 26758

Моля, наредете на Паспортна служба и ГКПП на територията на окръга Ри да бъде снето поставеното заповедение за влизане в НРБ на американската гражданка БАНКОВА Златка Димитрова /BANKOVA Zlatka Dimitrova /, родена на 24.05.1930 година.

ЗАМ. НАЧАЛНИК ПОДЕЛЕНИЕ 72800 - 12

М В Р
ПОДПИСАНО: 72800
Рег. №. 193 СКЗ. №
22 ЯНУ 1986 19 г.
1040 ССФПР

ДО

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪНШНИТЕ РАБОТИ
НАЧАЛНИК КОНСУЛСКИ ОТДЕЛ

Т У К

26758

Моля, наредете да бъде съето поставеното запрещение за влизане в страната на американската гражданка БАНКОВА Златка Димитрова / BANCOVA Zlatka Dimitrova /, подана на 24.05.1930 година.

НАЧАЛНИК ПОДЕЛЕНИЕ 72800

[Signature]

Отп. в 23 скз.

№ 1-адресата
№ 2-към пело
нап. Попчева
нап. Попчева

М В Р
ОКЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
рег. № С 13833 Екз № 2
2 в. VIII 1987 19... г
8000 — БУРГАС

СТРОГО СЕКРЕТНО!

ДО
НАЧАЛНИК ОТДЕЛ III, У-НИЕ VI ДС
СОФИЯ

Приложено изпращаме Ви получена от началник Окръжно у-ние МВР Бургас по пощата от САЩ "Славянска библийска енциклопедия" автор Стефан Банков.

ПРИЛОЖЕНИЕ: 1 бр. енциклопедия

Отп. в 2 екз.
№ 1 — адресата
№ 2 — КД
Изп.: В. Ангелов
Нап.: Христова — 5644
27.08.1987 г.

НАЧАЛНИК
Ген.майор

/ А. Антонов /

СТРОГО СЕКРЕТНО!

М В Р
ОКЪРЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Рег. № С 8697 Екз. № 1
10 4 VI 1987 г.
8000 - БУРГАС

УТВЪРЖДАВАМ,
НАЧАЛНИК

ОКЪРЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА МВР

Генерал-майор:

Д. Андонов /

Бургас, 05.06.1987 год.

Др. Х. Русенов
08.06.87

П Л А Н

ОТНОСИНО: провеждане на агентурно-оперативни и технически мероприятия по ..ЗЛАТКА ДИМИТРОВА. БАНКОВА.....
- съпруга на СТЕФАН БАНКОВ ИВАНОВ.....
- обект на ДОР "Бунак", воден по линия "Духовенство" в отдел 06, отделение 01 - ДС

Разполагаме с данни, че през месец юни 1987 година ЗЛАТКА БАНКОВА.....ще посети Бургас и други населени места в страната. Същата е родена на 24.05.1930 година в с. Крайморие, окръг Бургаски, ИР в САЩ, активна евангелистка, петдесетничка. Съпругът ѝ е ИР СТЕФАН БАНКОВ ИВАНОВ....., водещ се на ДОР "Бунак" от 1974 година, с окраска "Идеологическа диверсия".

СТЕФАН БАНКОВ ИВАНОВ.....е един от ръководителите на религиозна организация "Подмолден евангелизъм" със седили-

92 -21

2.

ще в Глендал - САЩ. Като такъв провежда активна вражеска и религиозна дейност срещу НРБ, организира религиозни радиопредавания за социалистическите страни чрез радио "Ибра", превежда, размножава, и организира нелегален внос в страната на религиозна и друга инкриминирана литература. Същият от 1969 година не е посещавал НРБ, като за изпълнение на идеологически подривните си задачи използва религиозни емисари и съпругата си. От 1982 година ЗЛАТКА БАНКОВА редовно посещава страната, събира тенденциозна информация за религиозните свободи на вярващите и състоянието на петдесетната секта у нас и осъществява контакти с религиозни фанатици от сектата. При предстоящото си посещение е възможно БАНКОВА да внесе инкриминирана религиозна литература и материали, да установи връзка с активисти на сектата от Бургас и други градове на страната, да окаже материална помощ на църквите или да изпълни други идеологически подривни задачи.

Предвид горното, за агентурно-оперативното обезпечаване на ЗЛАТКА БАНКОВА по време на пребиваването ѝ в НРБ, предлагам да бъдат проведени следните агентурно-оперативни и технически,

М Е Р О П Р И Я Т И Я:

I. АГЕНТУРНИ

1. Ще се поставят следните задачи и се разработи съответна линия на поведение на агент "Николай", "Христо" - на ръководство в Окръжно управление на МВР-Бургас и агент "Вихър" и агент "Петранов" - на ръководство в отдел 03, управление 06-ДС:

3.

а/ агентите "Николай" и "Христо" – да изучават проявите и поведението ѝ при посещения в ЕПЦ и по време на богослужения:

- с кои лица, освен своите близки ще контактува;
- ще се интересува ли от религиозния живот на църквата и отношенията на органите на властта към вярващите;
- ще прояви ли интерес за положението на Павел Гурбалов – бивш пастор на ЕПЦ – Бургас, чиито пасторски права са отнети;
- да въздействуват за гостуване на дъщерите и зетите ѝ в България.

/последната задача е във връзка с дадените писмени указания на Началника на Окръжното управление/.

б/ агентите "Петранов" и "Вихър";

- ще потърси ли някой от вярващите в София;
- какво е състоянието на петдесетното движение в САЩ и конкретно на "Подмолен евангелизъм";
- религиозната дейност на съпруга ѝ, връзки с други страни и в какво се състоят;
- помощта на западните религиозни центрове към социалистическите страни, в какво се изразява и как се осъществява.

Срок: 10.06.1987 година

Отг.: К.Русенов, Причкапов

2. При положение, че заедно с обекта в Бургас пристигнат дъщерите и зетъвете ѝ, агентът "Николай" да ги покажи в дома си. Да бъде внимателен и любезен, да посочва свободата на религията и религиозния живот в страната.

11-31

4.

Да отправи поканата и за следващата година да посетят България.

Срок: постоянен

Отг.: подп. К.Русенов

3. При посещение на в други населени места съвместно с отдел 03, управление 06-ДС и ОУ на МВР ще бъдат разработени задачи на наличната агентура.

Срок: постоянен

Отг.: Г.Причкапов и К.Русенов

II. ОПЕРАТИВНО-ТЕХНИЧЕСКИ

1. В дома на Иван Анастиев /брат на обекта/, където ще отседне обектът в град Бургас ще бъдат поставени М "Пирин" с цел контролиране разговорите и установяване връзките му.

Срок: 30.05.1987 година

Отг.: В.Ангелов и К.Русенов

2. При оперативна необходимост обектът ще бъде поставен на ВН за установяване на неговите връзки в страната.

Срок: постоянен

Отг.: К.Русенов

3. Ще бъде изпратена телеграма по отдел 12, ВГУ-ДС за извършване на щателна митническа проверка при влизане на обекта в страната.

Срок: 20.05.1987 година

Отг.: К.Русенов

III. ДРУГИ МЕРОПРИЯТИЯ

1. След съгласуване с ръководството на Окръжното

11 26

5.

управление, съвместно с оперативен работник от отдел 03, управление 06-ДС със ..ЗЛАТКА.. БАНКОВА.....ще бъде проведена беседа за придобиване допълнителна информация за религиозната организация "Подмолен евангелизъм" и дейността на СТЕФАН БАНКОВсрещу НРБ.

Срок: 15.06.1987 година

Отг.: Г.Причкапов

2. Според прилобитите данни за обекта и поддривната му дейност срещу НРБ към него ще бъде взето съответно оперативно отношение и запланувани допълнителни мероприятия.

Срок: постоянен

Отг.: К.Русенов

3. Съобразно новополучените данни за български граждани поддържащи подозрителни връзки с обекта, към същите ще бъде взето оперативно отношение.

Срок: постоянен

Отг.: К.Русенов

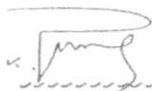
отп. в 4 екз.

- 10568/74 г.

03.

ПРЕДЛАГА,

Подполковник:

/К.Русенов/

Страница 1 от 1

СТРОГО СЕКРЕТНО!

ПРИЛОЖЕНИЕ
1471/6 № 2
18.09.1987

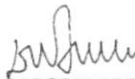
ДО
НАЧАЛНИК ОТДЕЛ-18/87
СОФИЯ

Приложено изпращаме Ви ВЕ - 6802 на Златка Димитрова Банкова, р. 24.05.1930 г. в с. Крайморие, Бургаски окръг.

ПРИЛОЖЕНИЕ: съгласно текста и писмо вх. № 2874/87 г.

ЗАМ. НАЧАЛНИК

Поштомковник:

/ Д. Ангелов /

Отп. в 2 екз.

№ 1 - адресата

№ 2 - КД

Изм.: К. Русенов

Н.п.: Христова - 6040

18.09.1987 г.

М В Р
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Рег. № С 13088 Екз. № 3
1. К. 2. VII 1987 г.
8000 - БУРГАС

ПРЕПИС СТРОГО СЕКРЕТНО!
ИЗВЛЧ.!

Съобщана: аг. "Марчев"
Приел: подп. К. Русенов
от 07.15 до 08.15 ч.
на 27.07.1987 г.
на закрито

Окръжно у-ние МВР - Бургас
Отдел 06-01

С В Е Д Е Н И Е

ОТНОСНО: Изказване на Стефан Гурбалов за Златка Банкова
Младежи посещаващи ЕПЦ Бургас

Източникът на 24.07.1987 г. се срещнал със Стефан Павлов Димитров и от разговор с него е разбрал, че гостуващата в България Златка Банкова и нейната дъщеря Малина Банкова не са посещавали редовно ЕПЦ Бургас

Стефан Гурбалов изглежда не е бил настроен много добре към тях, тъй като е говорил много язвително за това, че те били доста богати или както се е изразил били духовна буржоа. Въпреки това той ги поканил на гости у дома си, но те му отказали.

Впечатлението на Стефан били, че те избягвали да ходят на гости във вярващи, освен в свои близки роднини.

.....

"Марчев"

СПРАВКА ПО СВЕДЕНИЕТО
ЗАСЕЧЕНИ ЛИЦА:

1. Стефан Павлов Димитров /Гурбалов/, р. 29.03.1958 г. в Ямбол. Образование средно. Фанатично религиозен евангелист. Профилан тиранин от органите на ДС за незаконна религиозна дейност. Води се в списъчния отчет на ВК.

2. Златка Димитрова Банкова, р. в с. Крайморие Бургаски окръг, ИР от 1969 г. в САЩ заедно със съпруга си и двете си деца Евангелистка. Посетила е НРБ 3 пъти.

2.

3. Емануил Дананлов Кокончев, р. 13.01.1958 г. в гр. Бургас
Религиозен. Женен за дъщерята на ИР Димитър Савов. Живее в к-с "Из-
грев" бл. 39 вх.10 ет.1. Бургас

4. Красимир Атанасов Момчев, р. 18.05.1959 г. Бургас. Еван-
гелист. Работи във ВХТИ като преподавател. Живее в к-с "Толбухин" б
1 вх.4 ет.7

5. Радостина Петрова Христова, р. 11.09.1961 г. в гр. Бурга
Работи като музикант във филхармонията. Евангелист. Неомъжена. Жи-
вее на ул."Ат.Манчев" № 12 Бургас.

6. Тодор Петров Христов, р. 27.10.1954 г. в Бургас. Работи
като музикант към операта Бургас. Евангелист. Живее на ул."Г.Ганев"
№ 10 вх. 6 гр. Бургас.

.....

ВЯРНО

ОР: /П/

К. Русенов

Отп. в 2 екз. + 1 пр.извлч.

№ 1 - 3819/74 г.

№ 2 - V-0-36/75 г.

№ 3 - Банкова

Изп.: К.Русенов

Нап.: Христова - 5153

11.08.1987 г.

:::::

НР 1790

ОТ ВАШИНГТОН

12
16 07 90
Отдел

1. СТЕФАН ИВАНОВ БАНКОВ - 214/6803
2. 26.10.1934
4. ДЕВЕТАК НРБ
5. 032524782
7. СВЕЩЕНИК

1. ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВ - 214/6802 - *Баликарени*
2. 24.5.1930
3. САЩ
4. КРАЙМОРИЕ
5. 030383544
7. ДОМАКИНЯ
8. ГОСТИ 60 ДНИ 15.4.90
14. ИВАН Б.ИВАНОВ КВ. МЕДЕН РУДНИК БУРГАС

VELIKOV

До Духовния съвет
на ЕПЦ-ул."Ал.Стамболийски"№4
гр.Бургас

Уважаеми братя и сестри,

Пиша ви това писмо, с което желая да споделя моето решение, като Пастор на нашата Църква

Това решение не го взех, когато бях атакуван от Председателя на СЕПЦ Виктор Вирчев, още щом дойдох в Църква. Цяла година той не ме регистрира, като Пастор. Може би си мислеше, че няма да издържа на атаките му и на непрекъснатото унижение, на което ме подлагаше. Но аз устоях, защото Бог ме изпрати тук.

Това решение не го взех, когато по решение на ревизионната комисия трябваше да подменя касиера на Църквата. При тази подмяна още трима дякона решиха да напуснат Църквата и по най-непочтен начин да бранят касиера т.е. касата, а не Църквата и нейния амвон. Още нямам отговор защо касата за тях бе ключовата позиция, а не Пасторът. Аз устоях с Божиата помощ, и на техните атаки, въпреки, че това ми струваше неимоверни усилия.

Днес Църквата, Слава да бъде на Господа Исуса Христа - Пастироначалникът на тази Църква, на която съм само служител, се намира на едно тихо пристанище, в което се радва на Божия мир и на Неговата превъзходна благодат.

Точно тук на това място желая да споделя с вас моето решение. Това решение го правя не лекомислено. Преди да ви пиша това писмо, аз заставах пред моя Бог, когото любя и комуто служа, в седем дневен пост и молитва.

Драги братя и сестри, в моето служение остана само един постоянен и неуморим противник. Това е моята жена. Тя бе категорична още в началото на моето пристигане, че аз трябва да напусна тази Църква и да се прибера при нея в Америка. През тези три години аз търсех сили от Бога и устоях, но ще кажа: Било е до тук! Нямам повече сили да се боря с нея. Тя ме притеснява денонощно да си дам оставката.

Поради тази причина моля да бъда освободен от Църквата, като Пастор, считано от 01.02.1995 г.

Ако Църквата пожелае да ме избере, като почетен Пастор, аз желая и занапред да ви помагам с това, което Бог ми е дал.

Благодаря ви за вашата обич, грижи, молитви и закрила!

Вие сте един добър духовен съвет и пазете го, като такъв! Амин!

Винаги ваши, защото съм Негов:

Д-р Стефан Банков

ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО

III ЧАСТ

Желая да продължа коментара си върху рапортите, обединени под общото заглавие **"Предателство по наследство"** с третия представител на фамилия Анастиеви, изявил се като сътрудник на ДС. Това е синът на Димитър Анастиев и брат на моята съпруга - Иван Димитров Анастиев.

Оставих коментара за Иван Анастиев на последно място в раздела, не като най-незначителен. Ще се уверите сами, че той не отстъпва с нищо на баща си и на сестра си. Документите в досието ми показват, че Иван Анастиев, като активен агент на ДС, е бил предложен за отговорен ръководител по делото ми. Цитирам т.3 от документа на стр.183:

"При новосъздалата се оперативна обстановка, че Д.Л. не работи на Аерогара Бургас, а е близка връзка на обекта на ДОН"Дилетант" (Стефан Банков), водещо се в отдел 06, отделение 01 ДС по линия "Духовенство", целесъобразно ще бъде да се приеме на ръководство за по-активно и ефективно ползване по обекта от работещия ОР по делото, " (стр. 184)

Както виждаме още един член на фамилия Анастиеви е градил "авторитет" и кариера, като агент на ДС, за моя сметка.

В досието ми има документ **"ПРОУЧВАНЕ"**, което прави капитан Русенов за Иван Анастиев във връзка с неговото завербуване. Първият екземпляр е приложен към *дело 10568 (рег.№ на ДОР "Бунак"), вторият - в секция III ДС-вх.№11832/20.11.1995г.*

Документът е публикуван на стр. 127.

Психоаналитиците в ДС, изхождайки от наследствения порок, наречен "предателство", след използването на Димитър Анастиев, като източник на сведения, са се насочили към неговите деца.

Вече изложихме чрез документите данните за завербуването на неговата дъщеря Златка Анастиева.

В досието ми има документи, които показват, че същото проучване, като на Иван Анастиев, е било направено и на големия син на Димитър Анастиев, Георги. Но с него (за разлика от Иван), нещата приключват до тук. В досието ми няма документи, които да го уличават в сътрудничество на ДС против мен и семейството ми, за разлика от брат му Иван.

В документа - проучване за Иван Анастиев, преди неговото завербуване, откриваме данни, който потвърждават констатирания вече факт, че всички писма, изпращани от семейството ми до Димитър Анастиев (бащата на Златка и Иван Анастиеви), са имали съдбата на тези, които са описани в документа *"Протокол за доброволно предаване"*, отпечатан на стр.25.

Цитирам дословно: *"Не разполагаме с данни за кореспонденция между Иван и сестра му Златка. Често пъти обаче, при изпращането на писма до баща си тя упорито настоява да поздравят Калин..."*(стр.128)

Преди да пристъпя към запознаване с документите, свързани с името на Иван Анастиев, за да улесня читателите, желая да подредя същите в списък (съдържание).

В него са включени документи, които категорично доказват, че Иван Анастиев е работил, като доброволен агент на ДС и в продължение на дълги години е давал сведения за мен, за децата ми и за българските емигранти в Америка. Нещо повече, болшинството от тези документи (ще се уверите лично в това) са съставяне с прякото или косвено участие на дългогодишния сътрудник на ДС Иван Анастиев. Повече подробности за всеки от изброените в съдържанието документи ще намерите в коментара към самите тях.

1. Проучване на Иван Димитров Анастиев ("екз.№1 на документа е предназначен за обявеното за унищожено дело, водено против мен от ДС, под псевдонимното име ДОР "Бунак"-рег.№10568) → 127

2. Рапорт, относно проведена беседа с И.Д.Анестиев (при получаване на задграничния паспорт за САЩ) —————>Стр.129
3. Донос на Иван Анестиев (Отчет пред началника на ДС за пребиваването му в САЩ, като гост в дома ми) —————>Стр.134
4. Оперативно-техн.меропр.по Зл.Банкова (подслушвателно устройство М.Пирин" в дома на И.Анестиев-по време на гостуване на сестра му и племенницата му)—————>Стр.112
5. Рапорт по донесения на И.Анестиев————>Стр.160
6. Телеграма по данни на И. Анестиев ———>Стр.159
7. Телеграма по данни на И. Анестиев ———>Стр.641
8. Справка за проведени телефонни разговори от дома на И.Анестиев ———>Стр.167
9. Рапорт по беседа с Иван Анестиев ———>Стр.162
10. Сведение - екз.№6 е предназначен за СГУ - ИА (Иван Анестиев) ———>Стр.199
11. Рапорт по донесения на И.Анестиев ———>Стр.168
12. Служебен картон до управление IV————>Стр.622
13. Рапорт (екз. № 12 е предназначен за СГУ - ИА (Иван Анестиев) ———>Стр.203
14. Рапорт по донесения на И.Анестиев————>Стр.170
15. Рапорт по донесения на И.Анестиев————>Стр.171
16. Рапорт по донесения на И.Анестиев————>Стр.172
17. Писмо на ПГУ в отговор направено предложение от И.Анестиев, описано в рапорта под № 18 ———>Стр.185
18. Рапорт,относно проведена беседа в ДС с И.Анестиев (повод-втора визита в САЩ)————>Стр.183

В последния документ ще намерите потвърждение на това, че точното тълкувание на "СГУ-ИА" е "*Софийско Градско управление - Иван Анестиев*". Екземпляри на сведенията на агента, които са били от "национално значение" са препращани в тази преписка. Ако съдим по наличните документи, това са били доноси, които засягат чужденци или българи с чуждо гражданство.

Нека да насочим вниманието си върху първия рапорт,

съхранен в досието ми, свързан с лицето Иван Анестиев, в който *НОР Иван Кръстев* предава разговора си с него.

ОТНОСНО: проведената беседа с лицето Иван Димитров Анестиев при получаване на задграничния паспорт за САЩ и получените данни за семейството на сестра му - ИР Златка Димитрова Банкова

Лицето Иван Димитров Анестиев е роден на 11.03.1938 година в с. Крайморие, окръг Бургаски, жител и адрес в град Бургас, улица "Атанас Манчев" № 33. Безпартисен, работи в ТК "Балкантурнео" - Бургас като строител, домашен телефон 4-11-74

Документът е публикуван на стр.129.

Беседата, отразена в този документ, е проведена по повод предстоящото първо пътуване на Иван Анестиев до САЩ, като гост в дома ми. Още в самото начало на описания в документа разговор, прави впечатление, че независимо от това, че по някои въпроси Иван Анестиев не е бил достатъчно компетентен, той не е бил доблестен да признае това, а се е стараел да говори по всички зададени му въпроси. В неговите донесения се забелязва стремежа му да изтъкне своята благоразположеност, своята готовност за сътрудничество на властта. Това първоначално впечатление се засилва с всеки следващ ред на настоящия рапорт, а се потвърждава и във всички останали негови доноси.

Правят впечатление неточните отговори, които И. Анестиев дава на някои въпроси, поради недостатъчно компетентност, а силно изразен стремеж да угодничи, да се представи за "ценен източник", който е "вътре в нещата", за да се препоръча сам на ДС.

Ето пример за едно неточно сведение, дадено за мен на ДС от Иван Анестиев (предадено чрез *НОР Иван Кръстев*):

"били на екскурзия със собствената си кола до Италия и не се завърнали в страната ни". (Стр.129).

А ето и истинският отговор на този въпрос. Нашата виза за екскурзия беше, не до Италия, а до Унгария. Има съществена разлика, нали? И само за сведение желая да добавя, че визата ни беше дадена с преминаване през Румъния, а не през Югославия, както успяхме да преминем ние. Погледнете на стр.559. и ще намерите истината, документирана в *Аналитична справка на ДС*, въз основа на която е заведено *ДОР (Дело за оперативна разработка) "Бунак"*. Ще срещнете това потвърждение и в много други служебни справки в досието ми, публикувани в настоящата книга.

Не трябва да омаловажаваме една такава незначителна на вид погрешна информация, каквато е дал на ДС Иван Анестиев. Ако тя се приеме за вярна, би могла по онова време да напакости на много невинни хора, (в т.ч. и на служителите, разписали визите ни).

А сега нека да продължим с рапорта на стр.129, за проведената беседа с Иван Анестиев, при получаване на визата за първото му гостуване в САЩ. След като внася "яснота" по въпроса за емигрирането ни, той продължава с подробности за цялото семейство на сестра си. Сигурен или не, в сведенията, които дава (както вече отбелязахме) той държи да говори, колкото си може повече. Когато човек чете даваната от него информация, има усещането, че информаторът просто се е задъхвал в усърдието си.

Започва със сестра си. Преминава през зет си, като не пропуска да отбележи, че по негово мнение съм добре заплатен [*"щом, като поддържал семейството си, дом, кола и пр."*]; а малко преди това изявление казва, че сестра му не работи. *"Била болнава".*]

Желая да отворя скоба и да върна за миг читателите на изявлението на сестрата на Иван Анестиев (моята съпруга Златка Банкова), която по същото време със същата цел, като брат си (да се препоръча пред ДС), твърди в беседата си нещо съвсем различно от това. Цитирам (стр. 100): *"Златка Банкова активно помагала на съпруга си в изготвянето на*

религиозните материали." Вече подчертах, че това не отговаря на истината, но в същото време тези преувеличени изявления на сестрата и на брата, с които са създали впечатление, че имат неограничен достъп до мен (единият пряк, а другият косвен) са повишили интереса на ДС към тях (изкуствено са възбудили "апетитите" към себе си.)

След това Иван Анестиев с най-големи подробности разказва в ДС, това което е чувал за семействата на двете ми дъщери, неговите племеннички - къде и какво работят, какво работят съпрузите им, семейно и материално състояние. Представете си, описал е чак външния им вид и характерите им. Разказва с охота всичко (това което знае и това което не знае, а само предполага). Не пропуска да сподели и за гостуване на сестра му с едната му племенничка в неговия дом за 45 дни.

С ясна цел Иван Анестиев щедро е изсипал безразборно всякаква информация. И както виждате, с това е постигнал целта си.

Срещу него е стоял професионален следовател, който при всеки отговор е добавял черта на психологическия портрет на човека, който е на отсрещната страна. И още преди първото заминаване на Иван Анестиев за САЩ, служителите на ДС са направили точния извод, че в негово лице са попаднали на човек, предразположен към всякакво предателство. Не може да не бъде забелязано как той влага в сведенията цялото си старание да угоди на представителите на властта. Лесно може да бъде направен за него извода: "Този човек не е достатъчно компетентен и с такава готовност и старание разказва и най-малките подробности за близките си, подробности които знае само от техните разкази. Но ако му бъде дадена възможността да проучи отблизо лично въпросите, (т.е. от извора вода да пие) от него ще стане безупречен агент. Няма да има "стигане" в падението си."

Още при първия разговор с него на професионалистите от ДС е станало ясно, че имат работа с една личност, способна да изпълнява всякакви поръчки. Забележете намеците, които Иван Анестиев прави в края на беседата!

Тези уж случайно подхвърлени реплики се забелязват с просто око, а колко повече са били забелязани от професионалното око на следователя. Уверете се сами: *"Тази година възнамерявала (Златка) да им гостува с другата си дъщеря, но сега след като те отиват там, щели да разберат ще осъществят ли намеренията си..."*

Целият рапорт на Иван Анестиев за мен звучи така: "Това е всичко, което знам за семейството на Стефан Банков и за него самия. И както виждате не скрих нищо от вас. Ако искате да научите нещо повече, трябва да ме изпратите на място и ще знаете всички подробности не само за неговия живот, но и за живота на цялото му семейство! Защото, като толкова близък роднина, моят достъп до тях е неограничен!"

И както вече казах, този рапорт е имал много по-голяма стойност за проучването на Иван Анестиев, преди завербуването му, като сътрудник на ДС, отколкото документът *"Проучване"*, отпечатан на **стр.127**. Защото, докато този документ разкрива само биографичните данни на Анестиев, то рапорта по неговите донесения представлява по-важния за ДС психологичен портрет на кандидат-сътрудника.

И както се уверяваме от следващите документи в досието ми Иван Анестиев е бил одобрен, оценен и "качествата" му използвани в служба на ДС.

За да разберете по-добре моето възмущение във връзка с разгледания документ, трябва да сравните този рапорт, с рапорта, който прави същото длъжностно лице *НОР Ив.Кръстев*, относно проведената беседа с моя брат Иван Банков (**стр.132**).

В рапорта, изготвен въз основа на разговора с моя брат, има само няколко формални изречения и в тях е ясно изразено нежеланието на брат ми да дава сведения за мен и за семейството ми. За двете семейства на дъщерите ми той казва точно три съвсем кратки изречения от по няколко думи. И с това приключва разговора за тях. Ето неговите думи, предадени от длъжностното лице, което докладва: *"Не му било известно кой какво е работел."*

А дължа да отбележа факта, че и двамата (Иван Банков и Иван Анестиев), бяха еднакво информирани за семейството ми, в качеството им на чичо и вуйчо. Не мога да скрия от вас гордостта си, когато минавах през този рапорт, относно проведената беседа на служителят на ДС с моя брат. Гордост, породена от достойнството, с което е отговарял и от доказаната роднинска верност към мен, и към моето семейство. Благодаря на Бога, че все още на този свят има честни и безкомпромисни хора, като него!

Но нека се върнем отново на рапорта на неговия антипод, братът на моята съпруга И.Анестиев! В същност към този рапорт ни препраща и самото длъжностно лице. Моля, обърнете внимание на този факт, който не трябва да се таксува, като незначителен и да се подминава, като такъв! Както вече отбелязах сведенията на брат ми за нас са били толкова оскъдни, че ако не са преписани от предните документи формалните биографични данни за моето семейство, които са служели за увод на всеки документ, ще останат само няколко кратки изречения. *НОР* *Ив.Кръстев* е преценил правилно, че този рапорт е без всякаква стойност и затова завършва с думите: *"За въпросното семейство има изготвен рапорт и на 30.01.1986г."* И това е точно рапортът **(на стр.129)** по доноса на Иван Анестиев, който обсъдихме.

Нека да погледнем заключителното изречение във въпросния документ: *"На Иван и Донка са издадени задгранични паспорти за САЩ на 2.01.1986 година до 2.1.1987 година с право на престой 90 дни."* **(стр.131)**

И по време на този престой те бяха наши гости, обгърнати с изключително внимание и любов от цялото ми семейство. С отвращение разбрах едва сега (чрез досието си), че те не са ни посетили в Америка, като обикновени гости роднини, а като информатори на ДС, пристигнали със задачата да събират сведения за нас.

Това твърдение се доказва от личния отчет на И. Анестиев след завръщането му от Америка **(стр.134)**, който ще разгледаме, след като се запознаете с неговото съдържание в оригинален вид (отпечатан непосредствено след трите коментирани вече документи).

Строго секретно!

Екз. № 1

П Р У Ч В А Н Е

На ИВАН ДИМИТРОВ АНЕСТЕВ от
гр. Бургас

ИВАН ДИМИТРОВ АНЕСТЕВ роден на 14 II 1938 год. в с. Крайморие, Бургаски окръг. Българин, български гражданин, женен, неосъден. Образование основно. Безпартиен. Работи като барман в бар "Беръзов" гр. Бургас, живее на ул. "Ат. Манчев" № 33.

Произхожда от работническо семейство.

Баща му ДИМИТЪР АНЕСТЕВ ИВАНОВ роден на 7 III 1907 год. в Турция. Притежавал е собствена бакалница и кръчма. След национализацията е закупил собствен камион и дълго години е работил в СОАТ, пътни строежи и на други места като шофьор. В момента е пенсионер. В политически организации преди 9 IX 1944 год. не е членувал. След тази дата е приет за член на БКП, но поради това, че не е могъл да въздействува положително върху верските убеждения на жена си идецата си като евангелисти, през 1952 год. е изключен от редовете на БКП.

Майка ТРАНДАФИЛА ДИМИТРОВА МАРИНОВА/ АНЕСТЕВА/ родена през 1907 год. е била силно фанатизирана към евангелската петдесетна църква, където е привлякла и децата си. Починала през 1974 год.

Брат ГЕОРГИ ДИМИТРОВ АНЕСТЕВ роден на 6 V 1932 год. в с. Крайморие, Бургаски окръг, Безпартиен, женен. Работи като шофьор в "Каменни кариери" Живее в Бургас. Не е явяващ.

Сестра ЗЛАТКА ДИМИТРОВА БАНКОВА- родена на 17 VII 1930 г. в с. Крайморие, Бургаско. Завършила е средно образование в девическата гимназия гр. Бургас. Работила е известно време в СОАТ като билетопродавачка, но поради това, че е била силно привързана към евангелската петдесетна църква е уволнена. Омъжва се по късно за Стефан Банков Иванов- също активен евангелист с когото през 1969 год. на екскурзия със цялото семейство и двете си деца отиват в Унгария и на път през Югославия се откриват през Триест и не се завръщат. Съпруга и работи в задграничните рели-

- 2 -

товни централи насочени против ~~нашата~~ страна и социалистическата
реалност. В момента се намират в Калифорния- САЩ.

ИВАН след завършване на основното си образование отива в
Евродната казарма където служи от 1957 до 1959 година. След уволне
нието му започва работа като шофьор в различни предприятия. Рабо-
ти в "Пощата" 11 КП секция, балкантурист и др. През 1965 г.
започнал работа като барман към ДСП "Балкантурист" Сл. бряг. Там
работил до 1970 год. От 1971 год постъпва на работа в ИМЦ с.
Шиморско където работи до 1972 год. От 1972 год и по настоящем
работи в системата на "Здрава храна" също като барман. В момента
работи като барман на бар "Беръза" гр. Бургас.

Като човек в трудовата му дейност го характеризират поло-
жителен и трудолюбив.

Никъде в автобиографията си не споменава, че майка му, сест-
ра му и пр. са били евангелисти. Не споменава и за това, че сест-
ра му като силно вярваща евангелистка през 1969 година заедно
със съпруга си и цялото й семейство са изменили на родината.
Никъде нищо не споменава по тези въпроси. Не е известен да е
вярващ сред колегите си.

За същия нама архивни материали в секция III ДС.

Съпругата му ДОНКА ДИМИТРОВА АНЕСТЕВА е родена на 26 VIII
1947 год. в гр. Бургас. В момента нейните политически убеждения
не ни са известни.

Имат ~~два~~ деца - родено през 1969 год. - Калин. *21.06.1969. 22.10.1969*

Не разполагаме с данни за кореспонденция между Иван и сест-
ра му Златка. Често пъти обаче, при изпращането на писма до баща
си тя упорито настоява да поздравяват Калин, което и било много
"мило", "симпатично" дете.

За Иван Анастев не е известно да посещава евангелската
петдесетна църква.

Написано в 2 екз.

№ 1 дело 10568
№ 2 секция III ДС
Изп К. Русенов
Нап. К. Русенов
17 XI 1975 год.
Бургас

Капитан: *К. Русенов*

СТРОГО СЕКРЕТНО!

BE 6812

ДО
НАЧАЛНИКА НА
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА МВР
БУРГАС

Р А П О Р Т

ОТНОСНО: проведената беседа с лицето Иван Димитров Анастиев при получаване на задграничния паспорт за САЩ и получените данни за семейството на сестра му - ИР Златка Димитрова Банкова

Лицето Иван Димитров Анастиев е роден на 11.03.1936 година в с. Крайморис, окръг Бургаски, жител и адрес в град Бургас, улица "Атанас Манчев" № 33. Безпартиен, работи в ТК "Балкантурист" - Бургас като строител, домашен телефон 4-11-74 евангелист.

На 30.01.1986 година при получаване на задграничните паспорти за САЩ за себе си и жена си - Донка Димитрова Анастиева /също евангелистка/ в разговор с него по въпроси свързани се за гостуването им в САЩ, същият ми разказа следното:

През 1969 година сестра му - ИР Златка Димитрова Банкова, родена на 24.05.1930 година, заедно със другата си сестра Банкова, с двете си дъщери, сили на екскурзия със собствената си кола до Италия и не се завръщат в отраната ни.

2.

Оттам семейно заминават в САЩ.

От 10 и повече години живеят на 1276 Бойлтън стрийт, Иендсйл, щат Калифорния - САЩ. На горния адрес разполагат със собствена къща.

Златка отначало е работила на различни места - при сестра си. Понастоящем не работела. Била болнава.

Съпругът ѝ Стефан работел като пастор. Спорец Иван, добре заплатен /щом като поддържал семейството си, дом, кола и пр./.

Голямата им дъщеря - Фялка била 27 годишна. Завършила средно образование. Занимавала се с превода на български и руски езици. Омъжена е. Съпругът ѝ Резер бил с висше образование и като икономист работел към строителна фирма и едновременно заочно следвал право. Живели самостоятелно на квартира под наем в същото населено място. Не била заличена нямали деца.

Другата им дъщеря - Мадлин била 24 годишна, също със средно образование. Била скромна и красива. Работела към фирма за реклама на облекла като манекен, снимана в различни пози, за разни дезодоранти и други рекламни материали. Омъжена била. Съпругът ѝ Джонатан бил с висше образование, работел като търговски представител в някаква фирма. Тя и той били добре занаятчии. С малка помощ от родителите си, в същото населено място са си купили къща. Същата се омъжила по-рано от сестра си Фялка и имали тригодишно дете.

През 1982 и 1983 година Златка с дъщеря си Фялка

са им гостували за 45 дни в Бургас. По време на гостуването им Златка се е възхищавала на това, което е постигнато в Бургас било то в строителството или търговията.

Тази година възнамерявала да им гостува с другата си дъщеря, но сега след като те отиват там, щели да разберат ще осъществят ли намерението си.

Златка, когато им гостувала, много не говорила как се справяли в САЩ. Казвала, че са добре и нищо повече. Нито правила никакви коментарии за живота там, а също така и за Иран и Донка.

На Иран и Донка са издадени загранични пътнически паспорти на САЩ на 2.01.1986 година до 2.1.1987 година с валидност 90 дни.

Горното се съобщава.

Отп. в 5 екз.

НОР:

№ 1 - отд. К/Р "Линейно" - ДС

/Ив. Кръстев/

№ 2 - отд. "Чужденци-вг" - ДС

№ 3 - отдел I-ви ДС

№ 4 - отд. "Задтр. паспорти"

№ 5 - ИСКРА

Изп.: Ив. Кръстев

Нап.: Е. Тодорова-587

5.02.1986 година

СТРОГО СЕКРЕТНО! ВЕЩНО

33032

06.02.87

16392

ДО
НАЧАЛНИКА НА
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ МВР
БУРГАС

Одг. 10 ВР
04. 11. 1987
ВР

А. Умел
А. Умел
11.87

РАПОРТ

ОТНОСНО: Проведената беседа с лицето Иван Банков Иванов при получаване на задграничен паспорт за САЩ и получените данни за семейството на брат му ИР Стефан Банков Иванов, живущи в гр. Лос Анжелос.

Лицето Иван Банков Иванов е роден на 12.06.1932 г. в с. Деветак, жител и живущ в Бургас кв. "М.Рудник" ул. "Кооператор" 46. С основно образование, работи като стругар в мина "Върли бряг" Бургас.

На 14.10.1987 г. при получаване на задграничния си паспорт за САЩ ми разказа следното:

През 1969 година брат му ИР Стефан Банков Иванов роден на 26.10.1934 г. със съпругата си Златка Димитрова Банкова родена на 24.05.1930 г. и децата си: Филка р. през 1959 г. и Малина родена през 1962 г. евангелисти, живели в Бургас на ул. "З.Телман" 43, отиват на екскурзия в Италия и не се завръщат в страната ни. Семейно заминават в САЩ и се установяват в гр. Лос Анжелос РАВ 7241 Глендейл Калиф. 91205 в щата Калифорния. На въпросния адрес живеели в собствена къща.

Брат му работел като пастор. Съпругата му не е работела.

Филка се е омъжила за израелец - нямали деца. Малина се омъжила за американец и от брака си имали момче на 5 години. Двете млади семейства живеели на различни адреси в Лос Анжелос. Не му е било известно кой какво е работел.

2

В последните три години съпругата на Иван му Златка и дъщеря и Малина ежегодно гостурали на близките си в Бургас. Тя и дъщеря и нищо не говорили за живота си там само казвали, че било много добре и канели всички да им гостуват и да ги видят как са се оправили и как живеят.

На Иван е издаден заграничен паспорт за САЩ на 17.08.87 година за срок до 17.8.88 година с право на престой 6 месеца.

За въпросното семейство има изготвен рапорт и на 30.1.1986 година.

Горното за сведение.

НОР:

/ Ив.Кръстев /

Отп. в 4 екз.

№ 1 - отп. к/р "Линейно" ДС

№ 2 - отпел I-ви ДС

№ 3 - отпел "Загранични паспорти"

№ 4 - ИСКРА

Исп.: Ив.Кръстев

Нап.: В.Колева- 6669

19.10.1987 г.

Анинов,
Законният се е решил да
за Рипков и да се покати
потом да да се покати
сестра ми в Ню Йорк
до началника на
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА МВР
БУРГАС

20

Впечатления от пребиваването ми в САЩ заедно с
супругата ми от 06.02. до 23.05.1986 ГОДИНА

На 06.02.1986 година със самолет отлетяхме за Ню Йорк от Белград – Югославия. След около 3 часа престой в Ню Йорк продължихме за Лос Анжелос. Вечерта към 23 часа кацнахме в Лос Анжелос, където бяхме посрещнати от близките – сестра ми, зет ми, племенницата Филка със супруга ѝ Роберт. След това отседнахме в дома на сестра ми. Два дни по-късно ни покани на рожден ден другата ми племенница Малина, която е омъжена за американец и живее в Холивуд. Тя работи като актриса в киното и телевизията. Супругът ѝ Джонатан работи като менажер на актьори. Много се привързаха към нас и гледаха да ни разнообразят престоя. Показаха ни студиите за филми, където се демонстрираха начините за производство на различни филми. Джонатан работи и в магазин за продажба на автомобили "Порше" и "Ауди". В магазина, който посетих се видях с един българин, който също работи там като механик. Казва се Любчо, бил от Бургас. Баща му се казва Христо – бивш преподавател в Механотехникума Бургас, живущ в Бургас. Преди години Любчо заедно с майка си и другото си братче са заминали за Югославия, били са малки. След това емигрират в САЩ, като са минали преди това през няколко лагера в Европа. Бащата остава в България. Любчо се бил

2

скара с майка си и се отделил. Ерсен е. Като добър механик получавал хубави пари. Имал апартамент и две леки коли. Очаквал да спечели около 40000 долара през годината. Покани ме да се видим, но аз повече не ходих там. Разбрах, че се събират с други българи често в едно кафене. Той ни запозна с едно еврейче на име Боб от София. Преди много години се е изселил в Израел. Когато по-раснал започва войната в Израел и цялото семейство се изселва в САЩ. Говори много добре български език. Майка му е научила на български и съпругата му. Боб е женен за еврейка от Израел. На възраст е около 44 години. Имат 3 деца. Притежател е на 9 магазина за електроника и други вещи. Каза ми, че контактува само с българи. Искан да дойде в България, но имало много формалности. Трябвало да спи само в хотели. Не му разрешавали да посети свои близки и приятели.

При престоя ни отделиха много време и семейството на другата ми племенница Филка и съпругът ѝ Роберт. Роберт е студент втора година по право в Калифорнийския университет. Това е негово второ висше образование. Завършил е финанси. По време на престоя ни той участвуваше в едно състезание между студенти, целта на което беше да се излъчи от всички 400 студента отбор от 16 човека, който ще защитава интересите на университета им през следващите две години в състезания с другите щати по-юридически въпроси. Той премина успешно всички етапи на състезанието и накрая показва най-добър резултат от всички и беше определен за капитан на техния отбор. Състезанието се провеждаше пред професионални съдии, а не пред преподаватели от университета. Също имаше и публика. Ние присъствувахме на състезанието. Там се запознахме с декана на университета Лей Тейлър и с някои професори. Имаме и снимка с декана.

Бащата на Роберт – Джон Стик е бил 1972 година кмет на град в щата Аризона. Сега наново е избран. Университета, където учи Роберт е учебно заведение където се подготвят кадри за административния апарат на САЩ. След около две години ще продължи в Ню Йорк, за да стане сенатор. Той живее в апартамент, който се охранява денонощно, тъй като там живеят семейства на висши правителствени чиновници и известни личности в града. Роберт е от еврейско потекло.

По време на престоя си контактувахме с няколко американски семейства – актьори, архитекти и др. Видяхме се и със семейството на Димитър Стефанов от Бургас, чиято съпруга е на работа от Софийски университет в САЩ за 2 години. Д. Стефанов е преподавател по английски език във ВИИ "Карл Маркс" – София.

Посетихме и концерт на Милчо Левиев в Лос Анжелос, но не се видяхме с него.

След пристигането ни у сестра ми първата неделя посетихме презвитерианската църква в Холивуд, която те редовно посещават. Зет ми Стефан Банков е евангелистки пастор. Провежда църковни служби из по-голяма част от страната. Преди години е ходил и в чужбина, но сега по-нарядно. Има докторат по богословие. На голяма почит и уважение сред вярващите. Известен е сред пасторите в целия свят. Има издадени книги на български и английски език с религиозна тематика. Отношенията ми с Банков са хладни. Аз контактувах повече със сестра си. Тя не работи. Дава под наем едно апартаментче и оттам има собствен доход. Семейството на сестра ми са средно заможни. Имат къща собствена с 4 декара двор. Имат вила в едно курортно селище и два автомобила.

4

Сестра ми много пъти е искала да посети България и беше много притеснена, че от три-четири години са ѝ отказали виза за страната. Каза-ли са ѝ от посолството на НРБ във Вашингтон, че не може да посети България до 1987 година, а тя иска да дойде с дъщеря си. Зет ѝ Дюнотан също иска да дойде в България. След завършването си и Роберт има намерение да посети страната ни.

Зет ми Стефан Банков има желание да дойде в България, ако му се изпрати декларация-покана.

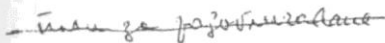
Това са съвсем накратко само някои от впечатленията ми от престоя в САЩ. При необходимост бих могъл да разкажа и повече в зависимост от Вашите интереси.

14.07.1986 г.

Бургас

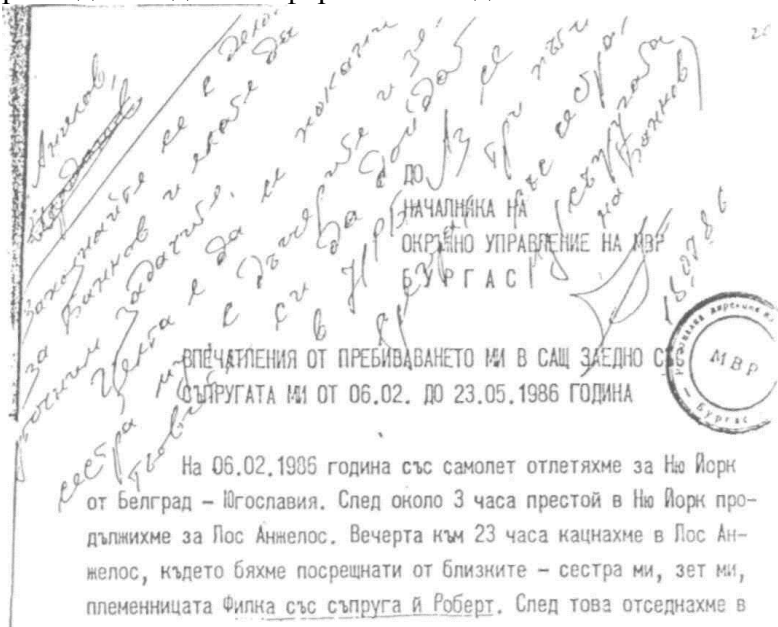
С почит:

/Иван Анастиев/

Нека да разгледаме по-подробно, отпечатания от стр. 134 до стр.137, отчет на Иван Анестиев, озаглавен със заглавието **"ВПЕЧАТЛЕНИЕ ОТ ПРЕБИВАВАНЕТО МИ В САЩ ЗАЕДНО СЪС СЪПРУГАТА МИ ОТ 06.02. ДО 23.05.1986 ГОДИНА"**. Колко невинно звучи това заглавие! Така невинно звучат и проведените "беседи", които служат за основа за изработване на, не толкова невинно звучащите рапорти, върху които се написват зловещи резолюции и решава съдбата на невинни потърпевши.

Но нека да надникнем заедно и да видим какво се крие зад това почти поетично заглавие на впечатленията от разходката "до Калифорния и назад".

Както се забелязва още от самото начало, този отчет представлява напълно доброволна лична инициатива от страна на Иван Анестиев.

Отчетът е собственоръчно подписан, адресиран лично от Анестиев до Началника на Окръжно Управление на МВР генерал майор А. Андонов и в последствие е бил препратен до заместник началника на ДС с резолюцията, разкриваща

установените вече връзки на началника (генерал майор А.Андонов) със сестрата на Иван Анестиев (*съпругата на Банков*), (стр.134)

Тази резолюция първоначално е адресирана до Ангелов (зам.началника на ДС-Бургас) и до Йорданов, но името на втория, както забелязвате е зачертнато.

Не мога да определя точно кога и от кого е направено това зачертване. И в-други документи в досието си срещнах заличени чрез грубо задраскване подписи и имена, както и откъснати ъгли на документи, с които са отнесени, уличаващи някого в престъпление данни.

Пример за едно такова грубо задраскване на подпис в документ (съхранен в досието) ми може да откриете в документа, отпечатан на стр.183. Подобни задрасквания се срещат и на други места (стр.616, 647, 648), но за съвременната техника, те не създават проблем за разчитане на написаното под тях, защото не могат да осигурят необходимото покритие и заличаване.

Имам основание да приема, че задраскването на името на г-н Йорданов е направено от самият А.Андонов, лицето което е написало резолюцията и се е подписало под нея. Той е, който е поверил делото за Банков на първия си заместник, като е споделил (само) с него за пробива, който вече е бил направил в семейството ми чрез съпругата ми.

Документите, които вече разгледахме във втората част на раздела **"ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО"** потвърждават, че г-н Ангелов и г-н Андонов са единствените, на които **"Центърът"** е спускал задачите по Златка Банкова.

Те са били упълномощените лица от местното поделение, които единствено са имали правото да контактуват със Златка Банкова и да докладват на **"Центъра"** информацията, получавана от нея. Името на г-н Йорданов не се среща повече в оцелелите документи, свързани с името на съпругата ми, което потвърждава още веднъж, че изборът е бил направен (т.е. зачертването на името на Йорданов) лично от автора на резолюцията.

А ето и текстът на самата резолюция (**стр.134**):

Ангелов, Запознайте се с делото за Банков и елате да уточним задачите. Целта е да се покани сестра му с дъщерите и зетъвете си да дойде в НРБ. Аз се срещам три пъти със сестра му (съпругата на Банков)."

И чрез осъществяването на поставената в тази заповед цел (**"Целта е да се покани сестра му"**), ДС е отбелязала успех, а именно - окончателното завербуване на съпругата ми, като сътрудник на ДС и прехвърлянето ѝ в София, което вече разгледахме чрез документите. Както вече отбелязахме, тази задача е била поверена лично на началника на местното поделение и на неговия първи заместник.

Затова, независимо че агент Иван Анастиев е бил под прякото ръководство на други служебни лица (както ще се уверите по-късно чрез самите документи, отнасящи се за него), строго секретната информация, засягаща името на сестра му е била поверена само на първия заместник на началника.

Обърнете внимание и на" още нещо, много съществено в разглеждания документ. Отчетът на агент Иван Анастиев е адресиран лично до началника на ДС Бургас, приет лично от самия него, **строго секретната резолюция е собствено-ръчно написана и предадена също лично на първия му заместник.**

Отчетът не е заведен служебно в деловодството (по документа няма да намерите поставен вх.№, а само печата на МВР) и само от текста на резолюцията е видно, че на отчета е бил даден ход и по него са спуснати строго секретните задачи и набелязани мероприятията, както и точната цел, която трябва да бъде преследвана *"Целта е да се покани сестра му с дъщерите и зетъвете си да дойдат в НРБ."*; и вметнатото пояснение на генерала, че той лично отговаря за контактите със сестрата на Иван Анастиев.

Както се уверявате сами, взети са всички предпазни мерки от страна на главния началник на ДС Бургас, тази инструкция да не попада в ръцете на обикновените служители, за да не бъде нарушена заповедта на *"Центъра"*. За това говори и започнатото и недовършено първо изречение на резолюцията на зам. началника на ДС Бургас, до когото е било препратено писмото на Иван Анастиев от началника му (с коментираната строго "интимна" резолюция). Това недовършено изречение ще намерите на стр.137. Зачертнатият текст е: *"- план за разобличаване..."*. Отворете на **стр.559** и отново разгледайте внимателно резолюцията на същия зам.началник!

Ще спра с коментара до тук, защото моята цел не е да внушавам на читателите моите тълкувания, а да им излагам фактите, и да ги насочвам към някои незабележими с просто око особености. А всеки има право на свое лично тълкувание. Желая само да отбележа, че в случая не е толкова важно точно каква заповед е била прекъсната. И дали резолюцията на **стр.559** наистина представлява нейното дописване. По-същественото в случая е, че недописаната резолюция доказва констатирания вече факт (изпълнението на министерската заповед), строго секретната изповед на началника на ДС, уличаваща Златка Банкова, като сътрудник на ДС (**стр.134**) да стане достояние само на първия му заместник. Това обяснява и някои разминавания в информацията от докладите на началниците и тези на други различни служители на ДС,

които в продължение на дълги години започват докладите си с едни и същи, формално приписвани биографични данни за разработваните от тях обекти. (Например: Въведението на стр.183). Не желая да вниквам в подробности и да тълкувам за чие заблуждение е правено това. Но документите доказват, че точният отговор се крие в решаването на дилемата: Дали самите преки отговорници са били държани в неведение относно строго секретните контакти на началниците на ДС с определените от *"центра"* *"ценни източници"*, или такава е била начертаната от *"центра"* линия за воденето на докладите в местните поделения (с формално преписвани въведителни биографични данни), с оглед тези *"ценни източници... да бъдат запазени в пълна тайна"*? Както вече подчертах, при вярното решаване на тази дилема ще се получи точния отговор, решение на загадката.

Подобни начини на водене на "протоколите", до които са имали достъп повече служебни лица (машинописки, изпълнители, отговорници, рапортуващи и пр.) ще откриете в болшинството от документите. Някои от тях предстои да разгледаме и в следващите раздели на настоящата книга. Игра на думи, номера, съкращения, които помежду си служителите на ДС разбират прекрасно. Предстои ни да срещнем доклади на агенти, в които агентът споделя, че негов приятел му е казал, че в разговор с друг приятел, същият е споделил, че неговият приятел е разказал, че... И в края на документа става пределно ясно, че последният "приятел" е агентът, който е докладвал. Но с подобни начини на водене на протоколите предстои да се запознаете лично, както чрез публикуваните документи, така и чрез коментарите към тях.

Преди да преминем нататък желая да ви запозная по-обширно с централната заповед, спусната от тогавашния министър на вътрешните работи Д.Стоянов, чието изпълнение още веднъж се потвърди чрез разгледаните отличителните особености на документа на стр.134.

"Когато е необходимо да бъдат запазени в пълна тайна особено важни оперативни мероприятия и ценни източници, данните за тях да се докладват само на ръководството на министерството от началника на съответното подделение. ПГУ-ДС да организира, ръководи и координира цялостната контраразузнавателна работа зад границата по вражеската емиграция. ВГУ-ДС и Шесто управление - ДС, а Софийското градско и окръжно управление на МВР чрез ВГУ или Шесто управление своевременно да съгласуват с ръководството на ПГУ предложенията си за провеждането си на мероприятия (от ПГУ -ДС или съвместно с него) зад граница по вражеската емиграция".

Това е само част от заповедта на министъра на Вътрешните работи на България, която е определила линията на поведение на началниците на окръжните подделения на МВР. Но тя обяснява напълно поведението на началниците на ОУ на МВР - Бургас, по-точно "интимната" кореспонденция, водена строго секретно помежду им.

Нека да се опитаме да открием в коментираните вече документи, изпълнение на следната част от заповедта на министъра: "... чрез ВГУ или Шесто управление своевременно да съгласуват с ръководството на ПГУ предложенията си за провеждането си на мероприятия (от ПГУ - ДС или съвместно с него) зад граница по вражеската емиграция"!

Във всички от тях ще откриете изрично напомнена или изпълнена (в зависимост от това дали е план или справка) тази заповед на министър Стоянов за съгласуване на мероприятията с ВГУ или с Шесто, а най-често и с двете управления на ДС.

Нека да се върнем отново към разглеждания документ (стр.134) и да разгледаме по-подробно съдържанието на отчета на моя шурей Иван Анастиев, след тримесечния му престой в Америка, посрещнат там като мой гост, а в същото време изпратен от България, като агент на ДС, със задачата да ме шпионира.

Усещам погнуса дори от копието на този отчет, отражение на една предателска душа. Чувствам се измърсен косвено, когато го чета. Такива клюкарски подробности!

Дата на отлитане, престой, кацане, посрещане - точно кога и точно от кого. В отчета е включено описание на Рождения ден на детето ми, подробности за работата на децата ми и на съпрузите им.

Забележете, че Иван Анестиев в доноса си не скрива вниманието, с което са ги обгърнали децата ми (и най-вече семейството на дъщеря ми Малина).

Напротив, той се препоръчва на органите на ДС с този факт. Ето и точните думите на "вуйчо Иван": *"Много се привързаха към нас и гледаха да ни разнообразят престоя"*.

Само това донесение е достатъчно да предизвика погнуса във всеки нормален човек, защото е израз на подигравка с нечии чувства, злоупотреба с любовта на племенниците му към него.

Тук желая да отворя скоба и да кажа, че моите дъщери имаха щастието (благодарение на безкромпромисната ми вяра в Бога) да живеят и растат в един нормален, естествен свят; свят, в който роднинските връзки се бранят, като светиня. Но в същото време това ги направи лесна плячка за роднини - двуличници, които за пари и власт са готови децата си, съпруга си, племенниците си, сестра си, внуците си и всеки, който се наложи да предадат. И характерното за такива безчестни хора е това, че въпреки, че най-позорно предават роднините си, в същото време продължават да се възползват от любовта им, без капчица угризение на съвестта.

Желая да се обърна, като духовно лице към всички подобни личности с думите: Иде ден, бъдете уверени в това, ден в който вие и всички, като вас, ще бъдете изправени да давате отчет (не пред ДС), а пред Върховния Съдия за позорните си дела! И тогава няма да ви бъде даден шанса да намерите чист невинен "гръб", зад който да се скриете, както сега успявате да правите това!

Простете за изблика на чувствата ми, но аз съм бил пряк наблюдател на топлината, с която бе обгърната тази личност с две лица, особено от пълното ми с любов дете Малина. Не мога да изброя нейните добрини към него и към семейството му.

А той в същото време я предава, като "препоръчва" себе си на ДС с тази любов и открито безсрамно изразява колко близко е допуснат до сърцата на децата ми.

В досието ми са съхранени топлите писма на другото ми дете Филка, изпратени до "вуйчо Джон" и съпругата му. Не смятам за необходимо да отпечатвам тази лична кореспонденция. Нещо повече, ако имаше нещо, което не пожелах да прочета в досието си, това бяха тези лични писма на децата ми до наши близки, задържани в ДС. И ще се опитам да обясня защо. Защото чувствам, че това би накърнило моето собствено достойнство, защото е в разрез с моите разбирания. Това за мен е равносилно на надничане в душата на един човек, без неговото съгласие, на душевното му разголване. Такива физически действия определяме с думата "изнасилване" и бичуваме изнасилвача; определяме в наказателния кодекс санкции срещу такива физически действия. А защо безбожниците не зачитат насилственото нахлуване в душата на човека?

Всеки човек има право на тази "светая светих" вътре в душата си или казано на библейски език на "скришна стаичка", в която да влиза само той и този, на който сам отвори "вратата"; и е престъпление тайно или с взлом вътре да се промъква някой неканен и нежелан?

Затова и не правя тези писма публично достояние. Въпреки, че ми бяха предадени с досието ми и са вече мое притежание, те все още принадлежат само на техните податели и получатели.

Според мен е извършено нарушение на чисто човешки права, като тези писма са били задържани, четени, съхранявани и от чувствата на хората се е черпела информация с "оперативна стойност" за органите на тогавашната власт на България. В досието ми има задържани и недостигнали до мен писма и от мои

племенници, в които е имало и снимки на родените им през време на отсъствието ми деца. Но от същите съображения не публикувам и тези писма, пътували до получателя си повече от 11 години и пристигнали по толкова странен начин, а някои може би все още не пристигнали.

Отпечатвам само информативно началото на две от писмата на по-голямата ми дъщеря Филка, адресирани до "вуйчо Джон" и до неговата съпруга.

October 28, 1987
Friday / NY
Dearest Aunt Paula, Uncle "Dacore" & Family!
It is a very cool and crisp day today
in Manhattan and before my camping
out to buy some long wood, I decided
for Robert I decided to write to you.

October 28, 1987
- Wednesday -
L.A.
Dearest Aunt Paula
and Uncle Vengi:
With this letter, I would like
to personally acknowledge receiving
the two (2) books, "Замърсени Мислители
и Поговорки" и "Знае Такава" the
niscamal, Anton Doreb.

По време на гостуването на сем.Анестиев, Филка също им оказва голямо внимание. За това научаваме и от самото признание на "вуйчо Джон", направено пред началниците му от ДС: "При престоя ни отделиха много време и семейството на другата ми племенница Филка и съпругът ѝ Роберт." С това уводно изречение започва информацията на Иван Анестиев за тях.

Кой човек може да отговори на такава любов с предателство?

Може ли един естествен човек, който е получил само любов, изразена, в подслон, в грижи, в материална помощ, в осигуряване на удоволствия (както самият той отчита това пред ДС), да отговори на всичко това с подлост, с безчестие, с предателство и измислици?

И забележете, че той предава семейството на зет си (т.е. предава родната си сестра, и племенничките си), не на някой случаен човек, а на най-върлите ми врагове по онова време? На хората, които ме бяха осъдили и определили, като "обект на национално издирване".

Наистина човек трябва да бъде "анестисизан" (направен безчувствен), за да е в състояние да извърши това безчестие. Да мисли само за себе си, само за своите облаги, само за своето собствено благополучие, без да се интересува каква цена близките му трябва да заплатят за това.

Трудно се движа по редовете на тези жалки доноси. С погнуса установявам, че всяко живо българоговорящо същество, което Иван Анестиев е срещал по пътя си в Лос Анджелис е било включено в отчетите му. В тях ще откриете кой ли не.

Ще ви бъде предоставена възможността да се запознаете лично с тези документи, публикувани в оригиналния им вид в настоящия раздел. Трябва да признаем, че Иван Анестиев е правил отчетите си изключително старателно и изчерпателно.

Да вземем за пример характеристиката, която прави Иван Анестиев на зет ми Роберт Стикт само в един от отчетите си до ДС (този на стр.134).

В този донос ще намерите не само сведения за потеклото на Роберт, името на баща му, месторабота и професия; но и подробности за личния живот на Роберт, образование, местоживеене; подробности за университета на Роберт, сведения дори и за професорите му, за декана на университета, в който учеше Роберт. С нескрито чувство на гордост Иван Анестиев съобщава на ДС, че се е запознал "*с декана на университета Лей Тейлър и с някои професори.*"

И добавя с още по-ясно изразена гордост, че дори има снимка с декана. **(стр.135).**

В тази характеристика ще срещнете и донесение за бъдещи планове на Роберт. Цитирам: *"След около две години ще продължи в Ню Йорк, за да стане сенатор".* **(стр.136)**

В разказа му ще намерите, както вече споменах и имената на всички български емигранти, с които се е запознал в Америка. Започва с Любчо от Бургас, дава сведения за баща му Христо ("бивш преподавател в Механотехникума Бургас"). За Любчо разказва всякакви подробности в т.ч. и от рода на чисто махленски клюки: *"Любчо се бил скарал с майка си."* След което оправя не само семейното му положение, но и материалното (стига до такава детайлност, че дава точна цифра за очаквания годишен приход на Любчо). Продължава с подробности за живота и на други български емигранти.

Както ще се уверите сами от доноса, Анастиев дава подробни сведения за тях, за семействата им, за бизнеса им, за материалното им състояние. Запазва "стила" си и при донесението за Димитър Стефанов от Бургас, *("преподавател по английски език във ВИИ "Карл Маркс"-София")*. Дава точни сведения и за жена му. В доноса на Анастиев фигурира дори и Милчо Левиев. Но колко "жалко" наистина, че не успял да се запознае и с него!

Едно е видно в този доклад, че всички тези подробни сведения в доноса на Иван Анастиев имат за цел да му осигурят високата оценката: "Колко важен и ценен доносник! За толкова кратко време престой, такъв подробен, обширен и разнообразен отчет!"

И на финала, като кулминация (за "десерт") са оставени сведенията за мен. Наред със вече известните на ДС сведения за мен, които той само потвърждава, има и нещо, което не може да не бъде забелязано от психолозите на ДС.

Обърнете внимание на следното изявление: *"Отношенията ми с Банков са хладни. Аз контактувах повече със сестра си."* **(стр.136)**

Това признание е напълно достатъчно, за да бъде направен извода, че единственият достъп на агент Иван Анестиев до мен е чрез сестра му. Непосредствено след това изявление на Иван Анестиев, следват неговите думи: *"Сестра ми много тъгува за България и беше много притеснена, че от три-четири години са ѝ отказали виза за страната. Казали ѝ от посолството на НРБ във Вашингтон, че не може да посети България до 1987 година, а тя иска да дойде с дъщеря си."*

Обърнете внимание на следния факт: Документите в досието ми показват, че точно осем месеца, преди този донос, в който Иван Анестиев моли за отмяна на запрещения на сестра му Златка Банкова (Анестиева), това запрещение е било вече отменено по предложение на началника на ДС Бургас генерал майор Ан. Андонов и с одобрението на началника на ДС София генерал полковник Гр.Шопов (стр.137 и стр.104-107).

Оказва се, че агентите от ДС вече са били достигнали и по други пътища до извода, че могат да се доберат най-лесно до мен чрез жена ми, и вече централно са били направени първите стъпки по пътя за завербуването ѝ (стр.565).

Ако направите по-задълбочено проучване на Аналитичната справка, отпечатана на стр.559, лично ще се убедите в това. В донесението си Иван Анестиев само е потвърдил вече направения след проучванията на психоаналитиците от ДС извод, че най-прякият път до мен минава през моята жена.

Както се уверяваме чрез документите, Иван Анестиев не е знаел (а може би и още не знае), че на сестра му е било отменено запрещението за влизане в България, не благодарение на неговите приноси към ДС чрез доносите му, а по съвсем други причини (по нейни лични заслуги към ДС). Въпреки, че както той твърди е "контактувал" със сестра си, документът, който разглеждаме доказва, че тя не му е била споделила за трите тайни лични срещи, които вече е имала с генерал майор Андонов.

Не му е била споделила и това, че след тези тайни срещи, за нея вече са се били погрижили в ДС (за отмяна на нейното запрещение по оперативни съображения).

И молбата на Иван Анестиев, направена, поради незнание в края на неговия отчет (за отмяна на вече отмененото запрещение на сестра му), е предизвикала това ръкописно допълнение във вид на резолюция на генерал майор А.Андонов, в качеството му на началник на ОУ на МВР, до когото е адресирана тази молба.

А може би Иван Анестиев (братът на съпругата ми Златка) и до ден днешен не знае за тези лични контакти на сестра му с началника на ДС. Но това е въпрос между тях двамата, затова и спирам с коментара до тук.

А сега нека да се върнем отново на описаната в досието ми шпионска дейност на Иван Анестиев, и да обобщим казаното до тук. Той завършва личния си отчет до началника на ДС с думите: *"Това са съвсем накратко само някои от впечатленията ми в САЩ. При необходимост бих могъл да разкажа и повече в зависимост от вашите интереси."*

Може би някои от вас ще оценят цялата негова информация, като несъществена. Няма да сгрешите дори, ако я оприличите и на махленски клюки. Бих се съгласил с вас, ако оценката на ДС за тази информация не е така висока. Нека да погледнем в документите оценката на този отчет, направена от прекия отговорник на Иван Анестиев, подп.К.Русенов!

Цитирам (стр.183): **"И.А. е посещавал и преди това САЩ заедно със съпругата си. След завръщането си е давал информация, имаща оперативна стойност за органите на ДС"**.

Тази висока оценка е основателна, защото наистина тези несъществени на пръв поглед неща имаха много съществени последици за цялото ми семейство. Вие сами ще се уверите в това чрез следващите документи.

След този доброволен отчет, агент Иван Анестиев става

изключително важен и ценен агент за ДС, който ги осведомява за всяка подробност, относно моето семейство.

Предлагам на вниманието на читателите (от стр.160 до стр.172) документи, отпечатани в оригиналния им вид, както бяха съхранени в досието ми. Тези документи представляват рапорти или части от рапорти, написани въз основа на доноси на Иван Анестиев. Към някои от документите ще се върнем отново и в следващите раздели на настоящата книга, за да разгледаме изнесени в тях факти. Чрез тях читателите ще имат възможността да се запознаят с шпионския апарат на ДС и с многообразните методи и средства, с които си е служела ДС за да упражнява контрол, както на набелязани от тях български граждани, така и на чужденците, които са посещавали страната. В тях ще откриете доносници - администратори, таксиметрови шофьори, служители в авиокомпаниите, хотели, телефонистки и пр.

На стр.152 ще намерите телеграма, изпратена до ДС София, в която телеграма зам.началника на ДС Бургас предава съобщената от Иван Анестиев точна дата на пристигането в София на неговите гости от Америка, и моли за разпореждането на началниците да бъде извършена *"задълбочена проверка на багажа"*.

Между документите ще срещнете (отпечатана на стр.167) *"Справка"*, съдържаща телефонните номера на всички проведени разговори на съпругата ми и дъщеря ми, по време на гостуването им в дома на Иван Анестиев. Тази *"Справка"* представлява отчет за изпълнение на заплануваното мероприятие в разгледания вече документ (от стр.109 до стр.112)

Цитирам: *"В дома на Иван Анестиев (брат на обекта), където ще отседне обектът в град Бургас ще бъдат поставени М "Пирин" (подслушвателно устройство) с цел контролиране разговорите и установяване връзките му. Срок 30. 05.1987г.; Отг.В.Ангелов и К. Русенов"*. (стр.112)

Човекът, който е склонен към доносничене не жали никой в стремежа си към личното благополучие. За него не

съществуват понятия, като чест, морал, приятелство или роднинство.

Такива хора не си дават сметка какви биха могли да бъдат последиците за един наклеветен от тях човек. Ето, пример за сериозни обвинения, поднесени най-безотговорно на началника на ДС.

Цитирам дословно извадка от рапорт на кап. Т. Арнаудов, началник на ГК.ПП Бургас: *"От Иван Анистиев разбрах, че **вероятно...,но това е само негово предположение**. Ако научи повече, ще ме уведоми."* (**стр.160**) На много места в доносите виждаме такова престараване, че освен факти и конкретни данни, които представляват интерес за ДС, са "споделяни" най-безотговорно и предположения и догадки, с които се е хвърляло кал върху имената на близки хора.

Когато чета за подлата роля, която е играл братът на моята жена Иван Анистиев, не мога да не направя връзка с нещо, което сподели с мен моя брат Иван Банков. Когато се връщал от Америка, в София на митницата са го съблекли чисто гол и са направили обстоен преглед на багажа му. Брат ми сподели, че никога в живота си не се е чувствал така унижен, както е бил унижен тогава. Той се завръщаше след продължителен престой в една чужда страна, на другия край на земното кълбо, където моите приятели американци го бяха обгърнали с голяма любов и внимание, като мой брат.

Затова той се беше стъписал още повече от начина, по който е бил посрещнат от сънародниците си при стъпването на родна земя. Осъществено не е забравил това унижение, на което е бил подложен. След като не намерили американска валута и нищо друго незаконно, както са очаквали, митничарите на аерогара София му конфискували българските пари, с които беше напуснал страната, въпреки че са били законно изнесени.

Според сведението, което имам от брат ми, парите не са били много, но в същото време достатъчно, за да си плати пътните разноски до Бургас и хотела. Как ли не е увещавал митничарите да му оставят поне малко пари за билет, но те

били непреклонни. Когато го освободили било вече толкова късно, че и последният вечерен влак за Бургас бил заминал.

Но кого мислите е срещнал на летище София в залата за посрещани този унижен и не без основание разтревожен мъж? Насреща му изневиделица се появил братът на моята съпруга Иван Анестиев и предложил на изненадания ми брат "самарянските" си услуги - хотел, пътни и пр. Естествено и пълно покриване на разносните му до Бургас. След като човек прочете документите в досието ми, не е нужно да бъде със следователски ум, за да си изясни с голяма точност цялата процедура около това посрещане.

Не е било случайност, братле, както ти неправилно си го беше разтълкувал тогава! А предварително добре обмислен коварен план!

Планът започва с подобна телеграма, като тази на стр.159 и стр.641, с която се осигурява щателната митническа проверка. След което измореният, изкуствено измъчен човек, унижен и без пари, готов в отчаянието си да се моли за помощ дори на непознат човек; среща "съвсем случайно" познат и то нещо повече от познат, почти роднина. Какво "съвпадение"! Какъв шанс!

Кой би се усъмнил в такъв момент, че това не е просто "късмет", а нещо по-различно? Съвсем естествено следват и въпросите, с които Иван Анестиев е обсипал брат ми: "Как е сестра ми? Как е Стефко? Любчо, Димитър Стефанов, Боби и пр. А децата как са? Колко ми липсват! Как съм се затъжил за тях! Роберт започна ли работа? Къде?" и пр.... Може ли някой да устои на разчувствалия се от срещата "вуйчо"? А той попива, попива... А после докладва и докладва на ДС без умора.

Подробностите не ме интересуват! И това, което е пределно ясно ми е достатъчно! В едно съм сигурен, че сведението за пристигането на брат ми е получено в ДС чрез Иван Анестиев. Няма съмнение, че на основание на данни, получени от агент Анестиев е съставена телеграмата с текст: "Разполагаме, с данни, че на ... от САЩ в България с полет... ще пристигне братът на *ВЕ 6803, ИР Стефан Банков*... Молим нареждането Ви да се извърши

задълбочена проверка на багажа на Иван Банков и за резултата да бъде уведомен отдел 06, отделение 02 ДС."

И с личното участие на сътрудника на ДС, Иван Анестиев, е изпълнена и останалата част от плана на ДС за получаване сведенията от брат ми, който отказва да говори пред органите на ДС. Какво коварство!

Според досието ми, след завръщането на брат ми в Бургас, той повече не е потърсен за беседа. Защото необходимата на ДС информация е получена чрез сътрудника им Иван Анестиев.

Нека да хвърлим поглед на останалите документи в досието ми, в които фигурира името на И.Анестиев, като активен информатор!

Единият от тях е на стр.160 - *"Рапорт от капитан Тодор Г Арnaudов - зам.началник на ГКПП Бургас" с per.№10063/25.06.87г.* По това време дъщеря ми Малина Хандлер беше отседнала в дома на вуйчо си (Иван Анестиев), заедно с майка си и сина си (внукът ми Авраам).

Както разбираме от друг документ (стр.162), капитан Т.Арnaudов е бил представен на гостите на Иван Анестиев, като негов приятел. *"Представих се за приятел на Анестиев, който работи на Аерогарата"*(стр.163)

От документите разбираме, че по време на престоя на дъщеря ми в България кап.Т.Арnaudов, в качеството си на "приятел" на агент Иван Анестиев, е бил неин придружител почти навсякъде. И както разбираме от докладите на капитана, дъщеря ми се е отнасяла към него с пълно доверие, като към приятел на вуйчо си. А в същност и двамата "приятели" са злоупотребили с доверието й, като са докладвали на ДС всички нейни думи и действия.

А "вуйчо" Анестиев толкова се е престарал в доносниченето, че е прегазвал всичко по пътя си - роднински чувства, дълг, чест, етика, морал. В публикуваните документи сами ще откриете изненадващите подробности, в които Иван Анестиев се е впускал в доносите си. Не съм в състояние да ги подреда в списък по теми. Не желая да правя квалификации на изявилия се чрез тези рапорти информатор.

Ще се задоволя само с няколко цитата (из негови доноси), а оставям обобщението и изводите на вас, читателите на настоящата книга.

Рапортите, които дава капитан Арнаудов, както се убеждавате сами са въз основа и на лични наблюдения, но най-вече са въз основа на сведенията на агент И. Анестиев. Да вземем за пример документа, отпечатан на **стр. 162**. Той съдържа обширна и разнообразна информация, описана на четири машинописни страници (без справката на засечените лица). Още в от самото начало служебното лице пояснява, че докладът му е направен въз основа на информация, предоставена от Иван Анестиев. Рапортът на капитан Т. Арнаудов, зам. началник на ГКПП-Бургас започва така: - *"На 10.07.1987 година проведох разговор с Иван Анестиев, когото подготвям за КВ."*

Документът е отпечатан в оригинален вид на **стр.162**.

Капитан Тодор Арнаудов завършва рапорта си с думите: *"Уточнихме се с Анестиев да ме уведомява за по-нататъшния престой на сестра си. Убеден съм, че можем да получим обширна информация и за другата дъщеря на Банкови, която има създадени много интересни връзки в САЩ. За това ще разговарям допълнително с Анестиев."* (стр.165)

А ето цитат от друг рапорт на кап.Тодор Арнаудов **(стр.160)** по донос на същия информатор: *"От Иван Анестиев разбрах, че е вероятно племенницата му..., но това е само негово предположение. Ако научи нещо повече ще ме уведоми."*

В този рапорт също има описани подробности от най-различен характер. И рапортуващото служебно лице завършва с думите: *"Горното донасям за сведение и разпореждане."*

Като проследим и останалите документи - Рапорти на кап.Т. Арнаудов (а в досието ми има близо една дузина негови рапорти) ще се уверите, че на всеки от тях основния източник на информация е лицето *Иван Анестиев*. И на всеки от тях картината е подобна.

Непосредствено след излагането на фактите, отразени в документите на досието ми, предоставям на вашето внимание за лично запознаване, част от рапортите, написани по доноси на Иван Анестиев, отпечатани в оригиналния им вид.

М В Р
ОКЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Reg. № С. 9254 К. № 2111
J. 2 VI 1987
3000 - БУ

Т Е Л Е Г Р А М А

№ 390

СТРОГО СЕКРЕТНО!

ДО
ПОДЕЛЕНИЕ 72800 - 12
Г Р . С О Ф И Я

Разполагаме с данни, че на 12.06.1987 година от САЩ в Бургас ще пристигне заедно с дъщеря си Малина и внука й Златка Димитрова Банкова, родена на 24.05.1930 година в с.Крайморие, Бургаски окръг.

Съпругът на Златка е евангелиски мисионер и работи в религиозната организация "Подмолен евангелизъм" в САЩ.

Възможно е при посещенията си в Бургас Златка Банкова да внес незаконно религиозна литература с цел разпространение и др.предмети

Молим нареждането Ви да се извърши задълбочена проверка на бащата на Банкова и за резултата бъде уведомен отдел 06, отделение 01 ДО.

Отп. в 1 екз.

№ 1 - 10568/74 г.

Изп.: К.Русенов

Нап.: Зл.Димова - 3816

11.06.1987 година

ЗАМ.НАЧАЛНИК ОУ МВР

МАЙОР:

/Д.Ангелов/

СТРОГО СЕКРЕТНО !

М В Р

ЗВЕНИЕ

10063

VI 1987

ДО
НАЧАЛНИКА НА
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ НА МВР
БУРГАС

Р А П О Р Т

От капитан Тодор Г. Арнаудов
зам.началник на ГКПП Бургас

Донасям Ви, че на 22.06.1987 година получих следната информация: ИВАН АНЕСТИЕВ барман на Аерогара Бургас "Външни линии" когото подготвям за КВ ми каза, че иска да разговаря с мен по повод уреждане престой в "Интерхотел България" на приятел на племенника му. Срегнахме се с него пред хотела в 15.00 часа. Той беше с племенницата си МАЛИНА ХАНДЛЕР /Malina HANDLER/ родена през 1962 година - гражданка на САЩ. Хандлер е у Анастиеви на гости заедно с майка си ЗЛАТКА БАНКОВА също гражданка на САЩ - невъзвращенци. Банкова е сестра на Иван Анастиев.

Малина Хандлер е актриса в Холивуд САЩ и е участвувала в няколко американски филма. Омъжена е за гражданин на САЩ от еврейски произход. Влезла е в страната през Аерогара Бургас с входна виза.

Хандлер ми каза, че е поканила в Бургас неин приятел от Франция и иска да му уреди нощувка за няколко дни в най-люксозната стая на хотела, да бъде посрещнат с "Мерцедес" на Аерогарата и да му бъде предоставена на разположение най-скъпата кола. Тя щяла да разговаря допълнително с приятеля си, за някои подробности, които ще ги каже на вуйчо си Иван Анастиев.

Хандлер каза, че нейния гост се казва ЯСИН РАБАТ /Yassin RABAT/ По нейните думи голям богатш на около 36 години. Постоянно обикалял света с развлекателна цел. Гражданин на Франция от арабски произход. Познават се от Холивуд.

При направената справка по електронната машина на БГА "Балкан" установих, че лицето ЯСИН РАБАТ е запазил билет за пътуване от Париж до София на 25.06.1987 година и от София до Бургас за същия ден в 23 часа.

Хандлер каза, че Рабат е снабден с входна виза от българското посолство в Париж.

Поръчах на ОРОН Челебиев апартамент за 26 юни, но му казах, че ще получи допълнителни указания след Вашето разпореждане.

От Иван Анастиев разбрах, че е вероятно племенницата му да поддържа интимни отношения с Рабат, но това е само негово предположение. Ако научи нещо повече, ще ме уведоми. Възможно е Рабат да

- 2 -

идва и с друга цел. Той е запазил билет за връщане на 29.06.1987
през Цюрих - Швейцария.

Горното донасям за сведение и разпореждане.

Отпеч. в 2 екз.

Екз. № 1 - Н-к Окр. У-ние Б-с-1 от КАПИТАН: Т. Арнаудов

Екз. № 2 - Литер. дело ГКПП Аерограда Б-Д Т. АРНАУДОВ/

Изп. Нап. Т. Арнаудов

23.06.1987 г.

[illegible]

Рабат е пристигнал на 26.06. вечерта от Париж през Аерогара София. Кацнал е в Бургас около 22 часа. Предварително е заплатил апартамент в Интерхотел "България" и такси, което да го чака на Аерогара Бургас. Пристигайки в Интерхотела Рабат е позвънил на Малина Хандлер. Тя отива в хотела. Там разговарят, след което Рабат е пожелал да вечерят. Но поради късния час са им казали, че ресторанта е затворен. Вземат такси и отиват на "Елените", но и там е нямало къде да вечерят. После се отправят към Слънчев бряг и намират за ядене студени кренвирши.

Ядосан, че не могат да се нахранят нормално, независимо от късния час, Рабат предлага да се върнат обратно в Интерхотела. При завръщането им Малина Хандлер не е била допусната да се качи в апартамента поради това, че не е гост на хотела и тръгват с таксито към жилището на Иван Анастиев на ул. "Ат. Манчев" № 33. Направило им впечатление, че таксито е обикаляло около половин час, а разстоянието е съвсем близко. На Анастиев му направило впечатление, че и двамата са много мнителни. Непрекъснато се страхували от провокации и от преследване. Казали, че на Слънчев бряг в таксито се е качил трети човек, когото те не са желали. Мнителността на Рабат се засилила от факта, че

2

на следващата сутрин – 27.06. не можал да си отвори куфара. И двете му ключалки били развалени. Куфара бил много скъп, около 2000 долара и със специални ключалки. Обадил се на Малина Хандлер по телефона, че куфара му е развален. Казал ѝ когато е отишла в хотела, че някога се е опитвал да го отваря. Хандлер се обажда на съпругата на Иван Анастиев – Донка Анастиева за случилото се с куфара. Анастиева е била на съботник в хотел "Космос", където работи. От там Анастиев отишла с един от техниците, за да види куфара. При пристигането им в "Интерхотела" в апартамента на Рабат виждат, че куфара вече е отворен, но и двете ключалки са били развалени. Техника взима куфара да го оправи, но по думите на Анастиев не е успял. Казал, че и двете ключалки са повредени по един и същ начин, което засилва съмнението на Рабат, че е правен опит да му се отвори куфара.

Недоволен от обстановката в Интерхотела Рабат е поискал да му се осигури апартамент с изглед към морето и лека кола от "Рент кар". Предложили са му "Елените" и той отива там с осигурената кола. По-късно при него отива да го види Малина Хандлер. Анастиев не е бил далече, но нощувала при Рабат. Знае, че са ходили на ТК "Албена" да търсят спортни коне за покупка. Рабат бил голям любител на коня. Непрекъснато говорел за това. Искал да купи коне от България, защото имал информация, че тук спортните коне са много хубави и могат да се купят изгодно.

За "Албена" заминават с колата на Стефан Станчев-племенник на Златка Банкова, който работи като бюфетчик на Аерогара Бургас. В колата са били Станчев, Рабат, Малина Хандлер и Трайчо от конна база на ТК "Слънчев бряг". Трайчо щял да уреди закупуването на коне, защото бил познат с директора на конната база на "Албена". При пристигането им там Рабат е разговарял с директора, който му казал, че в момента не разполагат с коне поради това, че са продали на един англичанин 10 коня.

След "Албена" всички се връщат в Бургас.

Вечерта на 01.07. Рабат е поканил Малина Хандлер, майка на Златка Банкова и семейството на Иван Анастиев на вечеря в ресторанта "Сатурн" на Слънчев бряг. Там са си правили снимки. На следващия ден Рабат заминава през София за Берн, Швейцария.

Преди пристигането му на Аерогара Бургас Анастиев ме уведомил и аз се срещнал с Рабат в салона на вътрешни линии. Представил ми се за приятел на Анастиев, който работи на Аерогарата. Направил ми впечатление, че Рабат е много заможен човек. Имал много скъпа златна

Могат му да
всички снимки
от 1980-1981

3

запалка и много скъп златен химикал. Рабат ми каза, че възнамерява да посети отново през октомври България, за да закупи 4 коня за прескок. Възнамерявал после да продаде трите от тях, а четвъртия да остави за себе си. Щяло да му излезе без пари като продаде трите, защото у нас цените били много по-ниски от другите страни в Европа. Предполагаше, че ще има проблеми с транспорта на конете до Марсилия, но му казах, че е възможно да ги транспортира с ферибота от Бургас до Марсилия. Много се зарадва от този факт, даде ми своя визитна картичка, която прилагам към рапорта си и ми каза, че ще се обади по телефона на Иван Анастиев за датата на пристигането си в България. Сбогувахме се и Рабат излетя за София. Малко след това по телефона ми се обадиха Иван Анастиев и Малина Хандлер с молба да се свържа с Аерогара София, за да извикат Рабат за спешен разговор. Казах им, че ми е невъзможно и че трябва да се свържат с информация на "Външни линии" на Аерогара София и да помоят да бъде извикан Рабат. Но изглежда, че не са могли да се свържат.

При пристигането си Рабат се е обадил на Малина Хандлер и е казал, че всичко е нормално, че снимките които е правил в България са готови и че ще ги изпрати по пощата в Бургас.

Преди заминаването си от Бургас Рабат е предоставил наетата кола на Малина Хандлер, като ѝ е казал, че е платена за още два дни. През тези дни Хандлер е използвала колата и на 06.07.1987 година заминава със самолет за София без детето си, което остава в Бургас при майка ѝ Златка Банкова. Вечерта в 21,30 ч. Хандлер заминава с влак за Белград, от там за Венеция, където щяла да престои при нейната приятелка за няколко дни и за покупки, след което възнамерявала да отиде в Париж при Рабат и на 30.07. да лети от Белград за Лос Анжелис.

За Хандлер разбрах, че не е религиозна като майка си и баща си. Не посещавала редовно църква, а само карала детето си да казва молитвата преди храна. Но сестра ѝ Филка била много религиозна.

За Златка Банкова е характерно, че е много предпазлива в действията и постъпките си. След пристигането си в Бургас не е отишла веднага на църква. Това направила след близо една седмица. Бившият пастор Гурбалов я срещнал в града и я запитал: "Специална покана ли искаш, за да дойдеш на църква". Той имал неприязнено отношение към Банкова.

По време на посещение в евангелистката църква е проповядвал някакъв арменец. Банкова е казала, че много добре е изнесъл религио-

ната служба. Арменецът се е сменил с Кольо - много интелигентен човек силно вярващ.

Банкова имала намерение да посети София. Брата на съпруга ѝ, който живее в Сливен я поканил на гости, но тя отказала. Има вероятност да замине на 30 юли, защото Малина е оставила детето си при нея. В противен случай би трябвало да замине на 30 август, за когато е запазено място в самолета. Засега няма потвърждение от авиокомпанията за датата на заминаване.

Банкова е много добре финансово. На всички свои роднини и на роднините на Стефан Банков е донесла от САЩ много подаръци, главно дрехи. Не е носела религиозна литература. Много подаръци е подарила на племенника си по време на сватбата му. Банкова е също много минителна. Веднъж се е оплакала на брат си Иван, че е извършена кражба в стаята ѝ на долари и златни бижута, а също и на дъщеря ѝ Малина. Анастиев ме уведоми за "кражбата" и даже занимавахме зам.началника на І РУ на НМ Любенов за случилото се. Но след обяд се изясни, че Банкова е сложила на друго място бижутата и златото си.

За съпруга си Банкова е говорила, че има голямо желание да посети Бургас, но сестра му създавала психоза, че ако дойде ще му се случи нещо лошо.

Стефан Банков е взел докторат, и се е ползвал с голямо уважение сред евангелистките среди не само в САЩ, но и в целия свят.

Уточнихме се с Анастиев да ме уведомява за по-нататъшния престой на сестра си. Убеден съм, че можем да получим обширна информация и за другата дъщеря на Банкови, която има създадени много интересни връзки в САЩ. За това ще разговарям допълнително с Анастиев.

СПРАВКА ПО СВЕДЕНИЕТО ЗАСЕЧЕНИ ЛИЦА:

1. Златка Димитрова Банкова, родена на 24.05.1930 година в с.Крайморие, Бургаско, гражданка на САЩ, невъзвращенка - обект на отдел VI ДС.

2. Малина Стефанова Хандлер, родена на 09.02.1962 година в Бургас, гражданка на САЩ, невъзвращенка и двете на гости на Иван Димитров Анастиев, ул."Атанас Манчев" № 33 Бургас.

3. Ясен Рабат Хашем - *YASSINE RABATT HACHEM* роден през 1949 година в Дамаск, гражданин на Ливан, постоянно живее във Франция, много заможен, любител на спортни коне, приятел на Малина Хандлер.

4. Донка Димитрова Анастиева, родена на 29.03.1947 година в Бургас, работи в хотел "Космос" като озвучител – съпруга на Иван Анастиев.

5. Стефан Славчев Станчев, роден на 11.07.1957 година в гр.Айтос, живущ на ул."Д.Благов" № 57 Бургас, барман на Аерогара Бургас, племенник на Банкова.

6. Стефан Банков – гражданин на САЩ, невъзвращенец, обект на отдел VI ДС.

7. Трайчо Илиев Даменлиев, роден 18.10.1945 година Бургас, отговорник на конната база на ТК "Слънчев бряг" към предприятие за странична дейностна АПК "Христо Ботев" – Бургас, Несебър ул."Д.Шишманов" № 28.

8. Павел Гурбалов – обект на отдел VI ДС.

Отп. в 2 екз.

№ 1 – Н-к ОУ МВР Бургас *Ваня* КАПИТАН:.....

№ 2 – лит.дело № 6296

/Т.Арнаудов/

Изп.: Т.Арнаудов

Нап.: Милчева – 4647

14.07.1987 година

р. в 1 екз.

№: 3-отр. 03 у-исе 06 ДС С-3

р. Милчев 821

СПРАВКА

На телефонните номера които са използвали и ползвали
за водене на разговори Златка и Малина Бенкови

1. 3-40-70 хотел "Космос" - където работи Донка Анастеева
2. 3-53-89 на Мария Павлова Грънчарова родена на 14.XII 1942 г. Д.Ябълково Бургаски окр. Работи в ТПК "Черноморка" Бургас. Живее на ул. "Д. Благоев" 96.
3. 4-51-53 номератор на ДИП "Яне Лъскова" Бургас
4. 4-27-36 номератор на ККЗ "Илия Бояджиев" Бургас
5. 8-47-16 Димитър Митев Карамитев роден на 8.XI.1927 г. Бургас Работи като шофьор ДАП товарни превози. Живее в к/с "Славейков" бл 6 ет II вх II Бургас
6. 8-02-21 Русе Тодоров Вълканов роден на 22 I. 1944 год. с Венец Бургаски окр. Работи в НХК в КИП и автоматика Живее в к/с "Славейков" бл 2 ет 15 вх 74 Бургас
7. 6-02-21 Кирил Томов Киряков роден на 7.III.1936 г с Страцин Бургаски окр. Работи в ИЗ В.Коларов" като резач Разведен. Живее в к/с Изгред бл 20 вх I ет VIII

КР 9.VII.1987 г
Бургас

4-11-74. Иван Великов Анастеева
17.11.1938, Крайност
посетителка на мина
ул. А. Манаев 33

ПРЕПИС! СТРОГО СЕКРЕТНО!
ИЗВЛ.

И В Р
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Рег. № 11228/15.07.1988 г.
— 8000 — БУРГАС

ДО
НАЧАЛНИКА НА
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ МВР
Б У Р Г А С

Р А П О Р Т

от капитан Тодор Г. Арнаудов — зам. началник
на ГКПП — Бургас.....

.....
За Хандлер разбрах, че не е религиозна като майка си и ба си. Не посещавала редовно църква, а само карала детето си да казва молитвата преди храна. Но сестра ѝ Филка била много религиозна.

За Златка Банкова е характерно, че е много предпазлива в действията и постъпките си. След пристигането си в Бургас не е отишла веднага на църква. Това направила след близо една седмица. Бившият пастор Гурбалов я срещнал в града и я запитал: "Специална покана ли искаш, за да дойдеш на църква". Той имал неприязнено отношение към Банкова.

По време на посещение в евангелистката църква е проповядвал някакъв арменец. Банкова е казала, че много добре е изнесъл религиозната служба. Арменецът се е сменил с Кольо — много интелигентен човек, силно вярващ.

Банкова имала намерение да посети София. Брата на съпруга, който живее в Сливен, я поканил на гости, но тя отказала. Има вероятност да замине на 30 юли, защото Малина е оставила детето си при нея. В противен случай би трябвало да замине на 30 август, за когото е запазено място в самолета. Засега няма потвърждение от авиокомпанията за датата на заминаване.

Банкова е много добре финансово. На всички свои роднини и на роднините на Стефан Банков е донесла от САЩ много подаръци, главно

но дрехи. Не е носела религиозна литература. Много подаръци е подарила на племенника си по време на сватбата му. Банкова е също много мнителна. Веднъж се е оплакала на брат си Иван, че е извършена кражба в стаята ѝ на долари и златни бижута, а също и на дъщеря ѝ Малина. Анестиев ме уведоми за "кражбата" и даже занимавахме зам.началника на І РУ на НМ Любенов за случилото се. Но след обяд се изясни, че Банкова е сложила на друго място бижутата и златото си.

За съпруга си Банкова е говорила, че има голямо желание да посети Бургас, но сестра му създавала психоза, че ако дойде ще му се случи нещо лошо.

Стефан Банков е взел докторат и се е ползвал с голямо уважение сред евангелистките среди не само в САЩ, но и в целия свят.

.....

Верно:/п/ Т.Арnaudов

Отп. в 2 екз.

1 - Н-к ОУ МВР Бургас

2 - лит.дело № 6296

Изп.: Т.Арnaudов

Нап.: Милчева - 4647

14.07.1988 Година

Направен препис-извл.в 1 екз.

3 - К.Русенов

ПРЕПИС! СТРОГО СЕКРЕТНО!
ИЗВЛ.

М В Р
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Рег. № 19111/17.12.1987 г. у
Б У Р Г А С

ДО
НАЧАЛНИКА НА
ОТДЕЛ II ДС
Б У Р Г А С

Р А П О Р Т,

от майор Тодор Г. Арнаудов – зам. началник
на ГКПП – Бургас

С Анастиев водихме продължителен разговор, относно посещението на сестра му Златка Банкова в Бургас. Той е получил писмо от нея, че са се завърнали благополучно в САЩ. В писмото Банкова му изпраща и чек за 2400 долара обещавайки, че ще му изпрати още малк. Това тя е направила, за да компенсира разносните, които семейството на Анастиев е извършило около пребиваването им в Бургас. Знаейки валутните разпоредби в НРБ Банкова не е оставила в Бургас никакви долари в брой.

.....

Отп. в 3 екз.
№ 1-3 – ТН. Арнаудов
Изп.: Т. Арнаудов
Нап.: Милчева –
Направен препис в 1 екз.
№ 4 – К. Русенов

Верно: /п/ Т. Арнаудов

ПРЕПИС! СТРОГО СЕКРЕТНО!
ИЗВЛ.

М В Р
ОКРУЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Per. № 8658/13.VI.1988 г.
Б У Р Г А С

ДО
НАЧАЛНИКА НА
ОТДЕЛ II ДС
Б У Р Г А С

Р А П О Р Т

от майор Тодор Георгиев Арнаудов –
зам.началник на ГКПП – Бургас

.....
Анестиев ме информира и за това, че сестра му Златка Банкова се е обаждала по телефона и е писала писмо, че отново иска да посети България през септември за неговата 50-годишнина, която е на 14 септември.

Анестиев ми показва и покана от Роберт Стихт във връзка с удостоверяването му с научната степен доктор по право /превод от официалната покана прилагам към рапорта си/. Той ми каза, че Стихт им голямо бъдеще в администрацията на САЩ поради факта, че произхожда от богато семейство и че баща му е кмет.

Стихт е изпратил и копие от Нюйоркския университет–правен факултет, от което се вижда, че е приет за кандидат за магистър по данъчно право /превод прилагам към рапорта си/.

Анестиев ме помоли да разбере дали сестра му ще може да дойде и тази година в България. Обещах му, че ще проверя и ще му с обяда.

Отп. в 3 екз.

1 - адресата
2 - отд. 12 ВСУ София

3 - ДИД. 6295

изп.: 1 Арнаудов, Нап. Милчева-3895

19.06.1988 година

Направен препис-извл. в 1 екз.

4 - К. Гусенов

Верно:/п/ Т. Арнаудов

ПРЕПИС! СТРОГО СЕКРЕТНО!
ИЗВЛ.

М В Р
ОКРЪЖНО УПРАВЛЕНИЕ
Рег. № 12698/22.08.1988 г.

вх. 4
14.9.88г.

ДО
НАЧАЛНИКА
ОТДЕЛ ВТОРИ
БУРГАС

Р А П О Р Т

от майор Тодор Г. Арнаудов – зам. н-к ГКПП Бургас
ОТНОСНО: Проведена среща с И.А.

.....
От 25 юли у тях е на гости сестра му от Америка. Дошла е с входна виза за 3 месеца. На Аерогара София е пристигнала след обяд. Била ѝ направена основна митническа проверка. Служител от ГКПП му казал, че проверката се прави по сигнал. Не ми каза името на служителя. Спомена, че е млад, симпатичен човек. След приключване на проверката сестра му оставила един парфюм на митничаря, но той отказал да ѝ вземе поради това, че наоколо имало и други хора. След малко когато останал сам си го прибрал.

При проверката не се намерило нещо, което да е забранено за внос или в по-големи количества.

След обяд със самолет заминаил за Бургас. Сестра му Златка Банкова са е регистрирала в МВР за 3 месеца. Задължително ще бъде и през м. септември, защото И.А. тогава има рожден ден – 50 години.

На 31.07.1988 година Банкова е била на църква. Казала е, че повечето евангелисти я гледали накриво, защото е идвала и през миналата година за продължителен период в Бургас, а преди това дълги години не са ѝ разрешавали да посещава НРБ. Не ѝ харесала обстановката в църката. Малко била занемарена.

.....
Отп. в 3 екз.
1 - адресата
2 - отдел 12 ВГУ Паликарски
3 - д. д. 6229
Изп.: Т. Арнаудов
Доп.: Мирчева - 5557
16.08.1988 година
Доразмножено в 1 екз
4 - П. Гусенов

Верно: /п/ Т. Арнаудов

Наред с незначителните, общи на вид неща, в тези доноси на Иван Анастиев, които разгледахме, има и целенасочени проучвания, и донесения със сериозни последиствия.

Обърнете внимание на последния от разгледаните вече рапорти (**на стр.171**). Иван Анастиев открито насочва вниманието на ДС към семейството на дъщеря ми Филка и по-точно към съпруга ѝ Роберт Стихт: ***"Той ми каза, че Стихт има голямо бъдеще в администрацията на САЩ, поради факта, че произхожда от богато семейство и баща му е кмет."*** Това няма нужда от коментар!

Нека да разгледаме последиствията от този донос, отразени в **рапорта на подполковник Русенов, адресиран до началника на ДС Бургас, отпечатан в цялостен вид на стр.183**. Репортът е относно проведен разговор във връзка с второто пътуване на Иван Анастиев до САЩ.

Погледнете в началото на втората му страница (**стр. 184**)! Там цитираната по-горе реплика е дословно повторена и веднага след думите "... че баща му бил кмет", четем:

"Поръчах му по време гостуването си да разшири данните за Роберт и родителите му:

- *Какво все пак е действителното положение на това семейство, отношенията им към НРБ и какво знаят за нея?*

- *Имат ли желание да посетят НРБ, изхождайки от новото политическо мислене и добрите отношения, които съществуват по държавна линия между САЩ и НРБ...*

МЕРОПРИЯТИЯ:

- 1. Да се спуснат справки по всички оперативни картотеки; включително и по СОУД с цел проверка дали не разполагаме с данни за Роберт Стихт.***
- 2. След извършената проверка по картотеките да се уведоми отдел Х ПГУ София (Разузнаването) за Роберт Стихт с цел евентуално насочване към него за цялостното му изучаване за ползване в перспектива."***

Разглежданият документ (*Рапорт - стр.183*) е препратен до Шесто управление (отдел 03) на ДС София и до ПГУ (Разузнаването) отдел X - ДС София, (*стр.184*)

Следва копие на част от страницата, на която са видни адресантите на препратките

по държавна линия между САЩ и НРБ.

– Връзките на Ст.Банков с държавни служители, отношението на същите към водената от него религиозна мисия.

– Накрая с ДП се договорихме, преди заминаването му за САЩ да се срещнем отново.

Помолих го да не споделя със съпругата си за контактите, които осъществяваме през този период.

МЕРОПРИЯТИЯ:

1. Да се пуснат справки по всички оперативни картотеки, включително и по СОУД с цел проверка дали не разполагаме с данни за Роберт Стихт.

2. След извършената проверка по картотеките да се уведоми отдел X ПГУ София за Роберт Стихт с цел евентуално насочване към него за цялостното му изучаване за ползуване в перспектива.

3. Всички мероприятия по маршрутирането на ДП И.А. до обекта "Дилетант" да се съгласуват с отдел 03, управление 06 ДС.

4. При новосъздалата се оперативна обстановка, че ДП И.А. не работи на Аерогара Бургас, а е близка връзка на обекта на ДОН "Дилетант", водещо се в отдел 06, отделение 01 ДС по линия "Духовенство", целесъобразно ще бъде да се приеме на ръководство за по-активно и ефективно ползуване по обекта от работещия ОР по делото.

Срок 30.XI.1988 година

Отп. в 2 екз. до

Отгг. подп. К. Русенов

№ 1 - ДОН-32020/88

№ 2 - У. ние 06, отдел 03 ДС

ФОРМИЛ. РАПОРТА:

Изп. К. Русенов

Подполковник

Нап. Милчева - 7539

/К. Русенов/

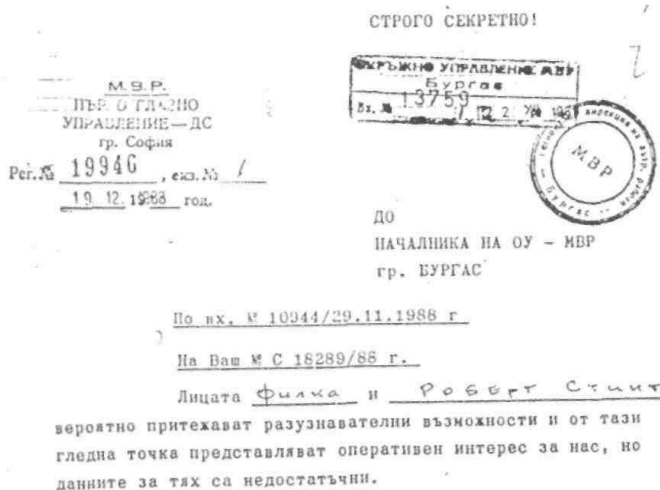
04.11.1988 година

Може би вече направихте връзката между изявлението на И. Анастиев пред майор Арnaudов **"че Стихт има голямо бъдеще в администрацията на САЩ..."** и предложението на подполковник Русенов, да бъде разрешено на Иван Анастиев да замине за Америка, (този път като официален пратеник), като "ДП", с три основни задачи, проучването на предложените от самия него обекти за "изучаване":

1. Роберт Стихт, съпруг на племенницата му (моята по-голяма дъщеря Филка).
2. Родителите на Роберт Стихт
3. Моите връзки с държавни служители
и тяхното отношение към водената от мен мисия

Нека да проследим чрез документите резултата от калното предложение (стр.171) на Иван Анестиев, изразено в думите на кап.Арнаудов: *"Той ми каза, че Стихт има голямо бъдеще в администрацията на САЩ, поради факта, че произхожда от богато семейство и баща му е кмет."*

Последиците са отразени в писмо № 19946 /19.12.88г. Първо главно управление (Разузнаването) ДС София, само един месец след рапорта на ОУ на МВР Бургас спуска разпореждането си до началника на ДС Бургас, в отговор на разгледаното по-горе предложение.

Документът е отпечатан в оригиналния му вид на стр.185, но ето дословно цитирано съдържанието на заповедта, която съдържа:

"Лицата Филка и Роберт Стихт вероятно притежават разузнавателни възможности и от тази гледна точка представляват оперативен интерес за нас, но данните за тях са недостатъчни."

*Предлагаме да се продължи изучаването на горните лица с **вашиите налични възможности**. При евентуалното посещение на двамата или единия от семейство Стикт през следващата година е целесъобразно да се проведат АОМ (агентурно-оперативни мероприятия) за получаване на по-пълни данни и определяне насоките на работата по тях."*

И името на **"вашиите налични възможности"**, както се изразява в писмото си Зам.началника на Разузнаването (ПГУ-ДС) полковник Т.Бояджиев, е **Иван Димитров Анастиев**, изявен вече, като верен дългогодишен сътрудник на ДС.

Според съдържанието на двата документа, отпечатани в оригиналния им вид на **стр.183** и **стр.185**, дъщеря ми Филка и съпруга ѝ Роберт Стикт, по предложение на собствения вуйчо на Филка, стават обект за наблюдение на Българското разузнаване. (**стр.185**)

Но нека да се върнем отново към рапорта на капитан Русенов (**стр.183**). В него са отбелязани конкретните задачи, които са били възложени от ДС на Иван Анастиев при повторното му командироване до Америка. Може да се запознаете с тях лично чрез самия документ. Цитирам само част от рапортуваните от капитан Русенов задачи (**стр.184**): *"Препоръчах му по време на гостуването си да разшири данните за Роберт (1) и родителите му (2)... **Връзките на Стефан Банков с държавни служители**, отношението на същите към водената от него религиозна мисия (3). Накрая с "ДЛ" се договорихме, преди заминаването за САЩ да се срещнем отново."*

Желая да кажа няколко думи във връзка с последната непосилна задача, поставена на Иван Анастиев. Защо "непосилна"? Защото той не би могъл да се добере до моите "връзки", както се изразява капитан Русенов. Защото аз не играя с тях карти, нито използвам техните имена в разговори "на чашка", за да се себеизтъквам и да се правя важен чрез тях. А сътрудникът-информатор на ДС, Иван Анастиев, събираше своите сведения в Америка, именно по

този начин. Тези мои "връзки" към които проявява интерес българското разузнаване, са плод на едни истински приятелски отношения, на извоюван личен авторитет, чрез дългогодишния ми упорит труд, посветен в служба на Бога. И аз се чувствам горд чрез тези мои приятелства.

На отпечатаната снимка ще видите Д-р Джери Фаруел, Председател на най-голямото Християнско сдружение в САЩ, наречено "Морал Маджорите"; Директор на най-голямия Християнски Университет, наречен "Либерти"; и пастир на най-голямата Евангелска Църква в Америка.

Не мога да не се чувствам горд от факта, че съм имал възможността да преподавам в неговия университет и привилегията да познавам лично този известен на цяла Америка човек.

Както се уверихте чрез автографа, снимката ми е подарена от Д-р Фаруел лично.

Текстът на посвещението в превод на български е: **"На моя приятел Д-р Стефан Банков. Нека Господ да продължава да те използва за Негова слава. - Фил.1:6. ("Като съм уверен именно в това, че Оня, Който е почнал добро дело във вас, ще го усъвършенствува до деня на Исуса Христа.")"**

Но това "добро дело", на основание на което е изградено приятелството ми с уважавания от цяла Америка Д-р Фаруел, в същото време беше послужило, като единствено основание да предизвикам гнева на управниците на България и да бъде наречен официално с псевдонимното име "Бунак", да бъде осъден и обявен за *"вражески емигрант", "изменник на родината"*; да бъде гонен и преследван, като най-опасен престъпник по целия свят.

Сравнете сами и намерете разликата! Докато Америка коленичи пред Библията и благославя достойните си синове с цитати на Библейски текстове, в същото време България преследва и унищожава Библията, прокллина (анатемосва) и гони по целия свят своите достойни синове. Затова нека да не се изненадваме, че и последствията от една такава различна политика са също коренно различни - благословение и проклятие.

Това е неизбежно, защото е записано и в Словото Божие (Библията), като обещание, дадено на Божия народ: *"Ще благославя ония, които те благославят, а ще прокълна всеки, който те кълне; и в тебе ще се благославят всички земни племена."* (Бит. 12:3)

Както се уверяваме чрез тези думи, **всеки народ сам кове своята съдба.**

Но нека да се върнем отново към пратеника на Държавна сигурност в Америка, с основна задача да проучи *"Връзките на Стефан Банков с държавни служители, отношението на същите към водената от него религиозна мисия."* и да проследим как завърши изпълнението на поставените задачи.

При второто си посещение в Америка, Анастиев пристигна с дъщеря си и със съпругата си, и престоят им в Лос Анджелис беше 6 месеца. За удобство им бях предоставил за ползване моята лека кола "Форд Къстъм".

По-късно в коментара ще разберете защо споменавам марката на колата, с цел да стане ясно на читателите чрез марката, че беше хубава и скъпа кола.

Един ден, ненадейно от полицията ми се обадиха, че са открили колата ми изоставена на един паркинг в близост до летището. Иван Анестиев си прибрал багажа и без да се обаждат дори на дъщеря ми Малина Хандлер, която положи толкова грижи за тях, тайно напуснал със семейството си Америка. Ние всички много се изненадахме, защото не можехме да намерим логично обяснение за тайното им бягство от САЩ. По-късно до ушите ни достигна слух, че са били следени и разкрити от американското разузнаване за контактите и информацията, която са давали; и предупредени от българското разузнаване в Америка, че трябва незабавно да напуснат САЩ.

И след толкова години разбирам, че това не е било просто слух, а самата истина, доказана от документите в досието ми.

Сега можете ли да си представите, как вие бихте се чувствали на моето място? Да подслониш шпионина - роднина в дома си, да го храниш, да го обличаш, да се грижиш за него и за семейството му; и в същия момент той да те предава на враговете ти.

Когато разбрах каква армия от агенти са вървели по петите ми в Америка и колко отблизо са следели моя живот, с облекчение днес трябва да призная, че единствено бързият ход на времето, вятърът на демократичните политически промени в България, са осуетили пъкления замисъл на бившата ДС, спрямо мен и децата ми, който замисъл за най-голям мой ужас е трябвало да бъде изпълнен със съдействието и прякото участие на техните агенти, проникнали в дома ми, та дори и в леглото ми.

Преди да приключим с коментара на подмолната дейност на Иван Анестиев, не можем да не отбележим с какъв авторитет и доверие вече се е ползвал той всред началниците си, преди втората му командировка до Америка.

В края на документа (на стр.184) четем, че неговата шпионска дейност е минала под контрола на ДС София: *"Всички мероприятия по маршрутирането на ДЛ И.А. до*

обекта "Дилетант" (Стефан Банков) да се съгласуват с отдел 03, управление 06 ДС.(София)"

Преди да предоставя за лично запознаване на читателите документа с разглеждания рапорт на подполковник Русенов, желая да обърна вниманието ви още на една подробност, предложената награда за Иван Анестиев, поради добрата му служба в полза на ДС: ***"При новосъздалата се оперативна обстановка, че Д.Л. не работи на Аерогара Бургас, а е близка връзка на обекта на ДОН"Дилетант" (Стефан Банков- стр.615), водещо се в отдел 06, отделение 01 ДС по линия "Духовенство", целесъобразно ще бъде да се приеме на ръководство за по-активно и ефективно ползване по обекта от работещия ОР по делото."* (стр.184)**

Предложението на полк.К.Русенов, Иван Анестиев да бъде назначен за пряк отговорен ръководител на водената от ДС Бургас разработка против мен, не се нуждае от коментар. Предвид на това, че е близко допуснат до мен (от самия мен) наш роднина ***"да се приеме на ръководство за по-активно и ефективно ползване по обекта (Стефан Банков) от работещия ОР по делото."***

Върху това предложение ще забележите собственоръчно написания лаконичен и неопределен отговор на зам. началника на ОУ на МВР Бургас, г-н Д.Ангелов (**стр.184**): ***"Ще преценим след завръщането"*** (т.е. вече са преценили!)

Имам основание да направя аналогия между тази резолюция на зам.началника с друг подобна такава, адресирана до самия него от началника му. Вече коментирахме подробно тази резолюция, поставена върху документа на **стр.134**. Подробно разгледахме и **Заповедта на министерството**, в изпълнение на която се е налагало в някои случаи да се подхожда именно по този начин.

С тази Заповед желая да приключа коментара върху доносите на агент Иван Анестиев. ***"Когато е необходимо да бъдат запазени в пълна тайна особено важни оперативни мероприятия и ценни източници, данните за тях да се докладват само на ръководството на***

министерството от началника на съответното поделение. ПГУ-ДС да организира, ръководи и координира цялостната контраразузнавателна работа зад границата по вражеската емиграция. ВГУ-ДС и Шесто управление -ДС, а Софийското градско и окръжно управление на МВР чрез ВГУ или Шесто управление своевременно да съгласуват с ръководството на ПГУ предложенията си за провеждането си на мероприятия (от ПГУ -ДС или съвместно с него) зад граница по вражеската емиграция".

Всички документи, издадени от местните поделения в настоящия раздел трябва да бъдат разглеждани през призмата на тази Министерска заповед. В противен случай читателите ще бъдат затруднени в тълкуването на някои от документите.

Преди да пристъпя към заключителните мисли на раздела "**ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО**", предоставям за лично запознаване (отпечатани в оригиналния им вид) документите, свързани с лицето Иван Анестиев., част от които коментирахме.

М Е Р
ОБЩНО УПРАВЛЕНИЕ

Рег. № С 16949 Екз. № 1

10.8.XI.1988 г.

2000 - БУРГАС

СТРОГО СЕКРЕТНО

78

ДО
НАЧАЛНИК ОТДЕЛ ОБ ДС
ТУК

Р А П О Р Т

ОТНОСНО: Проведен разговор на ДЛ А.И. във връзка с отиването му на гости в САЩ при обект "Дилетант", водещ се в отдел ОБ, отделение О1 ДС по линия "Духовенство"

ДРУГАРО НАЧАЛНИК,

На 02.XI.1988 година в изпълнение на Вашите указания проведох среща-беседа с И.А. - брат на ИР Златка Банкова, която в момента живее в САЩ.

Сем.Банкови са активни евангелисти, ИР от 1969 година. Съпругът й ... Ст. Банков ... се води на оперативен отчет в отдел ОБ, отделение О1 ДС по линия "Духовенство".

И.А. е посещавал и преди това САЩ заедно със съпругата си. След завръщането си е давал информация, имаща оперативна стойност за органите на ДС.

В проведената беседа обърнах внимание за стриктното спазване на паспортния режим, за държанието и поведението му при срещи и разговори с отделни граждани.

Той посочи, че тези неща му били известни и ще ги има предвид по време на престоя си. Тази покана на сестра му била в отговор на нейното и дъщеря й гостуване през това лято у тях в Бургас. Освен това през м. декември в град, близо до Лос Анжелос имал празник на цветята. За това отправял молбата да се разреши излизането им зад граница, за да могат да посетят този празник, тъй като съпругата му работи в такава насока и щяло да бъде от полза за нея в работата и тук.

ДЛ разказа за семейното и материално положение на семейств. Банкови. Подчерта, че материално били много добре, тъй като имали собствена къща и апартамент, които давали под наем. Освен това Ст.

ков работел като проповедник и осъществявал радиопредавания на религиозни теми, за което получавал добро възнаграждение.

Дъщерите им били омъжени.

Особено добро било отношението на Филка, чиято сестра Руберт Стихт имал научна степен – доктор по право. Според него Стихт имал голямо бъдеще в администрацията на САЩ поради факта, че произхожда от богато семейство и че баща му бил кмет.

Препоръчах му по време на гостуването си да разпраща данните за Руберт и родителите му:

– Какво все пак е действителното положение на това семейство, отношението им към НРБ и какво знаят за нея?

– Имат ли желание да посетят НРБ, изхвърдайки от новото политическо мислене и добрите отношения, които съществуват по държавна линия между САЩ и НРБ.

– Връзките на Ст.Банков с държавни служители, отношението на същите към водената от него религиозна мисия.

– Накрая с ДП се договорихме, преди заминаването му за САЩ да се срещнем отново.

Помолих го да не споделя със съпругата си за контактите, които осъществяваме през този период.

МЕРОПРИЯТИЯ:

1. Да се пуснат справки по всички оперативни картотеки, включително и по СКУД с цел проверка дали не разполагаме с данни за Руберт Стихт.

2. След извършената проверка по картотеките да се уведоми Отдел X ПГУ София за Руберт Стихт с цел евентуално насочване към него за цялостното му изучаване за ползуване в перспектива.

3. Всички мероприятия по маршрутирането на ДП И.А. до обекта "Дилетант" да се съгласуват с отдел 03, управление 06 ДС.

4. При новосъздалата се оперативна обстановка, че ДП И.А. не работи на Аерогара Бургас, а е близка връзка на обекта на ДОН "Дилетант", водещо се в отдел 06, отделение 01 ДС по линия "Духовенство", целесъобразно ще бъде да се приеме на ръководство за по-активно и ефективно ползуване по обекта от работещия ОР по делото.

Срок 30.XI.1988 година

Отп. вв. 2-якз.т. № 1 – ДОН 32020/88

Отгг. подп. К. Русенов

№ 2 – У-ние 06, отдел 03 ДС

ФОРМИЛ РАПОРТА:

Изп. К. Русенов

Подполковник

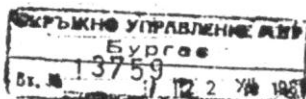
Нап. Милчева – 7539

М. Русенов

04.11.1988 година

СТРОГО СЕКРЕТНО!

М.В.Р.
ПЪРВО ГЛАВНО
УПРАВЛЕНИЕ — ДС
гр. София
Рег. № 19946, екз. № 1
19.12.1988 год.

ДО
НАЧАЛНИКА НА ОУ — МВР
гр. БУРГАС

По вх. № 10944/29.11.1988 г.

На Ваш № С 18289/88 г.

Лицата Филка и Роберт Стинт вероятно притежават разузнавателни възможности и от тази гледна точка представляват оперативен интерес за нас, но данните за тях са недостатъчни.

Предлагаме да се продължи изучаването на горните лица с вашите налични възможности. При евентуалното посещение на двамата или единия от семейство Стинт през следващата година е целесъобразно да се проведат АОМ за получаване по-пълни данни и определяне насоките на работата по тях.

Отп. в 2 екз.

- № 1-адресата
- № 2-към дело
- Изм.: 10/8500
- Нап.: 10/СН/489
- 15.12.1988 г.

ЗАМ. НАЧАЛНИК ИГУ ДС
Полковник:

В обобщение на съхранените в досието ми доноси на Иван Анестиев желая да кажа, че в тях различният читател ще види различни неща. Професионалистът ще открие връзките с различните управления на ДС в София; и с различните отдели на ДС Бургас (Например - стр.620, 621, 622, 694 и др.). Обикновеният читател ще обърне внимание на безчестието, двучлнната игра и низост в тези доноси на един брат, шурей и вуйчо; духовният човек ще открие чрез тези доноси образа на един човек, тръгнал стремглаво по пътя към ада.

С помощта на професионалистите, аз открих в тези доноси всички тези изброени неща, и следствие на това съм изпълнен с многоразлични чувства.

Ще се опитам да завърша коментара си върху доносите, обединени с общото заглавие **"ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО"**, изхождайки от позицията на духовно лице.

Историята показва, че никой на тази земя не е успял да се удовлетвори на такава награда, каквато е наградата на предателя. Не можа и Юда Искариотски да се възползва от 30-те сребърника за предаване на Праведника. С увереност мога да кажа, че няма да успеят да се удовлетвоят на "кървавите" си пари и неговите последователи, без значение кои са те, поради какви подбуди и при какви обстоятелства са станали предатели.

Когато минавах през всичките тези документи с рапорти, относно проведени беседи с доброволни предатели, с протоколи за доброволно предаване и лични доноси, бях изпълнен с многоразлични болезнени чувства. Но като че ли всред тях надделя чувството на срам, предизвикан от факта, че тези доброволни предатели са били мои най-близки роднини.

И за съжаление още по-близки, кръвни роднини на моите прекрасни деца (дядо, майка и вуйчо), които в една или друга степен са ставали жертва, като обект на тези предателства.

Затова в следващите редове желая да се обърна към тях, моите деца и внуци. Желая да им кажа, че правя този коментар във връзка със серията от документи, озаглавени:

"ПРЕДАТЕЛСТВО ПО НАСЛЕДСТВО", не само, за да запозная читателите на тази книга, при какви нечовешки условия съм живял и работил; но и защото желая чрез тази моя откровена изповед да помогна най-вече на моите собствени деца, внуци и правнуци да разберат какъв вирус на предателство има в кръвта им, за да имат готовността да се бранят от този вирус през целия си живот. В книгата те ще срещнат описано поведението и на други наши роднини, такива с които могат с основание да се гордеят. Могат да сравнят двете беседи в ДС, проведени по един и същи повод, при един и същи обстоятелства, от едни и същи служители [с Иван Анастиев (стр.129) и с Иван Банков (стр.132)] и ще открият разликата в поведението на вуйчото и чичото. За същото ни говорят и двата еднакви документи на ДС за проучване на двамата им вуйчовци Георги Анастиев и Иван Анастиев. Докато първият с поведението си е показал лоялност към семейството на сестра си и в досието ми няма дори следа от постъпила чрез него информация в ДС против нас; в същото време вторият, Иван Анастиев е бил тесен сътрудник на ДС и издавал всяка дума и стъпка на членовете на семейството на сестра си.

Всеки един човек има битки, родени в самия него, битки със "самия себе си". Но в същото време дали ще се предадем в тези битки срещу собствените ни негативни гени, или ще бъдем победители над тях, зависи единствено от самите нас, от нашия свободен избор, от нашата свободна воля, и от готовност да се съпротивяваме на злото.

Затова нека всички да бъдем внимателни!

И Бог ще ни благославя и направлява в житейския ни път!